

TROPIKAL

antifa

DEFEND THE WORKING CLASS

Τεύχος 2 | 11.20

λέξεις & σκέψεις ενάντια στον νέο φασισμό

EDITORIAL: DEJA VU | NOMAD'S LAND | ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΣΒΑΣΤΙΚΑ | ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ GREEN WORKERS PARTY | ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ | ΕΞΕΓΕΡΣΗ & ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗ «ΜΙΚΡΗ ΒΗΡΥΤΟ» [PORTLAND] | ΚΥΠΡΟΣ: 3000 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ...OR NOT? | THE BAD DAYS WILL END: ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ | ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΤΑΞΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ | TONGUE | ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ONLINE ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ | ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟ | & Άλλα

editorial: déjà vu

"SE VOGLIAMO CHE TUTTO RIMANGA COME E, BISOGNA CHE TUTTO CAMBI"

ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΟΥΛΛΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ. ΟΥΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ. ΟΥΛΛΑ ΑΛΛΑΣΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΝ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΙΠΟΤΕ...

Μια σκοπίμως άτσαλα μεταφρασμένη φράση που τη Λεοπάρδαλη του Giuseppe Tomasi, τελευταίου πρύκιπα της Λαμπεδούσας, περιγράφει με ακρίβεια την κατάσταση που βιώνουμε. Που το τελευταίο τεύχος τούτου του περιοδικού, ο κόσμος όπως τον εξέραμε εκατέρρευσε. Ούλλα τζείνα που μας εφαίνουνταν αυτονότα για την εργασία, την κατανάλωση, την παντοδυναμία της ποδοσφαιρικής Μπαρτσελόνα, μεταλλάσσουνται με γοργούς ρυθμούς. Όι μόνο χάρη στον ίο με την κωδική ονομασία SARS-CoV-2, λαλούμεν εμείς, αλλά τζείωντας ως αποτέλεσμα παρατεταμένης κρίσης τζείνα καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Ο νέος κόσμος που κτίζεται, η νέα κανονικότητα όπως ακούμε να την αποκαλούν, μοιάζει τόσο, μα τόσο, με τον παλιό. Σε βαθύμο που τελικά ίσως μπορούμε να πούμε ότι εν άλλαξεν τζείνα τίποτε ιδιαίτερο. Καλά, μαλακίες, προφανώς άλλαξεν. Ας σκεφτούμε όμως, ποια κομμάθκια της τζείνανύρκας πραγματικότητας εν πραγματικά τζείνανύρκα. Μήπως η κοινωνικοποίηση στο διαδίκτυο; Μήπως η ελαστική τζείνα επισφαλής εργασία; Μήπως η προσπάθεια να ισοπεδωθούν οι ταξικοί ανταγωνισμοί κάτω που την αρβύλα του έθνους κράτους; Εννά λαλούσαμε ότι η συγκυρία της πανδημίας επιτάχυνε διαδικασίες που ο παγκόσμιος καπιταλισμός είσισεν ήδη βάλει σε κίνηση, αναγκάζοντας τα κράτη τζείνα τους υπηκόους να προσαρμοστούν στη νέα συνθήκη με εργαλεία τζείνα λύσεις γνώριμα που πριν. Όπως το να μιλούμε στο σκάιπ. Όπως το να δουλεύουμε ό,τι ώρα θυμοθεί το αφεντικό. Όπως το να εναρμονιστούμε με τες εθνικές ονειρώξεις που εκφράζει το ελληνοκυπριακό κράτος.

Σε τούτο το τεύχος του Tropikal ψάχνουμε τα νήματα που συνδέουν τη νέα κανονικότητα με την παλιά τζείνα κατ' επέκταση της αντιστάσεις τζείνα τους αγώνες του σήμερα με τες αντιστάσεις τζείνα τους αγώνες του χτες. Ξετυλίσουμε νήματα,

antifa tropikal | τεύχος 2 | 11.2020

Το περιοδικό antifa tropikal εκδίδεται που την αυτοοργανωμένη αυτόνομη συλλογικότητα antifa λευκόσα, η οποία δραστηριοποιείται στη διαιρεμένη πόλη της Λευκωσίας/Lefkosa. Η συνέλευσή μας λειτουργεί με οριζόντιες δομές, επιδιώκοντας να αποβάλει τες κοινωνικά διαμορφωμένες ιεραρχίες τζείνα οι αποφάσεις παίρνονται μέσα που τη μεταξύ μας ζύμωση τζείνα συνδιαμόρφωση. Στόχος μας ένει να συμβάλουμε στους κοινωνικούς τζείνα ταξικούς αγώνες (αναδεικνύοντας παράλληλα τους αγώνες των μεταναστών-τριών ως κεντρικής σημασίας) θεωρώντας ως κομβικό τον αγώνα ενάντια στους εθνικισμούς στο νησί τζείνα την υπέρβαση των εθνοτικών συγκρούσεων στη βάση της ταξικής ενότητας. Το περιοδικό που έσσιετε στα σσιέρκα σας εν προϊόντι αμέτρητων ωρών συλλογικής δουλειάς, μελέτης τζείνα συζητήσεων. Ελπίζει να παράξει χρήσιμες απόψεις τζείνα κριτικές σε σχέση με το κράτος, το κεφαλοιδίο τζείνα τον φασισμό της εποχής μας. Διανέμεται σσιέρι με σσιέρι, εν πουλιέται τζείνα εν αγοράζεται ούτε χωρεί σε εμπορευματοποιημένα καλούπια. Που την άλλη έννεν μούχτι - υπάρχουν σημαντικά έξοδα τα οποία πρέπει να καλύφκουνται όποτε εισφορές πάντα ευπρόσδεκτες. Support your local antifa!

Για συμμετοχή, συνδρομές, διακίνηση, κριτικές, ανώνυμες απειλές ή για να πιούμε καμιά μπύρα σε καμιά πλατεία επικοινωνήστε στα ακόλουθα.
email: antifanicosia@espirv.net
site: antifanicosia.espirvblogs.net
facebook: antifa λευκόσα

Αλλιώς μπορείτε να εύρετε εμάς τζείνα τα έντυπά μας στον κοινωνικό χώρο kavmakkin.

αφουγκραζόμαστε τες κινήσεις μας τζαι προτείνουμε, τελικά, έναν φακό με τον οποίο μπορούμε να καταλάβουμε τον κόσμο που αλλάσσει γύρω μας. Αντιστεκούμαστε, στη θεωρία τζαι στην πράξη, στη δημαρχία κράτους τζαι ΜΜΕ που παρουσιάζουν την ιστορική κίνηση σαν αλλεπάλληλες σοκαριστικές εκπλήξεις τζαι ανιχνεύουμε τες νέες ψηφίδες στο μωσαϊκό των αρνήσεων. Ξεκινούμε με το Nomad's Land, έναν χώρο φιλόξενο στους αναγνώστες τζαι τες αναγνώστριες να στείλουν (σχεδόν) οτιδήποτε προς δημοσίευση. Θικεβάζουμε δηλώσεις δημόσιων προσώπων (φασιστών χωρίς σβάστικα) σαν πτυχές της θεαματικής προέλασης του νέου φασισμού. Επιχειρούμε να διαρρίξουμε την κυρίαρχη εθνικιστική ρητορική περί αιώνιας ελληνικότητας της κύπρου με το πρώτο που μια σειρά κειμένων με θέμα τον (ελληνο-κυπριακό) εθνικισμό. Ψάχνουμε στα αρχεία προηγούμενων γενιών, συνεχίζοντας τον ανατρεπτικό λόγο τζαι τη ριζοσπαστική πρακτική που επαρήγαγαν. Βρίσκουμε γλώσσες για να εκφράσουμε τούτες τες συνέχειες, κώδικες επικοινωνίας που μπορούν να επαναφέρουν την απελευθερωτική προοπτική στην πραγματικότητα των αγώνων μας. Μιλούμε με μετανάστες εργάτες τζαι μετανάστριες εργάτριες που οργανώνουνται συλλογικά τζαι παλέφκουν για τα αυτονότα. Μιλούμε επίσης με αντιφασίστες που το μακρινό Πόρτλαντ της Αμερικής για την εξέγερση, τη βία, το αντιφασιστικό κίνημα της εποχής μας. Μιλούμε για τες εμπειρίες τζαι τους αγώνες μας πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown τζαι ξεδιπλώνουμε σκέψεις τζαι θέσεις για το κράτος, τες αντιστάσεις τζαι το πώς αντιλαμβανόμαστε τον χώρο τζαι τα εγχειρήματά μας. Κοιτάζουμε το παρόν τζαι το παρελθόν της στρατιωτικοποίησης, εστιάζοντας στους νέους, αόρατους εχθρούς που ζουν-ανάμεσά-μας. Ανιχνεύουμε το παρόν τζαι το μέλλον της νέας/εναλλακτικής δεξιάς ανά το παγκόσμιο, μαζί με τα εργαλεία τζαι τες δομές της, μεταφράζοντας ένα χρόσιμο κείμενο γερμανών συντρόφων. Παράλληλα κάμνουμε μια πρώτη νύχτη στο ανερχόμενο ζήτημα του οικοφασισμού σε διεθνές τζαι κυπριακό πλαίσιο.

Το 2ο τεύχος του Tropikal τυπώνεται σε μια περίεργη συγκυρία. Κουβαλούμε ούλλην την πλήξη τζαι τη σαπίλα του lockdown, αλλά τζαι ούλλο το πάθος τζαι την αισιοδοξία του αγώνα για την απελευθέρωση των κρατούμενων μεταναστριών στην Πουρνάρα. Το τεύχος τούτο μπορεί να ειδωθεί τζαι ως μια προσπάθεια επικοινωνίας με όσους τζαι όσες εβρεθήκαμε μαζί στους δρόμους. Μπορεί να ειδωθεί τζαι ως

πρόσκληση. Εκφράζουμε κάποιες σκέψεις τζαι εικασίες, επεξεργασμένες συλλογικά, που όπως είπαμε τζαι στο προηγούμενο τεύχος, ελπίζουμε να συμβάλουν στη δημιουργία ενός οργανωμένου τζαι μαχητικού αντιφασιστικού κινήματος. Που το προηγούμενο τεύχος μπορούμε να πούμε ότι τούτη η προσπάθεια έκαμψεν κάποια πρώτα βήματα – ο δρόμος εν μακρύς όμως. Συνεχίζουμε, ξέροντας ότι ο αντιφασισμός εν κομμάτι της οριακά σπασμωδικής, αμυντικής δραστηριότητας της τάξης μας, που ανταποκρίνεται όμως στο επίπεδο οργάνωσης τζαι συνείδησης στο οποίο βρισκούμαστε σήμερα. Ξεκινούμε που τον αντιφασισμό, ξέκινούμε που τον αγώνα για την Πουρνάρα, ξέκινούμε που κάποιες λέξεις με μαύρο μελάνι σε φτηνό άσπρο χαρτί. Με τες μικρές μας δυνάμεις, προσπαθούμε να αντιληφθούμε τι γίνεται γυρώ μας τζαι πώς εφτάσαμε δαμέ, με το βλέμμα στραμμένο στο παρόν τζαι στο μέλλον, στην καταραμένη τη νέα κανονικότητα που έρκεται με γοργό βήμα κατά πάνω μας.

Για τη νέα εποχή που έρκεται, θυμίζουμε ένα μάθημα του παρελθόντος. Όσο ο καπιταλιστική αναδιάρθρωση προχωρά, όσο τα αυτονότα συνθίζονται το ένα μετά το άλλο, η κυριαρχία του κεφαλαίου παραμένει. Η συνεχίζομενη κυριαρχία του κεφαλαίου βασίζεται πάνω στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, της τάξη μας, της μόνης ζωντανής, παραγωγικής δύναμης της κοινωνίας τζαι της ιστορικής κίνησης. Τούτο σημαίνει, κατ' επέκταση, πως η ύπαρξη της εργατικής τάξης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της ύπαρξης του κεφαλαίου. Τζαι τούτην την προϋπόθεση αναγνωρίζουν την ακόμα τζαι οι εχθροί της, σε παγκόσμιο επίπεδο, μέσα στη συγκυρία της πανδημίας, με τα υποκριτικά χειροκροτήματα στα μπαλκόνια τζαι τες δακρύβρεχτες ευχαριστίες στους key workers. Σαν παραγωγός ούλλου του πλούτου της καπιταλιστικής κοινωνίας, η εργατική τάξη έσσει, δυνητικά, εξουσία πάνω στο παρόν τζαι το μέλλον. Οι αγώνες της καθορίζουν την κατεύθυνση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, οι αρνήσεις της αναγκάζουν το κεφάλαιο σε καινοτομίες τζαι παραχωρίσεις. Αν σήμερα μιλούμε για την επέλαση του νέου φασισμού ανά το παγκόσμιο, τότε οφείλουμε να το χρεώσουμε στην αποτυχία ή τζαι την απουσία τούτων ακριβώς των αγώνων. Εν εξαιρετικά σημαντικό να κατανοήσουμε πως όσα εθεωρούσαμε ως δεδομένα στοιχεία της αστικής δημοκρατίας, όπως τα εργατικά κεκτημένα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι ελευθερίες του πολίτη κτλ, εν αποτελούν σε καμιά περίπτωση δομικά στοιχεία του

οποιουδήποτε πολιτεύματος πλαισιώννει τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Αν στις αρχές του 21ου αιώνα εθεωρούσαμε τούτους παράγοντες δεδομένους, εν επειδή η εργατική τάξη έδωκε τες μάχες που έδωκε κατά τη διάρκεια του 20ου. Σήμερα, με την εργατική τάξη αποδυναμωμένη, με την απουσία συλλογικής ταξικής συνείδησης, τα κράτη τζαι τα αφεντικά εν έχουν κανένα απολύτως λόγο να παραχωρούν πράματα που προηγουμένως εθεωρούσαμε αυτονότα. Με άλλα λόγια, ο νέος φασισμός που βιώννουμε εν αποτελεί την κατάρρευση των αστικών δημοκρατιών, αλλά τον μετασχηματισμό τους σε αντιστοιχία τόσο με τους ταξικούς συσχετισμούς, όσο τζαι με την εξέλιξη της σχέσης εργασίας-παραγωγής-τεχνολογίας-κεφαλαίου.

Σε πείσμα της εποχής μας όμως, τζαι όσο τζαι αν ακούεται παράδοξο, τούτες οι διαπιστώσεις εν αισιόδοξες. Διούν μας ότι μόνο μιαν αφετηρία, αλλά τζαι ένα ενδεχόμενο προβάδισμα, συνυφασμένο αναπόφευκτα με το επίπεδο της ταξικής μας συνείδησης. Στη νέα εποχή που ανατέλλει, οι ανταγωνισμοί εν παιλιοί τζαι γνωστοί: που τη μια η εργατική τάξη, που την άλλη τα αφεντικά τζαι οι φασίστες. Η συνειδητοποίηση πως το μέλλον του κόσμου βρίσκεται στα σσιέρκα όσων τον εχτίσαν τζαι ότι στα σσιέρκα όσων εδιέταξαν το κτίσιμο, εν π συνειδητοποίηση της θέλησης μας να καταστρέψουμε τον κόσμο με τους δικούς μας όρους. Τζαι μαζί του τους εαυτούς μας σαν υποταγμένα υποκείμενα. Η διαδικασία τούτης της συνειδητοποίησης φαντάζει δύσκολη τζαι χρονοβόρα, πράγματι. Όμως θραύσματα τούτης της συνείδησης εμφανίζουνται μπροστά μας απρόσμενα, μέσα στες αρνήσεις τζαι τους αγώνες. Το έργο που μας αναλογεί εν να δημιουργήσουμε, με πολιτική ευφυΐα τζαι διορατικότητα, τες συνθήκες για να πάρουμε τούτα τα θραύσματα συνείδησης ένα βήμα παρακάτω. Για την ώρα, αφήνουμε τα μεγάλα λόγια τζαι συνεχίζουμε με την αργή δουλειά του αναστοχασμού, της κατανόησης τζαι της σύνδεσης στιγμών τζαι εκφάνσεων της συγκυρίας.

Καλή ανάγνωση.

Υ.Γ. Η στήλη XAOZ στην ανατολική μεσόγειο & η ενασχόλησή μας με την κοινωνική αναπαραγωγή πιάννουν αναβολή -γκούχου- λόγω πανδημίας τζαι επανέρχονται στο επόμενο τεύχος.

NO MA D'S LA ND

Το Nomad's Land εν όπως τον τοίχο
της δημόσιας τουαλέττας: τόπος
καμπόσος για το μακρύ τζαι το κοντό
του καθε-νού αλλά αν γράψεις καμιά
ρατσιστική, σεξιστική ή εθνόπλοκη
μαλακία εννα σβοστεί. Στείλτε
προσωπικές απόψεις, κειμενάκια,
ποιήματα, σκίτσα, ανώνυμες απειλές ή
οτιδήποτε άλλο φανταστείτε με μέιλ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΝΗΦΑΛΙΟΤΗΤΑ

Ένεν μυστικόν οτι η κύπρος σκοτώνει ότι ζωντανόν περιφέρεται πάνω της. Είτε που την πυρά, που τους εθνικισμούς, τες πολιτικές που εφαρμόζει το κράτος, ή τζαι οι μπάτσοι, που εν πάντα πρώτην γραμμή, έτοιμοι να διαλύσουν σε σχίλια κομμάθκια τζείντες αυθόρμητες στιγμές που σφύζουν με αμέτρηπτον κυκλώνες αισθημάτων, όπως ανυπακοή τζαι χαρά. Η κύπρος εν έναν απέραντον ποιξεραμένον χωράφι, τζαι κυριολεκτικά τζαι μεταφορικά. Οτιδήποτε εναλλακτικόν έχεπετάσσεται, π ο στείρα μπότα της ανάπλασης τζαι της καταστολής εν έτοιμη να τσιλίσει με όσον μόχθο γίνεται, τζαι πάσ' τα λυμένα απομεινάρκα να κτίσει κκαφέ, ή ο, τι άλλον εννα κάμει τον κυπραίον μεσοαστόν να φάει τα ριαλλία του για κανέναν εξάμπονον, ως που να μένεν τρέντυ τζαι ξανάπαρκν.

Ανάμεσα σε τούτον ούλον τον βόθρο, αναδύεται η κουλτούρα της γειτονιάς. Ψιλές, μπύρες, παγκάκια, π κλασσική τελετή για την μυήση του καθε ατόμου στην κυπριακή σαπίλα που εκκρίνει μόνον βαρεμάρα. Η αλήθεια εν ότι όποτε έχω έτσι συζητήσεις με τον εαυτόν μου, ξέρω πως ενιμπορώ να φταίξω οποιονδήποτε για τούτες πράξεις. Πού να υπάρξει χώρος για αυτοκαλλιέργεια άμαν ούλον το χωράφιν εν ποιξεραμένον. Οι κοινωνικές μας ζωές εν σε έναν πλαίσιο που η κουλτούρα της κατανάλωσης εν σέσιει διαφυγή. Αν μεν πάεις να τρώεις την ώρα σου στο καφέ, εννα την φάεις εις το πάρκο με την παρεά τζαι ουσίες. Οι σχέσεις που καλλιεργούνται εν βασισμένες πασ' την χρήση τζαι κατάχρηση που πράματα όπως καφέ, πράμαν, χαππούθκια κτλ. Τζαι που εννα μουθκιάσουμεν σωματικά τζαι πινευματικά που τούτα ούλα, έχουμεν τζαι τα κινητά μας να βυθιστούμεν μεσ' την άβυσσο των δεδομένων. Η νηφαλιότητα στην κύπρο εν κάτι ξένο. Που τες ΚΕΟ

τζαι τες ζήβανίες που πίνεις με το θκείο σου στα οικογενειακά τραπέζια, στες προαναφερόμενες συνάξεις στα πάρκα, η κουλτούρα της μέθης, είτε που αλκοόλ, είτε που ναρκωτικά, επικρατεί παγκύπρια τζαι το όφελος ούλον εν το κράτος που το πιάννει. Το κράτος θέλει τους μιτσιούς κλεισμένους μες τα πάρκα ναν κρουσμένοι που τες ψιλές. Θέλει τους πιττωμένους να εν μπρούμυττα μες τους εμετούς τους. Το κράτος εν θέλει καθαρά μυαλά να τάσσουνται εναντίον του. Έν θελει πλάσματα να βουρουύσειν πάνω κάτω στην πόλη να γεμώνουν τους κάτασπρους τοίχους με τέχνην τζαι συνθήματα. Έν θέλει μουσικούς να γεμώνουν τους δρόμους με τες φωνές τους. Έν θέλει πλάσματα, αυτόνομα, να σκέφτουνται που μόνα τους. Αν είσαι μουσικιασμένος πνευματικά που οτιδήποτε ουσίες, μια χαρά, κάτσε τζαιμέ, μεν ταράξεις τζαι αν σε έβρουμεν ακόμα καλύπτερα να σου φκάλουμεν τζαι εξώδικο. Έξτρα πόντους αν εμούθκιασες τον εγκέφαλο σου με ιδέες όπως το έθνος, ο στρατός τζαι οτιδήποτε συσχετίζεται μιτά τους.

Στο τέλος, έσσειει άτομα που την βρίσκουν με ουσίες. Ένεν παράδειν να γνωρίσεις πλάσματα που μετά που εκάμαν χρήση συγκεκριμένων ουσιών αρκέψαν να τείνουν σε πιο ελευθεριακές ιδέες. Έσσειει άτομα που λαλούν πώς άμαν χρησιμοποιούν, είτε χόρτο, είτε ψυχεδελικά, χημείες, ο, τι θέλεις πε το, νιώθουν ελεύθεροι. Πώς μπορείς να βασίσεις την ελευθερίαν όμως πάνω σε κάτι που βάλεις που πάνω σου;

Το να σχετίζεις την απελευθέρωση σου που οποιαδήποτε δεσμά με μιαν σταθερή τζαι παγωμένην μορφήν εμπειρίας εν έναν σίουρος τρόπος να διασφαλίσεις μιαν απολιθωμένη τζαι στάσιμην ύπαρξη.

Εν ώρα να κτίζουμεν σχέσεις τζαι φιλιές βασισμένες πας την δημιουργία, εν ώρα να

κτίσουμεν προσωπικότητες πέρα που τι τζαι πόσες ουσίες καταναλώνουμεν, εν ώρα για μιαν νηφαλιότητα που τάσσεται πέρα που την απλήν αποχή. Για μιαν νηφαλιότητα πολιτικοιοπιμένη, ενάντια στους κοινωνικούς θεσμούς που όσο πρωθούν την παρανομοιοποίηση των ουσιών, τόσον ωφελούνται που την χρήση τους. Εν ώρα για μιαν ριζοσπαστική νηφαλιότητα.

UNTITLED #1

46°C
ριγούν τα σώματα των οικοδόμων
ίλιγγος, ναυτία, ζάλη
οι μάστροι απαιτούν υπερωρίες
καθώς καμπλώνουν στους 17°C το a/c

46°C
λιώννουν τα μέτωπα των μεταναστών εργατών
στην ύπαιθρο
οι φρουροί κλειδώνουν τις τρώγλες
οι καθηγητές στα έδρανα διδάσκουν τα δικαιώματα
του ανθρώπου

46°C
βαρούν οι ώμοι των οικιακών εργατριών

σαλόνι, αυλή, κρεβατοκάμαρα

αγώνας δρόμου για την ευτυχία των Άλλων

46°C
ένας σιιύλλος που γυρεύκει σκιά

μια γριά που αγκομάχα

ένα πουλί που προσπαθεί να πετάσει

...

η έρημος μεγαλώνει

η έρημος βαθυνίσκει

η κόλασην εν δαμέ

UNTITLED #2

Στο Καύμακιν υπάρχει δαμέ τζαι χρόνια τυπωμένη πας σε μιαν A4 η φάτσα του Αδάμου Αδάμαντου, αριστερού δήμαρχου των Βαροσιών τις δεκαετίες του '40 τζαι του '50 τζαι εκδιωχθέντα που το ΑΚΕΛ λόγο της αντίδρασης του στη σιωθέτηση της θέσης "Ένωση και μόνον Ένωση", με την ατάκαν του περί δακτυλάκια που δεν θυσιάζονται για την Ένωση τυπωμένη που κάτω. Ο Αδάμαντος όμως εν ήταν αντι-ενωτικός τζαι η θέση του φκάινει που την αντίδραση στην αλλαγή στρατηγικής του κόμματος, παρά στον τελικό στόχο του αντιαποικιακού αγώνα. Ο Αδάμαντος υποστήριζε την προηγούμενη θέση της αριστεράς (τζαι της λεγόμενης 'φιλελεύθερης δεξιάς'), ο οποία εκυριάρχησε την δεκαετία του '40, περί αυτοκυβέρνησης-ένωσης. Υποστηρίζοντας με λλια λόγια ότι η Ελληνική κυβέρνηση εν πουλημένη στους Αμερικάνο-Βρετανούς, ο Αδάμαντος έθετε το ζήτημα ως θέμα στρατηγικής, στην επιστολή που εκυκλοφόρησε μετά την διαγραφή του που το ΑΚΕΛ το 1952:

«Κάτω από τέτοιες συνθήκες -επρόσθετα- σήμερα δεν είμαι διατεθειμένος να πειθαρχήσω σε ανεδαφικά και ανότα συνθήματα και να θυσίασω ουδέ το μικρό μου δακτυλάκι. Τέτοια θυσία θα χρειασθή, και πρέπει να γίνη, όταν εις την Ελλάδα θα υπάρχη κυβέρνηση ικανή να κάμη τη θυσία λάβαρο και να κινήση το σύμπαν για τη διεκδίκηση του δικαίου μας[...]. Πιθανόν να χρειασθούν και 6 και 10 και 15 ακόμα χρόνια, ωστόσου ανατείλη αυτή η ημέρα. Ως τότε, όμως, τι θα κάμνουμε εμείς; Τον εξτρεμιστικόν και φθοροποιόν αγώνα, που προτείνετε; [...] Ασφαλώς θα μπορούσαμε να δεχθούμεν ένα ικανοποιητικό βαθμό πολιτικών δικαιωμάτων και αυτοκυβέρνησης, ν' αποκτήσουμε γνήσια λαϊκή και εθνική αντιπροσωπεία, η οποία όχι μόνον των

άλλων ζητημάτων τη λύση κατά το δυνατόν να προωθεί[...] αλλά και να παρακολουθεί άγρυπνα και να εκμεταλλεύεται με σύνεση και τέχνη κάθε ευκαιρία, ελληνική ή διεθνή, που προάγει την εθνική μας αποκατάσταση. Πιστεύω ακράδαντα ότι το σύνταγμα δεν απομακρύνει ούτε κατά ένα δευτερόλεπτο την Ένωση. Αντίθετα την προωθεί[...]»

Τωρά γιατί η φάτσα τούτου του τύπου, παρέα με μιαν παραπλανητική ατάκα αποκομμένη που το νόνιμα του κειμένου που την όπια επάρθηκε, εν κρεμασμένη στον μόνο αντιεξουσιαστικό/αναρχικό στέκι της Λευκωσίας; Τούτο το φαινόμενο πιστευκών εν αληλένθετο με την σταδιακή αριστεροποίηση του Χώρου της Λευκωσίας τα τελευταία 5-6 χρόνια (μέσα που την συνεχή τριβή με το Κυπριακό τζαι την ούλλον τζαι ποιο ουδέτερη/φιλική προσέγγιση προς το ΑΚΕΛ), που έφερεν μαζίν τα κόμπλεξ τζαι απωθημένα της Κυπριακής αριστεράς, θεσμικής

τζαι μη, έναν που τα οποία ένει η εμμονή να έσσιει τζαι τζείν μεγάλους ήρωες. Έναν φαινόμενο που αναπαράγεται διαφορετικά ανάλογα με την ιδεολογική θέση τζαι την περίοδο: που τες κουβέντες του καφενέ στα λαϊκά σωμάτια περί των αριστερών καταβολών του Αυξεντίου τζαι το σπαμάρισμα της μίας καλής ατάκας που έγραψεν κάποτε ο Μάτσος (κομμάτι του γενικότερου μύθου των καλών της ΕΟΚΑ που επέθαναν νωρίς), τις απδίες της Bandiera για τον Παλληκαρίδη τζαι του Ισάκ-Σολομού, ως την πρωοποίηση του Σάββα Μένοικου σαν τον δικόν μας working class hero, μέχρι το requiem για τον Χριστόφκια ως τον μεγάλον πηγέτην που δεν μπόρεσε. Έτσι τζαι στο Καύμακιν, στην απελπισμένη προσπόθεια να αυτό-τοποθετηθεί ο Χώρος μέσα σε μιαν ένδοξην αντι-εθνικιστικήν ιστορικότηταν, πλασάρεται ένας μυθοποιήμενος, αντι-ενωτικός Αδάμαντος.

Delirium

ΣΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΡΑΚΗ

Εις πριγκίπισσα,

Ομορφα ντύνεσαι το χαμόγελο,
Στα μμάθικα σου όμως κρύφκεται
Άλλη ιστορία...
Οι σκέψεις σου θρηνούν.

Πρόσεξε το παιχνίδι τους,
Κράτα το βλέμμα σου ψηλά,
Το vou ή ορίζεις τον ή ορίζει σε,
Μεν τις αφήκεις να αποχρωματιστούν.

Είσαι πανέμορφη στο πείσμα σου...
Κορίτσι που γουστάρει να αγαπά!
Εδώρισες όμως τη νιότη σου,
σε μια γυναίκα που απέμεινε σκιά.

Εις πριγκίπισσα!
Έχουμε νύχτες ακόμα με κρασί,
Έχουμε πάθος τζια μουσική.

Μεν σε φοβίζει η μοναδιά.
Θυμήθου τη σελήνη,
Μοναχικά γέρνει στο φως της.
Φέρ' την γυναίκα να ερωτευθεί.
Ξέρω ομορφιά μου...
Ο δρόμος μοιάζει στρυφνός τζ' απότομος,
Ποίσον μυρίζει ουρανός
Τζια 'σύ νιώθεις σαν έρομο ζώο σε κλουβί.

Καληνύχτα πριγκίπισσα,
Εν ν' χώ το βλέμμα μου ψηλά,
Να σε ανταμώνω τις νύχτες με ρακή,
Με πάθος, πόνο, έρωτα και μουσική.

Εις το επανιδείν.

MIGRANT WORKERS

It is not so easy to be an alien to any country,
Working miles away from our beloved family.
One thing that I've thankful to our God Almighty,
He send us here at Cyprus with good opportunity.

But sadly, there are few migrant workers who is
so unlucky,
They faced different trials and having an employer
without any mercy.
They are abused physically, emotionally and
financially.
A lot of employers did not follow their
responsibility.

We ask and depend on God to give us strength,
We hope that Government of Cyprus will be fair
on any length.
Some of our employer showing the receipts that
they are paying from the last cents,
Please be fair to migrant worker's so we don't
have any comments.

One thing that we asked for is about our Social
Insurance.
How we can make sure that we will have an

assurance?
I hope Government of Cyprus will hear our
supplication,
Please hear our voices and give us an attention.

Most of the time migrant worker's working
courteously,
So that in the near future we will benefit the fruit
of our hardwork satisficingly.
But why it seems like the Government of Cyprus
ignoring us?
Maybe because for them we are just a trash?

But even we are just a MIGRANT WORKERS!
We will fight for our rights even if it's full of
struggles.
Yes, maybe we seems like a small parasites,
But we will never quit and never stop to FIGHT
FOR OUR RIGHTS!

We asked also the unity between all the race of
migrants worker,
And even to our beloved and respected
employer.
Let us be one and be united for this fight,
So we can assure for our hardwork to payback
right.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΓΑΒΡΙΗΛ

Ο προσωπικός πόλεμος που βιώννει ο Γιώργος
Γαβριήλ, γίνεται δημόσιος όταν παρουσιάζεται
ο κίνδυνος της αστυνόμευσης προσωπικής
έκφρασης του κάθε πολίτη, λόγω της επιρροής
που έσσει ακόμα η εκκλησία στα κοινωνικά
μας θέματα τζια στις πρακτικές αποφάσεις
του κράτους. Σε αντίθεση με τα γεγονότα στη
γαλλία που πολλ@ ετρέχαν να συγκρίνουν, είτε
δηλώνοντας je suis gavriel είτε επισημαίνοντας
πως έπρεπε να σχεδιάζει το μοάμμεθ αντί για το
χριστό, εν καλό να αναγνωρίσουμε την επιλογή
του συνγκεκριμένου καλλιτέχνη να επικεντρωθεί
επικριτικά σε άρχουσες ιδεολογικές τάξεις τούντο
υνσιού, οι οποίες πολλές φορές θέτουν το λαό σε
περισσότερο κινδυνό απ' ότι οι μειονότητες που
πολλ@ εννα επιροτιμούσαν να έχουν ένα επιπλέον
πάτημα να καταπιέζουν τζια να χλευάζουν
ιδεολογικά, αφού η σάτιρα στο μυαλό τους παίρνει
την πραγματική της μορφή μόνο όταν κατακρίνει
όσους ήδη καταπιέζονται που την κοινωνία μας.
Εν στεκούμαστε απλά αλλολέγγυοι στο Γιώργο
Γαβριήλ, αλλά σε ούλλη την κοινωνία τζια στο
δικαίωμα της κάθε μιας μας να κατακρίνει την κάθε
μορφή εξουσίας που προσφέρει στην κοινωνία
μας τη δικαιολογία να συμπεριφερθεί σε άτομα
όπως συμπεριφέρεται στο Γαβριήλ, υπό την
αιγίδα θρησκευτικών τζια πολιτικών ιδεολογιών
που βασίζονται στην κοινωνική αποξένωση
τζια τον κατατρεγμό. Αφού η βλασφημία εν μια
έγκυρη έκφραση προσωπικής ελευθερίας που
αντιπαραγωγικές παραδοσιακές ιδεολογίες, εμείς
θα στεκούμαστε δίπλα στους βλάσφημους τζια τις
βλάσφημες, τζια θα δηλώνουμε ενάντια σε κάθε
μορφή εξουσίας που καταπιέζει την επιλογή τζια
ελευθερία κατάκρισή της.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΣΒΑΣΤΙΚΑ VOL.2

«Ξεκαθαρίζουμε ότι η προσφυγιά είναι μέσα μας,
αφού την βιώσαμε το 1974,
κι έχουμε το χέρι απλωμένο
πάντα σε κάθε πάσχοντα. Αυτό
όμως που εξελίσσεται ενώπιον
μας έχει ξεφύγει. Άλλωστε,
το ιερό δικαίωμα της ασυλίας
υπήρξε κατάκτηση του αρχαίου
ελληνικού πολιτισμού μας,
προτού το «ανακαλύψουν» οι
σημερινοί ΜΚΟ.»
(Κώστας Μαυρίδης,
ευρωβουλευτής ΔΗΚΟ)

«π ο εκδήλωση των
λεγόμενων αντιεξουσιαστών
“antifa Λευκόσα” όπως
αυτοαποκαλούνται, έξω από το
Κέντρο υποδοχής Πουρνάρα
στην Κοκκινοτριψιθία πρέπει
να προβληματίσει. Δεν θα
επιτρέψουμε να συνεχιστούν
φαινόμενα αναρχίας στην χώρα
μας. Δεν θέλουμε να δούμε
είλες περιοχές της πατρίδας
μας να γκετοποιούνται». (υπουργός εσωτερικών...
the notorious Νουρής)

«Μικρή μου κυρία συμφωνούμε!
Άμα επιστρέψει πίσω στη
Συρία εκτός από εσένα,
ευτυχισμένοι θα είμαστε κι
εμείς!» &

«Κακούργοι, βιαστές,
ναρκέμποροι, ακόμα και
δολοφόνοι, βρίσκονταν σχεδόν
σε ΟΛΑ τα κόμματα.
Αυτό τα κάνει εγκληματικές
οργανώσεις;»
(πρώην βουλευτής ΔΗΣΥ,
Αντρέας Θεμιστοκλέous)

«Ναι αυτοπροσδιορίζομαι
ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ»
(Νίκος Σύκας,
αντιδήμαρχος Λεμεσού)

«κάποιοι από το πρωί μέχρι το
βράδυ κτυπούν την εκκλησία.
Αυτό θυμίζει Μεσαίωνα.»
(Πρόδρομος Προδρόμου,
υπουργός παιδείας)

συνέντευξη με το green workers party

Τον νοέμβρη του '19, επραγματοποιήσαμε μαζί με συντρόφισσες/ους που Λεμεσό συνέντευξη με το Green Workers Party, ομάδα φιλιππινέζων μεταναστών/τριών που ζουν στην κύπρο. Μετά που μια φορτισμένη χρονιά με τη δημοσιοποίηση των δολοφονιών μεταναστριών οικιακών εργατριών που τον Μεταξά, τες διαμαρτυρίες ντόπιων τζιαι μεταναστριών αλλά τζιαι τη διοργάνωση κινητοποιήσεων που μετανάστες διεκδικώντας ίσα δικαιώματα τζιαι πρόσβαση στις κοινωνικές ασφαλίσεις τους, εντάθηκε η ανάγκη μας για δημιουργία τζιαι σύσφιξη σχέσεων με οργανωμένες ομάδες μεταναστριών αλλά τζιαι με μετανάστες γενικότερα. Μέσα που έτσι προσπάθεις στόχος μας ένει να βρούμε τα κοινά σημεία όπου εννα μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε, να συνυπάρξουμε τζιαι να αγωνιστούμε μαζί. Η συνέντευξη αποτελεί προϊόν της προ-covid εποχής αλλά παρόλα αυτά θεωρούμε σημαντική τη δημοσίευσή της λόγω του ότι διά ένα ξεκάθαρο στιγμιότυπο μιας ριζοσπαστικής, πολιτικοποιημένης, ομάδας μεταναστών/ριών εργατών/τριών με στοιχεία για τον τρόπο που λειτουργούν τζιαι σκέφτουνται, με συγκλίσεις αλλά τζιαι διαφορές με τη δική μας συνέλευση.

Τι ακριβώς εν το GWP (Green Workers Party); Γιατί αποφάσισετε να το δημιουργήσετε τζιαι να οργανωθείτε;

GW1: Το GWP εν μια οργάνωση μεταναστών που εδημιουργήθηκε στο Macau της Κίνας. Στο Macau εδούλευκα που το 2014. Ήμουν μέλος μιας προοδευτικής ομάδας του Macau, που ήταν παράτημα του κομμουνιστικού κόμματος. Άλλα όταν είδα ότι η ιδεολογία τους εν ταιριάζει με τη δική μου, αποφάσισα να φκω. Μετά έκαμα μια συντεχνία μεταναστών εργατών, επειδή ενέκοψτεν κανέναν για τα προβλήματά μας, ούτε ακόμα τζιαι κάποιες που τες οργανώσεις των ίδιων των μεταναστών που υπήρχαν για χρόνια, όπως υπάρχουν τζιαι δαμέ. Ασχολούνταν μόνο με χορό, πολιτιστικά τζιαι έτσι. Οπότε αποφάσισα να προσπαθήσω να βοηθήσω να έβρουμε λύσεις στα προβλήματα των μεταναστών. Τούτο στο Macau. Μετά ήμουν σε μιαν ομάδα στη Σαουδική Αραβία, μια στο Dubai, μια στο Nepal, αλλά όι ακριβώς σαν τούτο. Ήμασταν λλία άτομα. Όταν ήρτα δαμέ το 2017, είδα τι εγίνετουν. Είδα τα προβλήματα των μεταναστών δαμέ. Οπότε αποφάσισα να συνάχω άλλους εργάτες τζιαι να ιδρύσω τούτη την οργάνωση δαμέ στον Κύπρο. Βρίσκουμε λύσεις σε προβλήματα που έχουν κάποιοι μετανάστες, για παράδειγμα ένας εργοδότης εν επιλήρωσε των μισθώ μιας κοπέλας, εβοηθήσαμεν την. Εθέλαν να αλλάξουν δουλειά, εβοηθήσαμεν τους, εμιλήσαμεν του εργοδότη. Τούτο κάμνουμε. Εν κάμνουμε μόνο κοινωνικές μαζώνεις, εν μας αρέσκει τούτο. Μπορεί τζιαι να κάμουμε, αλλά όταν η προτεραιότητά μας.

Εσσιει κάποια ιδεολογία πίσω που το GWP στην Κύπρο;

GW1: Έχουμε ένα mission-amibition, έναν σκοπό. Ο κύριος σκοπός εν να βοηθήσουμε τους μετανάστες εργάτες. Εν έσσιει underground δαμέ, πολιτική, διανόση. Μόνο η ανάγκη να βοηθήσουμε τους μετανάστες.

Εν μόνο για φιλιππινέζες/ους ή εν ανοιχτό για κόσμο τζιαι που άλλες χώρες;

GW1: Ως τωρά εν μόνο για Φιλιππινέζες/ους. Έχουμε τζιαι σχέσεις με άλλους, αλλά το GWP απευθύνεται σε μετανάστες που τες Φιλιππίνες.

Τζιαι για να μπεις πρέπει να είσαι που τες Φιλιππίνες, έσσιει κάτι άλλο;

GW1: Όι, απλά να είσαι μετανάστης. Άλλα αν κάποιοι που τους/τες συνάδελφους μου στη Λευκωσία ή στην Πάφο έχουν άντρα ή γυναίκα κυπραία ή άλλης εθνικότητας, πάλε εν ευπρόσδεκτοι.

Πόσα μέλη έσσιετε πάνω κάτω;

GW2: Είμαστε πάνω που 20 που συμμετέχουμε πάντα. Έσσιει πολλές που μας ακολουθούν αλλά ένειν τόσο ενεργές. Εμείς που συμμετέχουμε στες πορείες τζιαι ούλα είμαστε καμιά εικοσαρκά. Εστιάζουμε στην ποιότητα των μελών, όι στον αριθμό. Εν πειράζει να είμαστε λλίοι αρκεί να δεσμευκούμαστε για την οργάνωση.

Τζιαι πώς λειτουργεί η ομάδα; Έσσιετε πρόεδρο; Κάμνετε συνέλευση για να πάρετε αποφάσεις;

GW1: Εγώ είμαι ο πρόεδρος δαμέ στη Λεμεσό.

Είσαστε μόνο στη Λεμεσό δαμέ στην Κύπρο;

GW1: Παλιά ναι. Τωρά έκαμα ένα παράτημα στην Πάφο, ένειν έτοιμο ακριβώς. Έχουμε τζιαι κόσμο στην Αγιά Νάπα, Παραλίμνι. Για τη Λευκωσία δουλεύουμεν το ακόμα, τζιαι για τη Λάρνακα, με τη βοήθεια του θεού ελπίζω να τα πάμε καλλύτερα τζιαιμέ. Όπως είπεν τζιαι η αντιπρόεδρος (στη: GW2) εν μας κόφτει ο αριθμότων μελών. Ακόμα τζιαι με 10 μέλη είμαστε ευχαριστημένοι, αρκεί ο ψυσσή τους ναν με τους φιλιππινέζους τζιαι τους μετανάστες εργάτες.

Αλλά ας πούμε, για παράδειγμα, ότι θέλετε να κάμετε μια πορεία ή θέλετε να βοηθήσετε κάποιον με κάτι συγκεκριμένο πώς παίρνετε τες αποφάσεις; Αποφασίζει ο πρόεδρος ή παντρόεδρος, ή συζητάτε τα ούλλοι μαζί;

GW1: Καλώ εγώ συνάντηση. Τωρά είμαστε μακριά ο ένας που τον άλλον επειδή μεινίσκω Πάφο, αλλά πάλε λαλούμεν τα καλά. Τζιαι συζητούμε τζιαι εγκρίνουν τα όσα είπαμε στη συνάντηση. Συνήθως εννα στηρίζουν επειδή ό,τι κάμνουμεν

εν υπέρ των μεταναστών. Αν κάμω κάτι λάθος τότε διαφωνούν. Άλλα αφού ο στόχος μου τζιαι των greens εν να βοηθήσουν τους μετανάστες εργάτες εν νομίζω να υπάρχουν διαφωνίες.

Οπότε αν καταλάβω σωστά, εσύ καλείς τη συνάντηση, μετά βρέθεστε, προτείνεις εσύ κάτι τζιαι συζητάτε το; (προς GW1)

GW1: Ναι, συζητούμεν το, συζητούμε ό,τι εν απαραίτητο. Για παράδειγμα, για την πορεία, ρωτώ τους τες ιδέες τους τζιαι τι νομίζουν εν καλό ή κακό, τι εν τη σενάρια, πιθανές συνέπειες, συζητούμεν τα πάντα. Άλλα εν είμαστεν τέλειοι, κανένας ένειν τέλειος σε μια οργάνωση. Κάποιες φορές ακόμα τζιαι αν συζητούμε ούλλον την ώρα κάτι εν να παραλείψουμε.

Τζιαι με τες άλλες πόλεις πώς επικοινωνείτε; Πάεις εσύ; Τα άλλα μέλη μπορούν να καλέσουν συνάντηση ή μόνο εσύ; (προς GW1)

GW1: Μπορούν, μπορούν να πιαν τζιαι αποφάσεις. Αν εν καλό για τους μετανάστες εγώ επιτρέπω το, εν είμαι δικτάτορας (γέλια).

Φαντάζουμαι χρειάζεται κάποια χρηματοδότηση για τες δράσεις σας. Πού βρίσκετε τα λεφτά;

GW1: Εννα μου δώκεις εσύ; (γέλια) Δέχουμαι το (τζάλλα γέλια). Επειδή εν έχουμε άλλη χρηματοδότηση, βάλλουμεν τα που την πούγκα μας. Για παράδειγμα, σε μια κινητοποίηση έσιει έξιδα όπως πανό τζιαι flyers για μια διαδήλωση. Πέντε ευρώ εν να βάλει ο ένας, πέντε η άλλη, έτσι πάει.

GW3: Διούν τζιαι κάποιοι εργοδότες κάποτε.

GW4: Εδώκαν μας χυμό για ούλλους.

GW1: Στην τελευταία κινητοποίηση νομίζω 5 εργοδότες των συνάδελφων εστηρίζαν μας. Στηρίζουν γιατί έρουν για τη παλεύουμεν

Πώς εν τα πράματα στους χώρους εργασίας; Πέτε μας για τες εμπειρίες σας, είπετε ότι έσσιετε κάποιους εργοδότες που σας

**στηρίζουν, φαντάζουμαι ένεν ούλλοι...
Τι προβλήματα αντιμετωπίζετε σαν
μετανάστριες εργάτριες στην Κύπρο;**

GW3: Παλιά, η εργοδότρια μου ήταν δικηγόρος. Ήταν δικηγόρος δαμέ τζαι όταν εμπήκα σπίτι τους, επιάσαν τα χαρτιά μου. Το διαβατήριό μου για παράδειγμα εν μου το εδιούσαν. Κάθε φορά που εδούλευκα παραπάνω ώρες απ' ό,τι ελάλεν το συμβόλαιο εδιαμαρτύρουμουν. Επληρώνων με μόνο 20 ευρώ. Εν παράνομο τούτο, γιατί όταν δουλεύκεις υπερωρίες πρέπει να σε πληρώνουν 5 ευρώ την ώρα, όμως εδιούσαν μου μόνον 20.

Τζαι τι έγινε όταν εδιαμαρτυρήθηκες;

GW3: Οκ, διαμαρτύρεσαι αλλά εν τους κόφτει. Οκ. Ξετυπούσα της το, είσαι δικηγόρος αλλά έσσισες άδικο. Οπότε όταν της εζήτησα αποδέσμευση για να φύω ελάλεν οκ, εννα σε στείλουν πίσω, εννα σου γοράσουμε εισοπήριο τζαι αύριο να σε στείλουμεν πίσω. Οκ, γόρασμου εισοπήριο, αλλά νομίζεις εννα πάω στη χώρα μου; Τζαι να το πληρώσεις, επληρωσα παραπάνω για νάρτω δαμέ. Οι μετανάστες πρέπει να υπερασπίζουνται τα δικαιώματά τους, όι να μεινίσκουν σιωπηλοί.

GW4: Αν ξεκινήσει κάποιος να μιλά για τα δικαιώματά του, τούτον εξαπλώνεται. Μαθαίνει παραπάνω κόσμος, εν ξέρω. Πρέπει να παλέψουμε. Εν πολλύς τζαιρός που είμαστε σιωπηλές. Εν μια αρχή, ξέρεις, να πούμε στους κυπράριους τζαι όι μόνο στους κυπράριους αλλά τζαι στες άλλες εθνικότητες που καταπιέζουν τα δικαιώματά μας σαν μετανάστες εργάτες δαμέ, ότι είμαστεν τζαι μεις άνθρωποι. Αν μας σεβαστούν, εν να τους σεβαστούμε τζαι μεις, εν πάρε δώσε.

Είσσιετε ποτέ παράπονα που μετανάστες εργάτες που έπρεπε να απευθυνθείτε στην αστυνομία, για κάτι σοβαρό που έγινε; Πώς

αντέδρασαν οι αστυνομικοί;

GW5: Ναι πρόσφατα εβονθήσαμε έναν Φιλιππινέζο. Εν του επληρώσαν τον μισθό του για 7 μήνες, τζαι εβονθήσαμεν να αποδεσμευτεί που τον εργοδότη του. Μετά επήνε ολόισσια στο immigration office. Εγώ είπα του να μεν πάει τζαιμέ αλλά εν με άκουσε τζαι επήνε τζαι είδαν το στάτους του στο σύστημα τζαι ήβραν ότι εν παράνομος για 7 μήνες επειδή εν επληρώσε κοινωνικές ασφαλίσεις, όταν εδούλευκε στον εργοδότη. Μετά, το immigration εσυνέλαβεν τον τζαι εβάλαν τον φυλακή. Εδιαμαρτυρήθηκε στους αστυνομικούς αλλά είπαν του εν παράνομος, τούτη εν διαδικασία. Τζαι παίρνει τζαιρό π υπόθεση. Τζείνος ανησυχεί πολλά επειδή εν φυλακή, εν έσσιει επαφή με κάποιον να τον βοηθήσει. Τζαι έκαμε αίτηση ασύλου μέσ την απελπισία του. Αλλά στην περίπτωση του... εν νομίζω να γίνει κάτι, εννοώ σου εν νομίζω να πιάει καν τα λεφτά για τους 7 μήνες.

Οπότε, εδούλευκε, ο εργοδότης του εν τον επλέρωσε για 7 μήνες, πάει να κάμει παράπονο τζαι ήβραν τον παράνομο επειδή εν επληρώσε κοινωνικές ασφαλίσεις για 7 μήνες. Τζαι το πρόβλημα ήταν ο εργοδότης αλλά ο εργάτης εν φυλακή...

GW6: Τωρά εν έξω επειδή έκαμεν αίτηση ασύλου αλλά ο εργοδότης του εν ελεύθερος, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Γιατί έκαμεν αίτηση ασύλου;

GW6: Επειδή εν έθελε να μείνει φυλακή. Ο εργοδότης του εν έσσιει καμιά υποχρέωση. Εσυμβουλέψαν τον άλλοι φιλιππινέζο να κάμει αίτηση ασύλου, εν ξέρουν τι σημαίνει.

Μα ποιοι διούν έτσι συμβουλές;

GW1: Φίλοι, ερωτικοί σύντροφοι.

**Α, τωρά που το ανέφερες. Δουλεύκετε
έξι φορές την εβδομάδα οι παραπάνω,
οι εργοδότες σας παρεμβαίνουν στην
προσωπική σας ζωή; Με τους φίλους σας,
με τους ερωτικούς συντρόφους σας;**

GW1: Που τζείνα που θωρά, όι, εν παρεμβαίνουν. GW6: Εν σε αφήνουν όμως να φέρεις τον φίλο ή την φίλη σου σπίτι.

**Η ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων στη
Λεμεσό επηρέασε σας με κάποιον τρόπο;**

GW1: Ποια ανάπτυξη λαλείς;

**Ε ξέρεις, οι πύργοι, ούλλα τα λεφτά που
στιωνώννουν στην πόλη, αλλάσσει η
Λεμεσός.**

GW6: Τζείνο που μας επηρέασε εν η αξία του ευρώ, αν σκεφτείς ότι ο μισθός μας εν χαμπλός, κάμνει πολλή διαφορά στο πόσα εννα στείλουμε στη χώρα μας.

Η αξία των ευρώ; Δηλαδή;

GW1: Μπορείς να το δεις τζαι έτσι. Ο μισθός εν 400 ευρώ. Μετά πληρώνεις το νοίκι, φκαίννουν που τα 400.

GW6: Για το νοίκι 100 ευρώ, αλλά το θέμα εν τζαι οι μετακινήσεις. Για παράδειγμα εγώ δουλεύκω στην Πάφο τζαι πιάννω 400 ευρώ τον μήνα. Ξοδεύκω 100 μόνο για μετακινήσεις. Έρκουμαι δαμέ τζαι εν μεινίσκω στην Πάφο αφού η οργάνωση που εκάμαμε εν δαμέ τζαι οι παραπάνω φίλοι μου εν δαμέ. Πρέπει να φάω τζόλας, προφανώς. Οπότε εν μπορείς να κάμεις τζαι τίποτε, ξέρεις.

GW4: Μια φιλιππινέζα που ήρτε πέρσι, πριν ανάμιση χρόνο σχεδόν, εν είσσεις εγγραφεί. Ήρτε τζαι ήταν παράνομη, επειδή εν το εδήλωσε. Τζαι εζήτησε μου να μιλήσω με τον εργοδότη της τζαι το agency. Έκαμα το εγώ. Άλλα το agency είπεν χρειάζεται 300 ευρώ για να εγγραφεί, οπότε είπεν να τα πληρώσει. Άλλα για ανάμιση χρόνο ήταν παράνομη. Ποιος νόμος εν να την προστατεύει όταν την συλλάβει η αστυνομία τζαι κάμει της έλεγχο; Εννα την βάλουν φυλακή τζαι εν να την απελάσουν τζαι ο εργοδότης τζαι το agency εν μια χαρά;

Όταν ήρτε, ήρτε παράνομα;

GW4: Ήρτε με άδεια εργασίας. Όταν έρκεσαι είσαι με προσωρινή visa. Άλλα πρέπει να πάεις στο immigration να γραφτείς. Το agency εν το έκαμεν ποτέ τούτο.

Άρα φταίει το agency αλλά άμαν την έβρει η αστυνομία εν θα φταίξει το agency.

GW4: Εν εσσει νόμο να προστατέψει την εργάτρια σε τούντην περίπτωση. Τζαι κάποιες φορές έσσει θέματα με τες κοινωνικές ασφαλίσεις, αποφέύγουν τες επειδή αν εν παράνομοι εν πληρώνουν κοινωνικές ασφαλίσεις.

Τι εν τα σχέδιά σας για το θέμα των κοινωνικών ασφαλίσεων; Έσσειετε κάποιες κινήσεις έτοιμες; Ξέρουμε ότι ήδη εστείλετε το petition με υπογραφές στην κυβέρνηση για να συνδεθεί το σύστημα με την χώρα σας.

GW1: Η επόμενη μας κίνηση, εννα θέλαμε να ενώσουμε ούλες τες οργανώσεις φιλιππινέζων δαμέ για να μιλήσουμε με μια φωνή στην κυβέρνηση, να φέρουμε τούτα τα θέματα τζαι να μας ακούσουν. Οπότε πρώτα να ενωθούμε τζαι μετά... Το petition εν στους νομοθέτες.

GW2: Είχαν μια συνάντηση με τον διευθυντή των κοινωνικών ασφαλίσεων τζαι είπαν εννα κάμουν κάποιες συστάσεις. Τζαι για ποιους εν τούτες οι συστάσεις; Ο νομοθέτης εν τζείνος που κάμνει τους νόμους, αλλά πάει στον πρόεδρο τζαι ο πρόεδρος πιάννει την τελική απόφαση. Εν ξέρω αλλά ο διευθυντής είπεν ότι στηρίζουν μας τζαι ενδιαφέρουνται αλλά ότι πρέπει τζαι μεις να κάμουμε κάτι. Αν ενδιαφέρεστε γιατί πρέπει να κάμουμε εμείς κάτι; Πρέπει να κλάψουμε; Επειδή ο πρόεδρος είπε ότι τα λεφτά ένεν για την κυβέρνηση, εν δικά μας, αλλά πρέπει να κάμουμε κάτι. Γι αυτό εσυγχύστηκα. Τι να κάμουμε; Τζείνος πιάννει την απόφαση αλλά εμείς πρέπει να κάμουμε κάτι; Νάμπον τούτο; Πρέπει να ζηθιανέψουμε;

Εν τω μεταξύ οι greens είσαστεν κάποιου είδους επίσημη ομάδα ή σωματείο, έσσειετε καταστατικό;

GW1: Όι εν είμαστε. Εκάμαμε ένα μανιφέστο αλλά όι μόνο σαν greens. Εν ένας συνδυασμός

μεταναστών εργατών που τες Φιλιππίνες. Επειδή αν αποφασίσουμε κάτι μόνο εμείς, η κυβέρνηση σας εν τζαι εννα μας ακούσει. Οπότε εν καλλύτερα να ενωθούμε ούλοι οι μετανάστες εργάτες που τες Φιλιππίνες. Όι μόνο που τες Φιλιππίνες. Ούλοι οι μετανάστες εργάτες. Τζαι σεις που μας μιλάτε, είσαστε μαζί μας, ακούτε μας τζαι απευθύνεστε τζαι στην κυβέρνηση. Μετά πρέπει να σκεφτούμε τι εν το επόμενο βήμα, για τζείνο που ερώτησες πριν. Εμένα η ιδέα μου σαν πρόεδρος, εννα μαζέψω τους συνάδελφους, εννα κάμουμε μια συνάντηση τζαι εννα μιλήσουμε για την επόμενη κινητοποίηση. Τζαι εννα έχουμε τζαι στήριξη που άλλες οργανώσεις, αν θέλουν, επειδή είπαν μας να περιμένουμε. Το χαρτί, το petition, εν ήδη στη βουλή, εν χρειάζεται να περιμένουμε. Εννα κάμουμε τζαι κάτι, όσο κινείται το χαρτί εννα κινούμαστε τζαι μεις, εκατάλαβες. Εν θα τζιομπούθιμε, εν θα αράξουμε καθιστοί πίνοντας την Carlsberg μας. Πρέπει να κινηθούμε, για να δει τζαι η κυβέρνηση ότι οι μετανάστες είμαστε ειλικρινείς.

Για τη διαδίλωση που εκάμετε, είσσειετε καλέσει τζιάλλες εθνικότητες, κόσμο που Σρι Λάνκα, Νεπάλ, αλλά εν είκαν έρτει πολλοί. Πώς εν οι σχέσεις σας με άλλες ομάδες μεταναστών;

GW1: Για να είμαι ειλικρινής τζείνο που την κινητοποίηση ήταν μόνο για φιλιππινέζους. Τωρά οργανώνουμε την επόμενη, που εννα tous μαζέψουμε, εννα έρτουμε σε επαφή μαζί tous τζαι εννα ζητήσουμε να ενωθούν μαζί μας. Οι σημαντικέζοι έχουν το ίδιο πρόβλημα με μας, με διμερή συμφωνία που την κυβέρνηση tous τζαι τη δική σας, απ όσο ξέρω. GW2: Εν έχουν διμερή συμφωνία, εν πιάνουν επιδόματα. Γιαυτό διαμαρτύρουνται τζαι τζείνοι.

GW1: Πρέπει να tous μιλήσουμε.

GW2: Πρέπει να ξεκινήσουμε να κτίζουμε σχέσεις με άλλες εθνικότητες, να ενωθούμε, αν θέλουμε να πιάει διαστάσεις το θέμα. Εν ξέρω αν θα ασχοληθούν με το petition ή τες νομοθετικές προτάσεις, επειδή εν περιπτώσει deadline ή κάποια συγκεκριμένη πημερομηνία τζαι είπαν ενι ξέρουν πότε. Τούτη εν η απάντηση που επιάσαμε.

GW1: Ο διευθυντής των κοινωνικών ασφαλίσεων τούτο είπε, απλά περιμένετε. Άλλα πότε; Απλά είπε περιμένετε. Αν πάω πίσω στη χώρα μου τι εννα γίνει με τες κοινωνικές ασφαλίσεις μου; Εν μεγάλο θέμα. Ποιος εννα χρησιμοποιήσει τα λεφτά μου; Η κυβέρνηση σας; Οξά ο κόσμος που μεινίσκει δαμέ; Οι κυπραίοι εν εχουν δουλειά; Ένεν δίκαιο.

Άμαν είσαι Κύπρο για 7 χρόνια μπορείς να αιτηθείς υπποκότητα, ξέρουμε που τα πανό σας στην τελευταία διαδίλωση ότι λαλείτε ότι είσαστε δαμέ προσωρινά. Τούτο εν κάτι πάστο συμβόλαιο σας;

GW2: Εν έσσει πληροφορίες για τούτο, ούτε που τες κοινωνικές ασφαλίσεις. Εν έσσει

πληροφορίες με το συμβόλαιο, ούτε για την συνθήκη παραμονής στην Κύπρο. Μπορείς να κάμεις αίτηση αλλά εν θα την δεχτεί κανένας. (σημ: η κατάσταση των μεταναστών εργατών στην Κύπρο, σύμφωνα με τον νόμο, εν προσωρινή. Τούτο σημαίνει ότι εν περιπτώσει δικαιώματα για υπηκοότητα, αφού η παραμονή τους θεωρείται προσωρινή. Υπήρξαν περιπτώσεις μεταναστριών εργατριών στο δικαστήριο, που ήταν στην Κύπρο για 20 χρόνια τζαι αιτηθήκαν υπηκοότητα τζαι εν τους εδόθηκε. Θυκο δεκαετίες θεωρούνται προσωρινή παραμονή...)

GW2: Μπορείς να κάμεις την αίτηση αλλά εν την εγκρίνουν. Πρέπει να είσαι δαμέ για 7 χρόνια συνεχόμενα, τζαι να μεν φύεις μετά, τζαι πρέπει να είσαι σε κάποια τοπική οργάνωση ή άλλες δραστηριότητες τζαι να έσσεις τραπεζικό λοαρκασμό.

GW1: Πρέπει νάσσεις κάποια λεφτά.

GW2: Πρέπει να μιλάς καλά ελληνικά τζαι ενι ξέρω τι άλλο. Πολλές κάμνουν αίτηση αλλά απορρίπτουν την.

GW3: Εγώ έκαμα αίτηση το 2012. Καρτεράς την κυβέρνηση να τη δεχτεί ότι οι Εκαρτερούσα είναι χρόνο τζαι εν την εδεχτήκαν. Εν την εδεχτήκαν. Η μάνταμ μου είδε στο χαρτί ότι ήταν επειδή εν καταλάβω ελληνικά.

GW4: Τζαι η δική μου μάνταμ είπε μου να κάμω αίτηση επειδή είμαι δαμέ 10 χρόνια τζαι εν 7 που χρειάζεσαι. Ερώτησα το immigration, τζαι είπαν μου ότι μπορείς να κάμεις αίτηση αλλά πρέπει να αποδείξεις ότι μιλάς ελληνικά, γράφεις ελληνικά, μιλάς καλά ελληνικά...

GW3: Εσύ έσσεις λεφτά, μπορείς να γοράσεις σπίτι (γέλια)

GW7: Εγώ εν έχω λεφτά να γοράσω σπίτι!

GW1: Πώς να έχουμε λεφτά να γοράσουμε σπίτι;

G4: ...τζαι εν 2300 ευρώ τούτο τζαι καρτεράς να το δεχτούν ότι οι.

GW3: Νομίζω αν παντρευτείς κυπραίο πιάνεις την εύκολα! Εγώ εν είμαι παντρεμένη οπότε...

G1: Καλά τούτο εν άλλο κουβέντα (γέλια) Γιατί εν παντρεύκεσαι λοιπόν; (γέλια)

GW3: Επειδή δουλεύκω, αν επαντρεύκουμουν εν θα εδούλευκα, να δουλέψουν οι άντρες, εκουράστηκα!

GW1: Ακόμα τζαι αν παντρευτείς δουλεύκεις. Ιντα παντρευκούμαστε; Εν θέλω να παντρευτώ!

GW3: Εγώ αν επαντρεύκουμουν εν θα εδούλευκα.

Αν παντρευτείς εννά χάσεις τζαι το off της κυριακής (γέλια).

για την στρατιωτικοπόίηση της Λευκωσίας

[ως πρόλογος του αυταρχικού κράτους]

το αίσθημα ασφάλειας τζαι οι περιπολίες

Αδιαμφισβήτητα η Λευκωσία εν μια στρατιωτικοποιημένη πόλη. Η στρατιωτικοπόίηση αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς της που το '63 τζαι έπειτα. Που την εθνοφρουρά, ως τα UN, τζαι που τες βαρέλες ως τα συρματοπλέγματα τζαι τους διαχωρισμούς που συντηρούν, η υλική πραγματικότητα της πόλης θυμίζει μας πως ο πόλεμος εν δαμέ. Σε τούντο άρθρο μιλούμε για τες αλλαγές τζαι εντάσεις τούτης της συνθήκης στο κέντρο του αστικού ιστού. Να ξεκινήσουμε με μια απλή παρατήρηση: ο στρατός θωρεί προς τα μέσα. Ένεν κάτι νέο ότι τα φυλάκια στην εντός των τειχών Λευκωσία θωρούν νότια, όι βόρεια. Αν τζαι πάντα ακούμε πως ο εχθρός εν νάρτει που τον βορρά, παρατηρούμε τζαι αναλύουμε στη συνέχεια πώς η πόλη τζαι οι λειτουργίες της μετατρέπονται σε στρατιωτικά αντικείμενα, με τον «εχθρό» να αποτελεί σύμπτωμα του ίδιου του αστικού περιβάλλοντος. Ο μιλιταριστικός λόγος οργανώνεται μέσα στο απεριόριστο τζαι ασφάρες πεδίο της «ασφάλειας» με βασική κατεύθυνση την αντιμετώπιση των προκλήσεων-απειλών, που αναπαράγονται στη σύγχρονη μητρόπολη (σύμφωνα με τη λογική του κράτους δηλαδή τους τούρκους, τους μετανάστες, τον ιό κ.τ.λ.). Τούτη η αντιμετώπιση διευρύνεται σε κάθε πτυχή της αστικής καθημερινότητας επιτρέποντας στες στρατιωτικές δυνάμεις να ενεργούν ως δυνάμεις εσωτερικής αστυνόμευσης τζαι στις δυνάμεις εσωτερικής αστυνόμευσης να στρατιωτικοποιούν διαρκώς το ρόλο τους.^[1]

Στην περίπτωση της Λευκωσίας το φαινόμενο της στρατιωτικοποίησης αναβαθμίζεται υλικά τζαι οπτικά με μια σειρά πρακτικών οι οποίες ξεκινούν που το τέλος του προηγούμενου έτους τζαι εντείνονται σταδιακά που την αρχή της εμφάνισης του covid-19 μέχρι την μετά-lockdown εποχή, πάντα με πρόσοχη την ασφάλεια. Αρχικά, λλίο πριν τα Χριστούγεννα του '19 ξεκινούν κοινές ένονπλες περιπολίες στρατού τζαι αστυνομίας στην εντός των τειχών πόλη, οι οποίες συνεχίζουν μέχρι τζαι σήμερα.^[2] Ρίγη ασφάλειας μοιράζονται απλόχερα στους «ανυπεράσπιστους» πολίτες μαζί με μαθήματα αγνού εθνικισμού. Θεωρούμε ότι ουσιαστικός στόχος των περιπολιών εν το αίσθημα φόβου τζαι η παρουσία καταστολής να εδραιωθούν στην καθημερινότητα ντόπιων και μεταναστών.

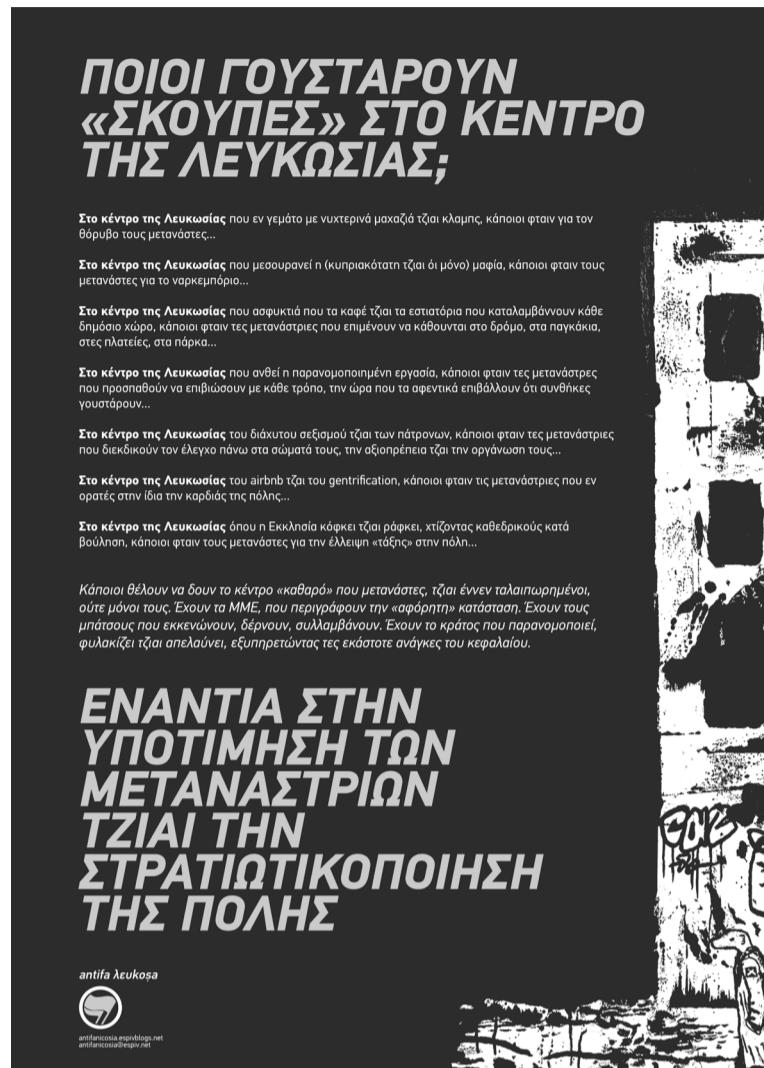
Αντιλαμβανούμαστε την οπτικοποιημένη μιλιταριστική καθημερινότητα ως μια μόνιμη υπενθύμιση αόρατων εχθρών στο πλαίσιο της συνεχούς στρατιωτικοποίησης του τόπου. Οι αόρατοι εχθροί που οι περιπολίες θέλουν να αντιμετωπίσουν, εκ των πραγμάτων εν υπάρχουν, άρα πρέπει να επινοθούν που τον κρατικό λόγο. Βλέπουμε πως προς τούτην την κατεύθυνση οργανώνουνται σκούπες εναντίον μεταναστών στο κέντρο της πόλης με στόχο την στοχοποίηση τζαι δαιμονοποιού τους ως εγκληματικά στοιχεία.^[3] Επιπλέον, θεωρούμε ότι στόχος του κράτους εν η υπενθύμιση ότι η Λευκωσία παραμένει μια εμπόλεμη ζώνη μέσα που την καθημερινή συνύπαρξη του πληθυσμού με το στρατό. Άλλωστε οι βαρέλες τζαι τα συρματοπλέγματα εν πλέον συνηθισμένο κομμάτι του καθημερινού βιώματος των ντόπιων. Βέβαια, αφού εσυνθίσαμε την παρουσία του στρατού τζαι κάπως εν κάτι μπανάλ, το κράτος χρειάζεται μια νέα πρακτική που να

θυμίζει ότι ο «εχθρός» εννάρκεται πάντα που το βορρά τζαι ότι εχθροί εννα υπάρχουν πάντα, άρα η άμυνα απέναντι τους εν απαραίτητη. Η πανδημία του covid-19 τζαι το μεταναστευτικό ως φορέας της άλλωστε κυριαρχούν τζαι στον λόγο των ΜΜΕ. Η απάντηση του κράτους τζαι όσων πείθει βέβαια εν επιβλητική παρουσία του στρατού τζαι της αστυνομίας με την αυξημένη δραστηριότητά τους.

μια ιστορική αναφορά στην ΕΦ

Η δημιουργία της εθνικής φρουράς εν μια πτυχή του άκλαφτου πραξικοπήματος του '63, με τα 13 σημεία τζαι την ανάληψη του μηχανισμού της κυπριακής δημοκρατίας αποκλειστικά που την ελληνοκυπριακή πγεσία. Στην κυριολεξία, εν ένοπλη φρουρά του ελληνοκυπριακού έθνους-κράτους, δηλαδή της απόπειρας της ελληνοκυπριακής πολιτικής διοίκησης να επιβληθεί απέναντι στη μειονότητα των τουρκοκυπρίων με στρατιωτικούς όρους. Παράλληλα, η εθνική φρουρά εν κομμάτι της δημιουργίας ενός ελληνοκυπριακού λαού ταυτισμένου με τες αιμοβόρες επιδιώξεις της ελληνοκυπριακής διοίκησης, ένα εθνικά ομοιογενές κοινωνικό σώμα χωρίς τον ταξικό ανταγωνισμό των εσωτερικών εχθρών. Το γεγονός ότι η εθνική φρουρά εν ή άνευ όρων νομιμοποίηση τζαι στρατηγική απορρόφηση παραστρατιωτικών εθνικιστών πιστολέρο που το ελληνοκυπριακό κράτος έσσει πολλά να πει για τους λόγους τζαι τους στόχους της δημιουργίας της. Στην ουσία, η ΕΦ (τζαι ολόκληρο το κράτος της ΚΔ μετά το '63) συνιστά μια μονιμοποίηση του καθεστώτος εξαίρεσης ενάντια στους τουρκοκύπριους, ενάντια στη δικοινοτική εργατική τάξη. Θυμίζουμε πως η μόνη νικηφόρα μάχη που έδωκε η «ένδοξη» εθνική φρουρά εν το πραξικόπεμα του '74.

Η εθνική φρουρά στοχεύει προς τα μέσα. Εκ των πραγμάτων εν πολλά πιο αποτελεσματική σαν μορφή πειθάρχησης της ελληνοκυπριακής κοινότητας στον εθνικό κορμό, παρά σαν πολεμική μηχανή σε πραγματικό χώρο τζαι χρόνο. Όσο τζαι αν διατυπωνίζει ότι εν η γραμμή άμυνας απέναντι στον «Τούρκο εισβολέα», αναγνωρίζουμε τον ιστορικό της ρόλο στες πολιτικές τζαι στρατιωτικές συγκρούσεις που επροκάλεσε πι απόπειρα των ελληνόφυχων να κυριαρχήσουν. Αντιλαμβανούμαστε τη στρατιωτικοποίηση σαν μια διαδικασία πρώτα τζαι κύρια κοινωνική. Δηλαδή η στρατιωτικοποίηση ιστορικά εν πρώτα τζαι κύρια η κοινωνική απούπωση της βίαιης προσπάθειας κυριαρχίας του ελληνοκυπριακού κεφαλαίου πάνω στην εδαφική επικράτεια αλλά τζαι μέσα στο δικοινοτικό κράτος του '60. Ο στρατός, η εθνική φρουρά, οι αγορές εξοπλισμού εν υλικές πραγματικότητες συνδεδεμένες με την ευρύτερη διαδικασία της στρατιωτικοποίησης. Τωρά που πόροι τζαι ανθρώπινο δυναμικό της ΕΦ μπαίνουν σε κίνηση απέναντι σε έναν τζαινούρκο εξωτερικό εχθρό, τες ρόες μεταναστών, τονίζουμε το: η δραστηριότητα της εθνικής φρουράς στοχεύει πρώτα προς τα «μέσα». Δηλαδή στες μετανάστριες που ήδη ζουν στην κύπρο (σαν προειδοποίηση), τζαι στην ελληνοκυπριακή κοινότητα (σαν επικύρωση ρατσιστικών επιθυμιών) – χωρίς να αποκλείεται μέσα σε ένα κλίμα ευρύτερης

στρατιωτικοποίησης να δούμε τον στρατό τζαι σε νέες περιπέτειες. Οι αποκλειστικά συμβολικές στρατιωτικές περιπολίες στο κέντρο ούτως ή άλλως εν θα μπορούσαν, εκ των πραγμάτων, να εμποδίσουν την είσοδο μεταναστριών. Η ΕΦ λοιπόν συγκροτείται πρώτα ενάντια στες τουρκοκύπριες τζαι τους δικοιοντικούς αγώνες, τζαι πλέον ενάντια στους μετανάστες τζαι την πολυεθνική εργατική τάξη.

gentrification & ρατσισμός: η εντός των τειχών Λευκωσία

Στο προηγούμενο τεύχος αναφερτήκαμε στην παγκόσμια αλλαγή παραδείγματος με την οποία ο χώρος της πόλης έγινε προνομιακό πεδίο άντλησης κέρδους.^[4] Στην παλιά Λευκωσία, τούτη η διαδικασία εντάθηκε ραγδαία που το '12 τζαι μετά, με σημαντική αύξηση της δραστηριότητας νόμιμων επιχειρήσεων τζαι τη μεταφορά μεγάλου τμήματος της βιομηχανίας διασκέδασης εντός των τειχών. Τούτες οι αλλαγές αντιμετωπίζουν την προηγούμενη πραγματικότητα της παλιάς πόλης: μετανάστριες, εκμεταλλευόμενες τα φτηνά νοίκια, επέλεξαν να κατοικήσουν, να ανοίξουν μαγαζιά τζαι συλλόγους τζαι γενικότερα να οικειοποιηθούν τους χώρους της παλιάς Λευκωσίας. Αντιμετωπίζουν όμως επίσης τη διαχρονική παρουσία τζαι δράσης της μαφίας τζαι του παράνομου κεφαλαίου, τα αποτελέσματα των οποίων ένεν πάντα υπό τον άμεσο έλεγχο των μπάτσων. Αντιλαμβανούμαστε την ένταξη μεταναστών στην εγχώρια μαφία σαν απόρροια της κρατικής πολιτικής για τη μετανάστευση, σαν επακόλουθο των επιλογών του κράτους για τον καταμερισμό εργασίας των μεταναστών, τζαι τα στενά περιθώρια που επιβάλλουν τούτες οι επιλογές σε χιλιάδες μετανάστες που ζουν στην κύπρο^[5]. Αν, όπως υποστηρίζουμε, η μεταναστευτική πολιτική κινείται με βάση τες ανάγκες του κεφαλαίου, το παράνομο κεφαλαίο έσσιει τζαι τζείνο ανάγκες σε στελέχωση που οι κρατικοί του σύμμαχοι οπωσδήποτε

ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ:

...ΤΟΥΝΤΕΣ ΡΟΕΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΝΝΑ ΤΕΣ
ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ;

φροντίζουν. Οι αναφορές στην εγκληματικότητα εν σημαντικές, αφού το έγκλημα γίνεται όχημα για την συνεχιζόμενη μιντιακή τζαι νομοθετική στοχοποίηση των μεταναστών. Όπως είπαμε τζαι παραπάνω, υπολογίζουμε ότι τούτο έσσιει να κάμει παραπάνω με το τίτισμο ενός λόγου τζαι μιας πρακτικής ενάντια σε αόρατους εχθρούς παρά με μια αληθινή έγνοια για το έγκλημα ή την πραγματική σχέση μεταναστών τζαι εγχώριας μαφίας. Εξ' άλλου, όποτε ακούς για εγκληματικότητα, μάλλον προσπάθεια οργάνωσής της παίζει, τζαι όι πάταξης όπως ισχυρίζουνται κυβέρνηση τζαι ΜΜΕ.

Παραθέτουμε μερικά αποσπάσματα που το βιβλίο του Χρήστου Φιλιππίδη «Μικροί Πόλεμοι σε Μεγάλες Πόλεις» που μας εφάνηκαν ιδιαίτερα χρήσιμα για την κατανόηση του σύγχρονου, αόρατου εθνικού εχθρού (μετανάστες) σε αντίθεση με τον πολλά ορατό ιστορικό εθνικό εχθρό (Τουρκία).

«...η έμφαση στον αυστηρό προσδιορισμό του Εχθρού φαντάζει εν πολλοίς ως μια αναχρονιστική έμμονη, μη λειτουργική και μη παραγωγική. Απεναντίας, μια από τις βασικές αρχές που φαίνεται να κατευθύνει τους σχεδιασμούς της σύγχρονης αντεξέγερσης περιγράφει τον Εχθρό ως ένα πεδίο σχέσεων, πιθανοτήτων, πληθυσμών και χώρων, οδηγώντας σε μια νέα αντίληψη του πεδίου επέμβασης που εστιάζει στις λειτουργίες και τις δομές εκείνου του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ο Εχθρός ζει και κινείται. Οδηγώντας, με άλλα λόγια, σε μια επιχειρησιακή κουλτούρα που δεν μπορεί να αντιληφθεί τον Εχθρό παρά μόνο ως σύμπτωμα του ίδιου του αστικού περιβάλλοντος, μετατρέποντας εντέλει εξ ολοκλήρου την πόλη και τις λειτουργίες της σε κατεχούντη στρατιωτικά αντικείμενα... Μέσα από την μετάβαση προτείνεται μια πιο ολιστική κατανόηση του αστικού περιβάλλοντος, που δίνει έμφαση στον κοινωνικό ιστό των πόλεων και προκρίνει το σχεδιασμό των επιχειρήσεων με γνώμονα τη διαπλοκή του φυσικού και κοινωνικού πεδίου... Διαμορφώνεται έτσι ένα τοπίο θεώρησης των πόλεων μέσα στο οποίο είναι συχνά αδύνατο να διακρίνει κανείς τα άλλοτε ορατά όρια

ανάμεσα στον τομέα της πολιτικής προστασίας, τα σώματα εσωτερικής αστυνόμευσης, τους φορείς παροχής υπηρεσιών και τις στρατιωτικές δυνάμεις. Τα ειδικά εργαλεία για αυτήν την προσέγγιση παρέχει ο λόγος περί δημόσιας ασφάλειας... Η διεύρυνση του αντικειμένου της δημόσιας ασφάλειας διαμορφώνει λοιπόν σήμερα μια ζώνη αδιακρισίας ανάμεσα στην "υψηλής έντασης αστυνόμευση" (high intensity policing) και την "χαμηλής έντασης πολέμου" (low intensity warfare).»

Οι παλιοί εχθροί εν σίουροι, αμετάβλητοι στον χρόνο. Οι νέοι εχθροί εν θολοί, ρευστοί, δυνητικοί. Το σημαντικό εν ότι οι νέοι εχθροί εν υπάρχουν χωρίς τον λόγο που τους παράγει, στην προκειμένη την κρατική τζαι θεαματική στοχοποίηση των μεταναστριών τζαι τις αναφορές στο γκετοποιημένο κέντρο. Να σημειώσουμε επίσης την γενικευμένη χρήση της μεταφοράς του πολέμου: ενάντια στα ναρκωτικά, ενάντια στο έγκλημα, ενάντια στην τρομοκρατία, ανάγοντας παραδοσιακά ζητήματα δημόσιας τάξης σε εχθρούς με τους οποίους είμαστε σε πόλεμο. Η αντιμετώπιση τούτων των εχθρών γίνεται προληπτικά. Το πεδίο δραστηριότητας του στρατού επεκτείνεται που τες εγκαταστάσεις του σε ολόκληρη την πόλη, κάτι που γίνεται ξεκάθαρο που την ίδια την πρακτική της περιπολίας, η οποία μεταφέρεται που το εσωτερικό των στρατοπέδων στο κέντρο της Λευκωσίας. Το μήνυμα εν διπλό. Η ίδια η Λευκωσία μετατρέπεται σε ένα μεγάλο στρατόπεδο για την αντιμετώπιση, αν τζαι όταν χρειαστεί, των αόρατων εχθρών. Η ίδια η Λευκωσία μετατρέπεται σε εμπόλεμη ζώνη, ο πόλεμος πλέον αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητας στην πόλη. Παράλληλα, θολώνουν τα ίδια τα περιθώρια δράσης της εθνικής φρουράς που πλέον αναλαμβάνει καθήκοντα, έστω τζαι συμβολικά, δημόσιας τάξης. Ένα παράδειγμα εν η παρουσία φαντάρων μαζί με μπάτους σε διαδήλωση στο οδόφραγμα Λήδρας, κάτι που εννά δούμε αναλυτικότερα πιο κάτω. Όπως λαλεί τζαι ο Φιλιππίδης, οι στόχοι της δημόσιας ασφάλειας εκφράζουνται που την σύγκλιση της υψηλής έντασης αστυνόμευσης τζαι του χαμηλής έντασης πολέμου. Μέσα στο διευρυμένο πλαίσιο της στρατιωτικοποίησης της Λευκωσίας ο στρατός ξεκινά να μοιάζει με αστυνομία τζαι η αστυνομία με στρατό...

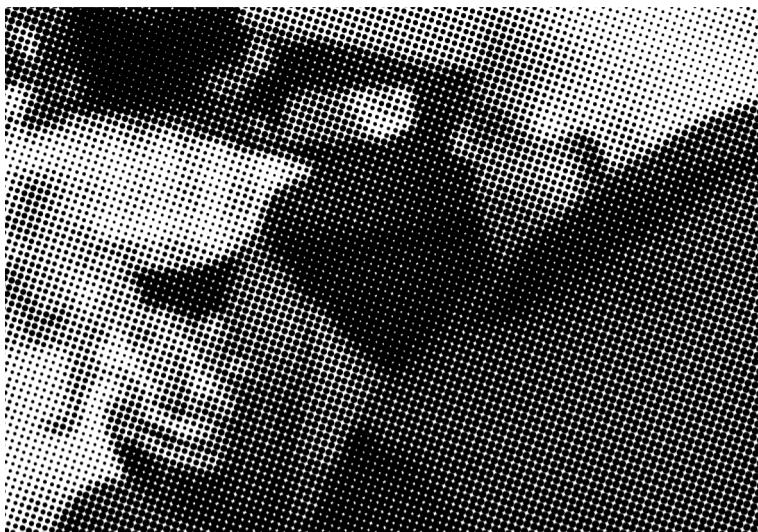
Με βάση τες παραπάνω διαπιστώσεις μπορούμε να αντιληφθούμε τους κρατικούς τζαι δημοτικούς σχεδιασμούς για τη Λευκωσία, δηλαδή το gentrification τζαι τη στρατιωτικοποίηση σαν θυκο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Ο δήμος βάφει τους τοίχους για να καθαρίσει τους βανδαλισμούς δεκαετιών. Οι μπάτσοι περιπολούν (μαζί τζαι με στρατό άμα λάχει) για να στείλουν το μήνυμα ότι ένεν τόσο εύκολο να βανδαλίσεις τούντους τοίχους πλέον. Το κράτος στοχοποιεί τους μετανάστες εργάτες με κλειστά κέντρα κράτησης, νομοθετικές τροποποιήσεις τζαι ρατσιστικές μαλακίες στα MME. Ο στρατός προσέχει την πράσινη γραμμή στο κέντρο της πόλης για να στείλει το μήνυμα ότι η ΚΔ ένεν φιλόξενο μέρος για μετανάστες χωρίς χαρτιά. Η διαδικασία της στρατιωτικοποίησης όμως ένεν μόνο συμβολική. Στο κέντρο της Λευκωσίας μπορεί να έσσει να κάμει παραπάνω με το αίσθημα ασφάλειας τζαι την ικανοποίηση ρατσιστικών τζαι δημιουργεί μιλιταριστικών φαντασιώσεων, αλλά παράλληλα επιπρέάζει τζαι δημιουργεί υλικές πραγματικότητες. Το γεγονός ότι λιμενόμπατσοι ξεκινήσαν να

κάμουν επιχειρήσεις απώθησης ενάντια σε βάρκες μεταναστών εν άρρητα συνδεδεμένο με το ευρύτερο πλαίσιο της στρατιωτικοποίησης. Το γεγονός ότι τα οδοφράγματα εν κλειστά τόσο τζαιρό επίσης. Τζαι να σημειώσουμε ότι η κοινωνική νομιμοποίηση των κοινών περιπολιών μπάτσων τζαι στρατού έπλαθε μια νέα κανονικότητα πολλά πριν την έλευση του ιού – ο κομβικός ρόλος της αστυνομίας στη διαχείρισή του εν επροέκυψε τυχαία.

ΠΟΥ ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΖΑΙ ΤΟΝ COVID-19 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Που την αρχή τζόλας της «επέλασης» του covid, πρώτο μέτρο «πρόληψης» αποτέλεσε το κλείσιμο τεσσάρων οδοφραγμάτων. Μετά που το 2003 τα οδοφράγματα κλείσουν για πρώτη φορά τζαι με τούντην κίνηση σηματοδοτείται η κανονικοποίηση της διχοτόμησης (τζαι) με στρατιωτικούς όρους. Όπως προαναφέρτηκε, η παρουσία στρατού στις διαδηλώσεις για το άνοιγμα των οδοφραγμάτων αποτέλεσε την οπτική τζαι υλική μετουσίωση του στρατού ως δημόσια τάξην. Μεταπολεμικά ο στρατός (τζαι οι στρατοί) στην Κ.Δ. αποτελεί ειδική συνθήκη, χωρίς βέβαια να υπάρχουν τα ανάλογα αντανακλαστικά που να αντιδρούν σε τούτο. Η εθνοφρουρά εν σαν την ιερή αγελάδα του κράτους με μια τεράστια κοινωνική νομιμοποίησην η οποία εν δύσκολο να διαρροχθεί. Αναμενόμενη λοιπόν τζαι η μιντιακή τζαι κοινωνική κατακραυγή που ακολούθησε μετά τον πάτσο διαδηλωτή σε μέλος της εθνοφρουράς στες ίδιες διαδηλώσεις. Με απδία επαρακολουθήσαμε μια κοινωνία με πληγωμένο το εθνικό της φρόνημα να επιχειρεί να λιντσάρει τον διαδηλωτή με κάθε τρόπο για τούντην πράξη «προδοσίας». Να μεν τα ξαναλέμε, ενάντια στον αόρατο εχθρό εν απαραίτητη πειθάρχηση της κοινωνίας στον εθνικό κορμό. Άλλωστε οι φλυαρίες περί ατομικής ευθύνης στην ουσία λαλούν ότι είμαστε ούλοι στην ίδια μοίρα απέναντι στον ίδιο, αλλά τζαι κομμάτια του ίδιου εθνικού σώματος που χρειάζουνται την προστασία του εθνικού κράτους.^[6] Σε τούτα ούλα προστίθεται τζαι ο ρόλος του στρατού ως βασικού διαχειριστή στον έλεγχο των χώρων καραντίνας τον Μάρτιο αλλά τζαι η παρουσία του ως διαμεσολαβητικού προσωπικού στα αεροδρόμια. Άλλωστε, άμαν το μόνο εργαλείο που έσσειες ενέ κατσιαβίδι, ούλλα τα προβλήματα μοιάζουν με βίδες. Ετσι, με πειθάρχηση τζαι καταστολή εννα εξαφανιστεί ο covid όπως εμαθαίναμε που τα διαγγέλματα κατά τη διάρκεια του lockdown.

Ο πληθυσμός εκπαιδεύτηκε δαμέ τζαι τζαιρό να αντιλαμβάνεται τζαι τες πανδημίες ως έναν αόρατο εχθρό, μια ασύμμετρη απειλή που εννά φύει μόνο με την πειθάρχηση του στες προσταγές της επιδημίας εν διαρκώς παρούσα, που τες τηλεοράσεις ως τους δρόμους που κινούμαστε, ο covid εν ο εχθρός αλλά είμαστε ούλες ύποπτες ως πιθανοί φορείς του. Ο αυταρχικός χαρακτήρας του κράτους επήρε σάρκα τζαι οστά μέσα που τα διαγγέλματα ως νέα μορφή διακυβέρνησης, αφού εκμεταλλεύμενο τον πανικό τζαι τον φόβο που επικρατεί το κράτος-σωτήρας επροχώρησε σε παραβιάσεις

ελευθεριών που προηγουμένως εφάνταζαν αδιανότες. Με τον τύπο «πολεμικού ανακοινωθέντος», κάθε απόγευμα, ελαλούσαν μας νέα μέτρα, νέους νόμους, νέους τρόπους να υπάρχουμε, να στοιχιζούμαστε στα σούπερ μάρκετ σαν σωστοί στρατιώτες, να κυκλοφορούμε μόνο μια φορά τη μέρα τζαι τη νύχτα να χωνούμαστε έσσο μας. Να πάρνουμε άδεια που το κράτος για την κυκλοφορία μας τζαι να μεν μας φαίνεται περίεργη η επέμβαση μπάτσων στες κατοικίες μετά που κάλεσμα ρουφιάνων γειτόνων. Η ρυτορική πολέμου πλαισιώνει τζαι συμπληρώνει τέλεια την προσέγγιση της πανδημίας ως εθνικού ζητήματος, διαιωνίζουντας την εθνική αφήγηση. Στο πλαίσιο διαχείρισης της πανδημίας, το κράτος επιλέγει να επενδύσει σε μπάτσους τζαι στρατιωτικούς αντί για τη δημόσια υγεία. Υπεύθυνοι για τη δημόσια υγεία έννεν το αντίστοιχο υπουργείο, αλλά τα σώματα ασφαλείας τζαι οι παρατηρητές της γειτονιάς, σε συνάρτηση με τα ίδια τα άτομα σαν μονάδες.

Στην εποχή μετά το lockdown ελάχιστα αλλάξαν. Τη μια νύχτα είχαμεν απαγόρευση κυκλοφορίας τζαι την επομένη με τη χαλάρωση των μέτρων ανοίχαν αμέσως τζαι τα μπαρ (της αλλοτρίωσης) όπου εστοιβαζούμασταν πάλε αλλά με tous κανονισμούς του κράτους. Άλλωστε που τα διαγγέλματα εμαθαίναμε ότι στες πλατείες, στο δημόσιο χώρο, υπάρχει ακόμα ο covid, ενώ στα μαγαζιά ούλα καλά παιθκιά, να πάτε τζαμέ να τονώσετε τζαι την οικονομία. Βλέπουμε πως με αφορμή την πανδημία, το κράτος επιστρατεύει παλιές τζαι νέες πρακτικές πειθάρχησης που σκιαγραφούν τες μελλοντικές επιβολές. Πρακτικές, δηλαδή, που ήρταν ως «λύση» στην απειλή της πανδημίας αλλά εννά μείνουν για πάντα. Η κρατική τζαι εταιρική παρακολούθηση, επιτήρηση τζαι πειθάρχηση εντείνουνται που την εφαρμογή tous σε συγκεκριμένους «υπόπτους», στην εφαρμογή tous σε ολόκληρο τον πληθυσμό. Επιπλέον, η συνθήκη «ο στρατός ως αστυνομία τζαι η αστυνομία ως στρατός» κρατεί καλά ακόμα. Οι περιπολίες συνεχίζουνται τζαι εντατικοποιούνται, οι MMAΔίτες φορούν ακόμα τα παντελόνια- παραλλαγές, ενώ ο αστυνομικός έλεγχος της πόλης εμπεδώνεται κοινωνικά τζαι κανονικοποιείται πλήρως. Με το πρόσχημα διαχείρισης του ιού, η ΚΔ συνεχίζει να εφαρμόζει πρακτικές ρατσιστικές τζαι μισάνθρωπες, τζαι στο πλαίσιο διαχείρισης του μεταναστευτικού, εντός τζαι εκτός των τειχών. Οι λιμενόμπατσοι συνεχίζουν να απωθούν βάρκες με μετανάστες που τη Συρία τζαι το Λίβανο, ενώ ε/κ στρατιώτες τζαι μπάτσοι παν εκδρομές στα ελληνοτουρκικά σύνορα για αντίστοιχες αποστολές στρατιωτικοποίησης του συνόρου τζαμέ.^[7]

επίλογος

Η εισαγωγή τζαι εντατικοποίηση ένοπλων περιπολιών στην πόλη, η στρατιωτική διαχείριση της πανδημίας, η επιτήρηση των σωμάτων, των κινήσεων τζαι των ζωών ντόπιων τζαι μεταναστών που το έθνος-κράτος- σωτήρα, αποτελούν κάποιες που τες πιο πρόσφατες πρακτικές εντεινόμενης στρατιωτικοποίησης του τόπου. Θεωρούμε ότι ενώ οι παραπάνω πρακτικές στοχεύουν στον έλεγχο, την καταστολή τζαι την πειθάρχιση του πληθυσμού,

προστίθενται τζαι στο γενικότερο πνεύμα αυξημένης στρατιωτικοποίησης του κρατικού αυταρχισμού σε σχέση τζαι με τες διακρατικές εντάσεις τζαι διεκδικήσεις στην ανατολική μεσόγειο. Η στρατιωτικοποίηση συντελείται εν τέλει σε πολλαπλά επίπεδα τζαι αφού όπως είπαμεν ο εχθρός ένει μια αόρατη τζαι αυθαίρετη κατασκευή, αλλάσσει σύμφωνα με τα συμφέροντα κράτους τζαι κεφαλαίου π.χ άλλοτε οι τούρκοι, άλλοτε οι μετανάστες, άλλοτε η πανδημία κτλ. Το κράτος με τούτες τες διαδικασίες τελικά θέλει να δημιουργήσει ανασφάλεια σε ντόπιους τζαι μετανάστες, αλλά υπόσχεται ασφάλεια άμπα τζαι συσπειρωθείς με tous σκοπούς του. Τούντο το αίσθημα ανασφάλειας βέβαια έννεν μόνο για τες μετανάστριες αλλά τζαι για όσους περισσεύουν, για tous εσωτερικούς εχθρούς της κρατικής μηχανής. Τούτη η προσπάθεια εν άρρηκτα συνδεδεμένη με την υπεράσπιση ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής, εργασίας τζαι κατανάλωσης που κινδυνεύει, παραπάνω που την παγκόσμια κρίση που βαθύνισκε τζαι τες επιπτώσεις της, παρά που τον ίδι εννα ελαλούσαμε. Το ανταγωνιστικό κίνημα τζαι οι διεκδικήσεις της πολυεθνικής εργατικής τάξης εν μπορούν παρά να εν ένας που τους αόρατους εχθρούς, που για την ώρα ενεν ιδιαίτερα απειλητικός. Όπως είπαμε τζαι στο προηγούμενο τεύχος, το ζήτημα της πόλης παραμένει ανοιχτό - η έκβαση των αγώνων που εννα δοθούν σε τζείντη τζαι για τζείντη επίσης.

1. Φιλιππίδης Χ. 2017. *Μικροί πόλεμοι σε μεγάλες πόλεις. Θεωρίες τεχνολογίες και γεωγραφίες αντιεξέγερσης. Εκδόσεις των ξένων, Θεσσαλονίκη.*

2. Sigmalive 5.12.19. *Κοινές περιπολίες Αστυνομίας-ΕΦ: Χαρτογράφηση αναγκών και πολιτικής απόφασης.*

3. antifa λευκοσα 2019. *Ποιοι γουστάρουν σκούπες στο κέντρο της Λευκωσίας; (αφίσα) Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net*

4. Περιοδικό antifa Tropikal #1 2019. *Σημειώσεις για το gentrification στη Λευκωσία. Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net*

5. antifa λευκοσα 2019. *Σώματα Φτηνά Σώματα Ξ. (μπροσσούρα) Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net*

6. antifa λευκοσα 2020. *Η Πανδημία, η Καραντίνα & εμείς. (μπροσσούρα) Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net*

7. Λουκιανός Λυρίτσας 8.9.20. *Επαναπρωθήσεις προσφύγων στην Κύπρο στο dw.com & Εφημερίδα των Συντακτών 29.9.20. Η Human Rights Watch καταγγέλλει την Κύπρο για επαναπρωθήσεις προσφύγων στο efsyn.gr*

Στις 25 μάη 2020, στες μακρινές ΗΠΑ, δολοφονείται που μπάτσους ο 46χρονος μαύρος George Floyd. Ακολουθεί μια παθιασμένη τζια βίαιη εξέγερση ενάντια στον ρατσισμό τζια την αστυνομική βία σε ούλην τη χώρα. Η πόλη του Portland είσσιε πρωταγωνιστικό ρόλο, αφού οι διαδηλώσεις συνεχίζουν μέχρι τζια σήμερα, τέλη σεπτέμβρη, που κλείει η ύλη του περιοδικού. Η εξέγερση ως η γλώσσα των αοράτων εσάρωσε την χώρα, εσυγκρούστηκε με την πάνοπλη αστυνομία, εκατέλαβε χώρους τζια χρόνους σε μητροπόλεις τζια χωρκά, ελεπλάτησε καταστήματα τζια έκρουσε αστυνομικούς σταθμούς. Κάποια κομμάτια της εμιλήσαν με γνώριμο, αριστερό ύφος τζια εζητήσαν τη μείωση των δαπανών για την αστυνομία τζια ψήφους στους Democrats. Άλλα επέλεξαν να μιλήσουν με τη φωθικά τζια τη δύναμη του οργισμένου πλήθους. Η πολύμορφη τζια πολύπλοκη πραγματικότητα που συνθέτει τες δυνάμεις των εξεγερμένων επιρρέασε την καθημερινότητα τζια τη δημόσια συζήτηση, όχι μόνο στες ΗΠΑ, αλλά τζια σε ούλην την υφήλιο. Η εξέγερση τους ενέπνευσε διαδηλώσεις αλληλεγγύης ανά το παγκόσμιο, τζια ο αγώνας που εδόθηκε μέσα τζια έξω που την Πουρνάρα εσυνδέθηκε με μια γενικότερη αμφισβήτηση τζια κριτική του συστηματικού ρατσισμού – την ίδια ώρα που το ελληνοκυπριακό κράτος τζια τα ελληνόψυχα κανάλια ελαλούσαν μας «σκάστε, έχουμε πανδημία». Η ευφυΐα, η αποφασιστικότητα τζια η ανυποχώρηση στάση των γεννικότερα, τζια των κατοίκων του Portland συγκεκριμένα, μπροστά σε ένα σφοδρό κύμα καταστολής εν κάτι που μας ενέπνευσε. Εμιλήσαμε με τους συντρόφους του Rose City Antifa, μιαν αντιφασιστική ομάδα με πολύχρονη δράση στο Portland, για να μάθουμε πώς εβιώσαν τούτο το κίνημα, τζια πώς εφτάσαμε δαμέ σήμερα – που την ίδρυση της ομάδας τους, στην εκλογή του Trump, στη συνθήκη της πανδημίας τζια τέλος στην πρόσφατη έκρηξη, συνδεδεμένη με το κίνημα του Black Lives Matter.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ & ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗ «ΜΙΚΡΗ ΒΗΡΥΤΟ»

Συνέντευξη με συντρόφους που το Rose City Antifa του Portland

Είσαστεν η πρώτη antifa ομάδα στες ΗΠΑ. Πέτε μας λλιο για τες ιδέες τζια τες συνθήκες που σας επηρέασαν στην αρχή, τες δράσεις τζια τους στόχους της ομάδας μέχρι την προεκλογική εκστρατεία τζια εκλογή του Τραμπ.

Το Rose City Antifa εδημιουργήθηκε το 2007 τζια εφκήκε μέσα που μια πρωτοβουλιακή συμμαχία της ίδιας χρονιάς η οποία είσιεν ως σκοπό την ακύρωση ενός νεοναζιστικού μουσικού φεστιβάλ, του Hammerfest, που ήταν προγραμματισμένο να γίνει στο Portland. Αφού εκαταφέραμε να εμποδίσουμε την πραγματοποίηση του Hammerfest, (χρησιμοποιώντας έναν συνδυασμό τηλεφωνικών εκστρατειών, για να τους πετάξουν έξω που το συναυλιάδικο, τζια μαζικών διαδηλώσεων), μια μικρή ομάδα αντιφασιστών συμμετεχόντων αποφάσισε να συνεχίσει να

δουλεύει ενάντια σε φασιστικές οργανώσεις στο Portland. Εμπνευτήκαμεν που τη μακράν ιστορία των ευρωπαϊκών αντιφασιστικών κινημάτων, τζια πολλά που τα ιδρυτικά μέλη μας είχαν έρτει στες ΗΠΑ που την Ευρώπη τζια εδιατηρούσαν δεσμούς με τούτες τες ομάδες.

Μέχρι πριν 5-6 χρόνια, η δράση μας επικεντρώνετουν σε χώρους τής υποκουλτούρας (συναυλιάδικα, πανκ χώρους, κτλ) τζια εθεωρήσουν πολλά περιθωριακή, ακόμα τζια ανάμεσα σε αριστερούς την τότε εποχή. Η ομάδα μας εκατάφερεν επίσης να εμποδίσει την οργάνωση μιας εθνικής, νεοναζιστικής συμμορίας φυλακισμένων, της Volksfront, που έισσεν έδρα στο Portland. Λόγω της προσπάθειας τής ομάδας μας, η Volksfront εδιαλύθηκε το 2012.

To Portland έσσιει φήμη για αναρχικά τζια

αριστερά κινήματα. Πέτε μας λλίο για τον χώρο, τζαι για το πώς τοποθετείται το RCA σ' αυτόν.

Όπως αναφέραμε τζαι προηγουμένως, για μεγάλο χρονικό διάστημα η αντιφασιστική δράση ήταν περιθωριακή, ακόμα τζαι για τους αριστερούς του Portland. Πρόσφατα, όμως, ο αντιφασισμός εξελίχθηκε σε κάτι ευρέως διαδεδομένο τζαι εν πολλά συνθησμένο πια να ακούεις τες συμμετέχουσες στες συνεχιζόμενες διαδηλώσεις δαμε στο Portland να αυτοπροσδιορίζονται ως αντιφασίστριες.

Υπάρχουν άλλες πολιτικές ομάδες στο Portland με τες οποίες συνεργάζεστε; Αν ναι, πώς διαφέρουν οι πολιτικές τζαι οι τακτικές σας, τζαι πού βρίσκετε κοινό έδαφος;

Μια ομάδα με τν οποίαν συνεργάζομαστεν ονομάζεται PopMob (Popular Mobilization), οι ίδιοι αυτοαποκαλούνται «καθημερινοί αντιφασίστες», τζαι προσπαθούν να κάμουν τν αντιφασισμό πιο προσιτό σε κόσμο του Portland που αν και στηρίζει τη δουλειά μας εν μπορεί να συμμετέχει σε κάποιες που τες τακτικές άμεσης δράσης που χρησιμοποιεί η ομάδα μας. Το PopMob πιάνει μια λιόττερο συγκρουσιακή κατεύθυνση, όμως η επιτυχία της συνεργασίας μας εν ότι εκαταφέραμε να κατεβάσουμε στο δρόμο περισσότερο κόσμο για να αντιμετωπίσουμε τες ακροδεξιές απειλές στην κοινότητά μας.

Το Portland θεωρείται το κάστρο του φιλελευθερισμού (στη: του δημοκρατικού κόμματος) αλλά το Oregon εν ιστορικά μια κυρίως λευκή πολιτεία, με την KKK να έσσιεν μιαν σημαντική παρουσία την εποχή της δόξας της. Πώς τούτη η επίδραση της KKK επηρεάζει τα σημερινά πολιτικά πράγματα στην περιοχή;

Το Portland ζει μέσα σε μια liberal προστατευτική γυάλα η οποία βρίσκεται μέσα σε μια κατά τα άλλα συντηρητική πολιτεία. Τούτο σημαίνει ότι πόλη μας έγινε στόχος για ακροδεξιά παρενόχληση τζαι βία. Τούτο σημαίνει επίσης πως όταν η ακροδεξιά θέλει να διαδηλώσει στο Portland πρέπει να συνάξει υποστήριξη που τες γύρω περιοχές για να έχουν αρκετό κόσμο στο δρόμο. Το Pacific Northwest(στη: η γεωγραφική περιοχή του Oregon) έσιει μια μακρά ιστορία δεξιών παραστρατιωτικών ομάδων, που ασκούν επιρροή κυρίως στες πιο αγροτικές περιοχές της πολιτείας.

Ο Trump ανακοινώνει την υποψηφιότητά του για την προεδρία. Ξεκινά να μορφοποιείται το alt-right, η εναλλακτική δεξιά. Πώς είδετε το τοπίο να αλλάζει; Υπήρχαν σημάδια που κατέδειχναν το τι έμελλε να ακολουθήσει, τα οσα είδαμε στην εποχή του Trump;

Η άνοδος alt-right φιγούρων όπως ο Richard Spencer τζαι ο Milo Yiannopoulos, ήταν μια ξεκάθαρη προειδοποίηση για την κατεύθυνση

που ακολουθούσεν η χώρα. Το alt-right εβούθησε να κανονικοποιήθηκεν οι κώδικες τζαι η ρητορική του dog whistle που θα επέτρεπεν στον Trump να εκλεγεί μέσω μιας καμπάνιας μίσους, απαλλάσσοντας τον ταυτόχρονα που την ευθύνη για τις συνέπειες των όσων έλεγε. (στη: η έκφραση dog whistle αναφέρεται σε εκφράσεις τζαι θεματικές που επικαλούνται συντηρητικές τζαι ακροδεξιές αξίες χωρίς να το λαλούν ρητά. Ένα παράδειγμα εν η επίκληση στο δόγμα τάξη τζαι ασφάλεια, που στοχεύει και στιγματίζει έμμεσα κοινότητες μαύρων σαν εγκληματίες)

Ο Trump εκλέγεται πρόεδρος τζαι μπαίνουμε πλέον σε μια νέα εποχή. Βλέπουμε μια πληθώρα ακροδεξιών ομάδων να δρουν στο σύνολο των Η.Π.Α. Στο Portland έσσιετε ομάδες όπως το Patriot Prayer με πηέτη τον Joey Gibson, τζαι το τοπικό τμήμα των Proud Boys. Ποια ήταν τα πρώτα επακόλουθα των εκλογών; Τι άλλαξε τα επόμενα χρόνια;

Όπως πολλά σωστά εδιαπιστώσατε, η δημιουργία ομάδων όπως το Patriot Prayer τζαι οι Proud Boys εν μια που τες μεγαλύτερες αλλαγές που είδαμε μετά τες εκλογές. Όπως αναφέραμε, μεγάλο κομμάτι της δουλειάς μας πριν τες εκλογές ήταν περιθωριακό τζαι συγκεκριμένο για τους χώρους υποκουλούρας στους οποίους κινούμασταν. Ομάδες όπως το Patriot Prayer εδώκαν χώρο σε υπέρμαχους της λευκής ανωτερότητας τζαι σε φασίστες κάθε είδους να συλλογικοποιηθούν τζαι να δράσουν με τρόπους που εν εσυνθήζαν πριν το 2017. Που τότε είδαμε μια συνεχόμενη κλιμάκωση της βίας που τούντες ομάδες, αλλά τζαι πιο αποθραυσμένες συνεργασίες με το κράτος.

Πώς αντιδράσατε στη συγκυρία της πανδημίας; Πώς αντιδράσαν άλλες αντιφασιστικές τζαι αναρχικές ομάδες; Τι άλλαξεν στην οργάνωση τζαι τη δράση σας;

Σαν ομάδα αυτοάμυνας της κοινότητας, ήταν σημαντικό να καταλάβουμε πως η πανδημία εν πραγματική απειλή για την κοινότητά μας, τζαι ανάλογα επροσαρμόσαμε κάποια οργανωτικά, δηλαδή κρατούμε κάποιες αποστάσεις στες συνελεύσεις, φορούμε μάσκες τζαι έτσι. Νιώθουμε όμως την ανάγκη να συνεχίσουμε τη δράση μας ενάντια στην ακροδεξιά όποτε αυτή εμφανίζεται, τζαι η πανδημία εν επιβραδύνει τες προσπάθειές μας, απλά αναγκάζει μας να παίρνουμε κάποιες προφυλάξεις.

Δολοφονείται ο George Floyd που μπάτσους. Η δολοφονία του καταγράφεται σε βίντεο τζαι δημοσιεύεται στο διαδίκτυο. Στη Μινεάπολη έσπά εξέγερση. Βλέπουμε συγκρούσεις σε ούλλο τη χώρα, με το Portland να έσσιει ιδιαίτερα ενεργή παρουσία με καθημερινές διαδηλώσεις. Μπορείτε να μας μιλήσετε λλίο για τούτο τζαι να μας δώκετε μια ιδέα του πώς εξελίχτηκαν τα πράματα;

Νιώθουμε πως εν μπορούμε να απαντήσουμε

αναλυτικά, κυρίως γιατί το τωρινό κίνημα διαδηλώσεων βασίζεται στη δράση τοπικών ομάδων της μαύρης απελευθέρωσης τζαι εμείς εν έχουμε εμπλακεί βαθειά στην οργάνωση τούτων των δράσεων. Ελπίζουμε να δώσουμε μια γεύση των τελευταίων μηνών μέσα που την υπόλοιπο συζήτηση.

Ποιά άλλα στοιχεία τζαι καταστάσεις επηρεάσαν την εξέγερση, για παράδειγμα, συνδέεται με την συνθήκη της πανδημίας; Γιατί νομίζετε διάφορες κοινωνικές ομάδες εστηρίζαν την εξέγερση, όπως πχ τα μπλοκ μαμάδων τζαι μπαμπάδων στες διαδηλώσεις;

Στες Η.Π.Α., διαδηλώσεις του black lives matter ενάντια στες κρατικά νομιμοποιημένες δολοφονίες μαύρων γίνουνται για τη τελευταία 6 χρόνια, τζαι ο αγώνας για μαύρη απελευθέρωση για πολλά περισσότερα. Εν είδαμε σχεδόν καμιά σημαντική αλλαγή στην επίσημη πολιτική τζαι τη σάσση της κυβέρνησης σε ούλο τούτο το διάστημα. Γενικά πολλύσ κόσμος εσιχάθηκεν πλέον, τζαι τούντο καλοτζαιρί, με τον θυμό για την διαχείριση της πανδημίας τζαι με την βίαιη απάντηση του ομοσπονδιακού κράτους στες διαδηλώσεις, οι εντάσεις εκτυπώσαν κόκκινο. Τα κινήματα που διαδηλώνουν υπέρ του BLM τζαι ενάντια στην κυβέρνηση του Trump εφέραν παραπάνω κόσμο στους δρόμους που όσον είδαμε τα τελευταία 4 χρόνια.

Το Portland μπαίνει στον τέταρτο μόνια εξέγερσης. Τι έπαιξε ρόλο στο να διαρκέσει τόσο πολλά; Πώς συνδέεται με την ιστορία της πόλης τζαι γιατί η εξέγερση έχασε δυναμική σε άλλες περιοχές;

Εν δύσκολο να πούμε κάποιο συγκεκριμένο λόγο γιατί οι διαδηλώσεις εκρατήσαν παραπάνω σε σύγκρηση με άλλες πόλεις. Εν μέρει οι εντάσεις δαμέ ανεβήκαν όταν η κυβέρνηση του Trump έστειλε ομοσπονδιακούς μπάτσους να καταστείσουν τες διαδηλώσεις, που σε μεγάλο βαθμό είχαν πρεμήσει σε τζείντη φάση. Επίσης είχαμε πάντα δυνατή τζαι οργανωμένη αναρχική σκηνή δαμέ τζαι τούτες οι διαδηλώσεις εκτιστήκαν πάνω στα θεμέλια μιας κουλτούρας της διαδήλωσης που σιγά-σιγά ερίζωσε στην πόλη. Στα 90s ο τότε πρόεδρος H.W. Bush εχαρακτήρισε το Portland «μικρή Βηρυτό», ένα όνομα που κόμα εκπροσωπούμε με καμάρι.

Πέτε μας λλίο για την αντίδραση του κράτους αλλά τζαι του δημάρχου του Portland. Τι καταστολή αντιμετωπίσατε τζαι πώς αντιδράσατε;

Παρά τες δηλώσεις του για στήριξη τού κινημάτος τού black lives matter εδώ τζαι τρείς μήνες, η σάσση τού δημάρχου εν ξεκάθαρη παραπάνω στην αστυνομία. Ακόμα πιο ανοσυχητικό εν ότι είδαμε μια σημαντική αύξηση στην καταστολή τζαι δίωξη αντιφασιστών τζαι BLM ακτιβιστών τούντο καλοτζαιρί. Πρόσφατα, ο William Barr, γενικός

εισαγγελέας των Η.Π.Α, εδημοσίευσε μια δήλωση όπου επαινούσεν την εξωδικαστική δολοφονία που μπάτσους του Michael Reinoehl - του αντιφασίστα που εσκότωσεν ένα μέλος των Patriot Prayer (στη: ακροδεξιά οργάνωση) στες 29 Αυγούστου, δηλώνοντας πως οι δρόμοι του Portland εν πιο ασφαλείς πλέον. Πιστέυουμεν πως τούτη η δολοφονία έσσει καθαρά πολιτικά κίνητρα που την μερκά του κράτους. Η δουλειά που κάμνουμεν σε σημαντική, τζιαν αναγνωρίζουμε πως έρκεται με κάποιους κινδύνους. Όσο τρομακτικό τζιαν αν ένει να οργανώνεσαι στη σημερινή συγκυρία, με την έντονη πολιτική καταστολή, πιστέυουμε πως εν σημαντικό η οργάνωσή μας vav στους δρόμους, έτοιμη να υπερασπιστεί την κοινότητά μας.

Ένα που τα πιο δημοφιλή τζιαν διαδεδομένα στοιχεία των διαδηλώσεων ήταν πράματα όπως τα riot ribs τζιαν τα βανάκια με σνακ (στη: αναφερούμαστε σε υποδομές διαδηλωτών για προσφορά φαγητού την ώρα των διαδηλώσεων τζιαν συγκρούσεων). Τούτα πόθεν επρόκυψαν;

Ομάδες όπως τα riot ribs τζιαν τα σνακ μπλοκ εβοηθήσαν να συμπληρωθεί ένα κενό που υπήρχε στην υποστήριξη των διαδηλώσεων. Έχουμεν δει παρόμοιες ομάδες να παρέχουν πρώτες βοήθειες, ψυχολογικήν υποστήριξη, κτλ... Ο κόσμος θέλει να συνεχίσουν οι διαδηλώσεις ώσπου να δουν τα αιτήματά τους να γίνουνται πραγματικότητα, τζιαν τέθηκοιες προσπάθειες υποστήριξης εν δαμέ για να παρέχουν φροντίδα τζιαν για να εγγυηθούν τη συνέχεια του αγώνα.

Αμέσως μετά το ξέσπασμα τής εξέγερσης στην Μινεάπολη, οι Φιλελέυθεροι (democrats/liberals) αρκέψαν να εφαρμόζουν διάφορες τακτικές για να κατευνάσουν το θυμό, με κύριαν την ρητορική του εξωτερικού παράγοντα/ υποκινητή/προβοκάτορα, υπονοώντας τους λευκούς αναρχικούς που υποτίθεται εχροσιμοποιούσαν τες διαδηλώσεις για τους δικούς τους, ξεχωριστούς σκοπούς. Πώς αντιμετωπίσατε τούντο θέμα;

Η ομάδα μας απαρτίζεται που άτομα με έδρα το Portland τζιαν στηρίζουμε οποιεσδήποτε τακτικές κριθούν απαραίτητες για την προστασία των κοινοτήτων μας. Ευτυχώς, τουλάχιστον τωρά, η εμπροσθοφυλακή των διαδηλώσεων δείχνει μια κατανόηση τζιαν έναν σεβασμό στην πολυμορφία των τακτικών. Το ότι υπάρχει τζιαν ένας αριθμός φιλελεύθερων MME που δείχνουν ενδιαφέρον

προς το αντιφασιστικό κίνημα σε σχέση με τες πρόσφατες διαδηλώσεις του BLM εν επίσης βοηθητικό. Συνήθως εν που την ακροδεξιά που έρκουνται οι λασπολογίες, η οποία εννά κάμει το οτιδήποτε να ταιρκάζει με την αφήγησή της. Προσπαθούμε πάντα να βρίσκουμε τους καλύτερους τρόπους να προστατέψουμε τες κοινότητές μας, τζιαν εν μας απασχολεί τόσο το τι εννα πει ο καθένας για τες πράξεις μας.

Πιστεύκετε πως οι προσεχείς εκλογές εννα επηρεάσουν τη μαχητικότητα των διαδηλώσεων;

Αν μη τι άλλο πιστεύουμε πως οι διαδηλώσεις εννα συνεχιστούν ως τζιαν μετά τες εκλογές. Το κράτος εντείνει τες προσπάθειές του για καταστολή τζιαν πολλύς κόσμος εκουράστηκε με την κατάσταση που βιώνουμε στες Η.Π.Α.

Σε μια, ενδεχομένως, δεύτερη νίκη του Trump, βλέπετε τη δεξιά να ενδυναμώνεται; Να περιμένουμε μια κλιμάκωση της ακροδεξιάς βίας που είδαμε τον τελευταίο τζιαρό αν κερδίσει ο Biden;

Όποιοι τζιαν νά' ναι το αποτέλεσμα των επερχόμενων εκλογών, η κατάσταση εν θα εν καλή για μας. Αν νικήσει ο Trump, εννα μπορέσει να τοιμεντώσει ούλες τες καταπιεστικές πολιτικές που τζείνος τζιαν η κυβέρνησή του εφαρμόσαν. Επίσης, εννα συνεχίσει να ασκεί σημαντική επιρροή στους βίαιους ακόλουθούς του. Αν κερδίσει ο Biden πολλά πιθανό ν δεξιά της χώρας να μεν δεχτεί το αποτέλεσμα, τζιαν πιστεύουμε εννα βλέπαμε μια βίαιη δεξιά αντίδραση.

Τι νομίζετε για την κλιμάκωση της βίας που είδαμε προ το τέλος του καλοτζιαρκού;

Όπως είπαμε τζιαν προηγουμένως, θωρούμεν το ζήτημα ακριβώς όπως το θέτετε, σαν μια κλιμάκωση της βίας. Τα τελευταία 4 χρόνια (στη: κατά τη διάρκεια της προεδρίας του Trump), είδαμε τζιαν που την μερκά του κράτους μια κλιμακούμενη ένταση βίας, τζιαν εν μας ξαφνιάζει που αποθρασύνουται. Οι πολιτικοί ηγέτες της πόλης μας εν εκάμαν τίποτε για να το αποτρέψουν τζιαν η ακροδεξιά βία συνεχίζει ανενόχλητη.

updates & πληροφορίες για τους Rose City Antifa στο rosecityantifa.org τζιαν στες σελίδες τους στα social media.

ΚΥΠΡΟΣ: 3000 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ...OR NOT?

ΜΕΡΟΣ 1ο: Μύθοι του εθνικισμού

«Ο εθνικισμός προσπαθεί να αντιμετωπίσει τον εαυτό του ως προφανή και αυταπόδεικτη αρχή, προσιτή σε όλους τους ανθρώπους, και η οποία παραβιάζεται μόνο εξαιτίας κάποιας ξεροκέφαλης εθελοτυφλίας. Στην πραγματικότητα ωστόσο, οφείλει την αληθοφάνειά του και την επιτακτική του φύση μόνο σε ένα πολύ ειδικό σύνολο συνθηκών, οι οποίες εκπληρώνονται τώρα, υπόρξαν ωστόσο ξένες προς το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας και της ιστορίας. Κηρύσσει και υπερασπίζεται τη συνέχεια, οφείλει όμως τα πάντα σε μια αποφασιστική και ανείπωτα βαθιά ρωγμή στην ανθρώπινη ιστορία. Κηρύσσει και υπερασπίζεται την πολιτισμική ποικιλία, όταν στην πραγματικότητα επιβάλλει την ομοιογένεια τόσο στο εσωτερικό όσο και, σε μικρότερο βαθμό, μεταξύ πολιτικών οντοτήτων»^[1]

εισαγωγή στη σειρά

Η Κύπρος ήταν ανέκαθεν ελληνική, η χιλιόχρονη ελληνική μας ιστορία, ο πολιτισμός, η γλώσσα, η θρησκεία, το αθάνατο ελληνικό πνεύμα, η υπερήφανη εθνική ψυχή που μας παρέδωσαν οι προγόνοι, κτλ κτλ.... Εβαρεθήκατε να ακούτε τέθκοις ατάκες στα οικογενειακά τραπέζια; Ανδιάσατε να τες υπομένετε στο σχολείο, στον στρατό, στες ειδήσεις, στες ομιλίες των πολιτικών, στα γήπεδα, στα καφενεία; Διψάτε να απαντήσετε πίσω αλλά νιώθετε πως σας λείπουν τα θεωρητικά εργαλεία; Τούτο το κείμενο εν για σας, για μας, για όσους εν μπορούν ή εν θέλουν να καταπίνουν αμάσητη την κυριάρχη εθνικιστική ρητορική.

Το κείμενο που κρατάτε στα σσιέρκα σας αποτελεί το έναυσμα μιας σειράς με τίτλο «Κύπρος: 3000 χρόνια ελληνικής ιστορίας» που σκοπό έσσει να ασκήσει ιστορική κριτική πάνω ακριβώς στην ιδέα περί «αιώνιας ελληνικότητας» του υποιού. Μεθοδολογικά, εννα εργαστούμε τόσο με την κριτική ιστορική μελέτη, δηλαδή την κριτική ανάγνωση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας τζαι πρωτογενών πηγών, όσο τζαι με τις βιωματικές εμπειρίες, οι οποίες μας ωθήσαν εξ αρχής στην ανάγκη μιας τέθκοις απόπειρας. Εννα ασχοληθούμε τόσο με θεωρητικές πτυχές του εθνικιστικού φαινομένου, λόγου τζαι ιδεολογίας, όσο τζαι με συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους. Που την εθνικιστική χρήση της αρχαιολογίας, ως τις δικοιονοτικές εξεγέρσεις της οθωμανικής περιόδου, που την καθημερινή αναπαραγωγή του εθνικισμού ως τον ρόλο της βιολογικής αναπαραγωγής τζαι των έμφυλων ζητημάτων, εννα θέσουμε στο μικροσκόπιο μας πολλαπλές ιστορικές τζαι θεματικές πτυχές του ζητήματος.

Στο πρώτο μέρος της σειράς διεξάγουμε μια απόπειρα κριτικής τζαι απομυθοποίησης κάποιων εκ των θεμελιώδων μύθων του εθνικισμού. Όπως εννα δείξουμε παρακάτω, αντιλαμβανόμαστε τα έθνη ως κοινωνικά κατασκευάσματα, παράγωγα συγκεκριμένων οικονομικών, πολιτικών τζαι πολιτισμικών συνθηκών σε συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους. Εν έρκουνται ως φυσικά δεδομένα που τα βάθη της ιστορίας, εν ορίζονται μόνο με «αντικειμενικούς» παράγοντες, όπως η γλώσσα ή η φυλή, εν αποτελούν πεπρωμένο ή «φυσικό κανόνα». Παρ' όλα αυτά, το έθνος αποτελεί μια πραγματικότητα, τη βία της οποίας νιώθουμε καθημερινά στο πετσί μας. Ο εθνικισμός αποτελεί την ιδεολογία του έθνους, κατασκευάζει τζαι παρέχει ταυτότητα στους πολίτες ενός έθνους-κράτους, ορίζει τις πρέπουσες ιδέες τζαι συμπεριφορές, ερμηνεύει αλλά τζαι πλάθει την ίδια την πραγματικότητα μας. Στόχος του κειμένου είναι να αναλύσει τζαι να ασκήσει κριτική πάνω στους κεντρικούς πυλώνες στους οποίους βασίζονται τα φαντασιακά, αλλά πραγματικότατα, οικοδομήματα που αποτελούν το έθνος τζαι ο εθνικισμός.

Μύθος νο. 1: «Υπήρχες πάντα μέσα στην ψυχή μου...» - Η προαιώνια καταγωγή των εθνών

«Υπήρχες πάντα μέσα στην ψυχή μου συγκατοικούσαμε μες το κορμί μου υπήρχες πάντα φτιάχτηκες για μένα ανήκαμε στου κόσμου τα γραμμένα»

Σύμφωνα με την κυρίαρχη εθνικιστική ιδεολογία, τα έθνη υπήρχαν ανέκαθεν. Το επιχείρημα τούτο ξέρουμεν το καλά: πόσες φορές ακούσαμε για το αθάνατο ελληνικό πνεύμα, την ελληνική ψυχή, την «ρωμιοσύνη» που «εν φυλή συνότζαιρο του κόσμου...». Σύμφωνα με αυτή τη θεώρηση, ο εθνικός πυρήνας υπήρχε που πάντα, μαζί με ένα «προαιώνιο πρόταγμα» που εν να έβρισκε την ολοκλήρωσή του στον σχηματισμό ενός έθνους. Στην περίπτωση της Κύπρου, το «προαιώνιο πρόταγμα» εν ήταν άλλο που την Ένωση με την Ελλάδα.

Η εθνικιστική θέση περί «προαιώνιου» έθνους λαμβάνει κάποιους παράγοντες ως δεδομένους. Αρχικά, θεωρεί δεδομένο ότι «οι γενεές που διαδέχονται η μία την άλλη ανά τους αιώνες, σε ένα έδαφος κατά προσέγγιση σταθερό και με ένα όνομα οπωσδήποτε κοινό, κληρονομούν μια ουσία αναλλοίωτη». [2] Το τι εν τούτη τη ουσίᾳ, φυσικά, εν αδύνατο να προσδιοριστεί: καθώς η γλώσσα, η θρησκεία, η «φυλή» εν αδύνατο να οριστούν ως σταθερές παράμετροι στον χρόνο, το τι απομένει εν τη αυθαίρετη, αφαιρετική ιδέα ενός «εθνικού πνεύματος».

Δεύτερον, θεωρεί ότι είμαστε μέρος μιας χρονικής εξέλιξης η οποία γεννιέται στα βάθη της ιστορίας με το εθνικό πνεύμα τζαι καταλήγει, ως πεπρωμένο, στη σημερινή εθνική μας ταυτότητα. Με άλλα λόγια, υιοθετεί την αυταπάτη ότι το τυχαίο που αποτελεί η γέννησή μας σε ένα συγκεκριμένο χρόνο τζαι χώρο αποτελεί πρόταγμα τζαι πεπρωμένο. [3] Στην περίπτωσή μας, όποιος γεννιέται στην Κύπρο (που ε/κ γονείς φυσικά γιατί οι υπόλοιποι εν χωρούν στο εθνικό σώμα), θεωρείται απόγονος του Σωκράτη, του Αριστοτέλη, του Μεγαλέανδρου κτλ κτλ. Φυσικά υπό το πρόστιμο της ορθολογικής σκέψης, πέραν κάποιων γλωσσικών ομοιοτήτων, εν υπάρχει καμία σύνδεση. Είμαστε «απόγονοι» των αρχαίων Ελλήνων όι επειδή υπήρχε κάποια βιολογική, πολιτική ή πολιτισμική συνέχεια, αλλά γιατί μας συνδέει αυθαίρετα το φαντασιακό νήμα της εθνικιστικής ιστορικής αφήγησης.

Τρίτον, ο εθνικισμός λαμβάνει ως δεδομένο ότι τα έθνη αποτελούν εγγενή στοιχεία της ανθρώπινης ιδιότητας, τα οποία αποτελούν φυσικές πραγματικότητες. Όπως όμως φανερώνει η ιστορική μελέτη, ο εθνικισμός εν αποτελεί την αφύπνιση ενός έθνους που ανέκαθεν ήταν τζαιμέ, μιας ομοιογενούς κοινότητας με κοινή γλώσσα, θρησκεία τζαι πολιτισμό. Αντιθέτως, αποτελεί «συνέπεια μιας νέας μορφής κοινωνικής οργάνωσης, θεμελιωμένης πάνω σε βαθιά εσωτερικούμενους, εξαρτώμενους από την εκπαίδευση υψηλούς πολιτισμούς, που καθένας τους προστατεύεται από το δικό του κράτος». [4]

Σύμφωνα με τον θεωρητικό του εθνικισμού Ernest Gellner, τα έθνη ένεν εγγεγραμμένα στη φύση των πραγμάτων, ούτε αποτελούν εκδήλωση του πεπρωμένου των εθνοτικών ή πολιτισμικών ομάδων. Ομαδοποιημένες κουλτούρες υπήρχαν, βέβαια, ανέκαθεν, με δικιά τους ιδιαίτερη γλώσσα ή/τζαι θρησκεία. Τούτες όμως ήταν διαχεύμενες η μία στην άλλη, συχνά αλληλοεπικαλυπτόμενες, χωρίς σαφή τζαι αυστηρά όρια να τις διαχωρίζουν. Περαιτέρω, υπήρχαν ανέκαθεν πολιτικές οντότητες, όπως το κράτος, σε πολλά μεγέθη τζαι μορφές, οι οποίες όμως στο παρελθόν εν εσυγκλίναν αναγκαστικά με τις πολιτισμικές ομάδες. [5] Με άλλα λόγια, υπήρχαν ανέκαθεν πολιτισμικά διαχωρισμένες κοινωνικές ομάδες τζαι συγκροτημένες μορφές πολιτικής εξουσίας. Εν αποτελούνταν, όμως, ούτε που έθνη, ούτε που έθνος κράτη.

Ας μεταφερθούμε, για χάρη παραδείγματος, στην Κύπρο της οθωμανικής αυτοκρατορίας στα μεσαιωνικά χρόνια. Η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων εν αγρότες οι οποίοι κατοικούν σε μικρές κοινότητες σε χωρκά. Εν αγράμματοι, ζουν ούλλη τους τη ζωή μέσα στο χωρκό τους, η καθημερινότητά τους καθορίζεται που τις οικονομικές τους ανάγκες. Εν υπάρχει μια επίσημη γλώσσα την οποία μιλούν, αντιθέτως υπάρχουν πολλές διάλεκτοι ανάλογα με το που βρίσκεσαι. Η ταύτιση τους γίνεται με βάση τη θρησκεία, την οικογένεια,

το χωρκό, τζαι όι με βάση την εθνικότητα, τη γλώσσα, τον πολιτισμό. [6] Η ίδια η έννοια του έθνους εν παντελώς άγνωστη. Την ίδια ώρα, υπάρχει μια κυρίαρχη μειοψηφία υπεύθυνη για τη διαχείριση της βίας, την τήρηση της τάξης, την άσκηση πολιτικής τζαι οικονομικής εξουσίας. Η άρχουσα τάξη εν εγγράμματo, ζει μια ζωή αυστηρά διαχωρισμένη που tous αγρότες. Η ταύτισή της γίνεται με βάση την οικονομική, πολιτική, θρησκευτική θέση εξουσίας που κατέχει. Σ' αυτήν, όπως τζαι στην τάξη των αγροτών, ανήκουν τζαι χριστιανοί αλλά τζαι μουσουλμάνοι. Η ομοιογενής πολιτισμική ταυτότητα του Έλληνα, όπως παρουσιάζεται σήμερα, εν υπάρχει καν ως διανοτική πιθανότητα^[7]

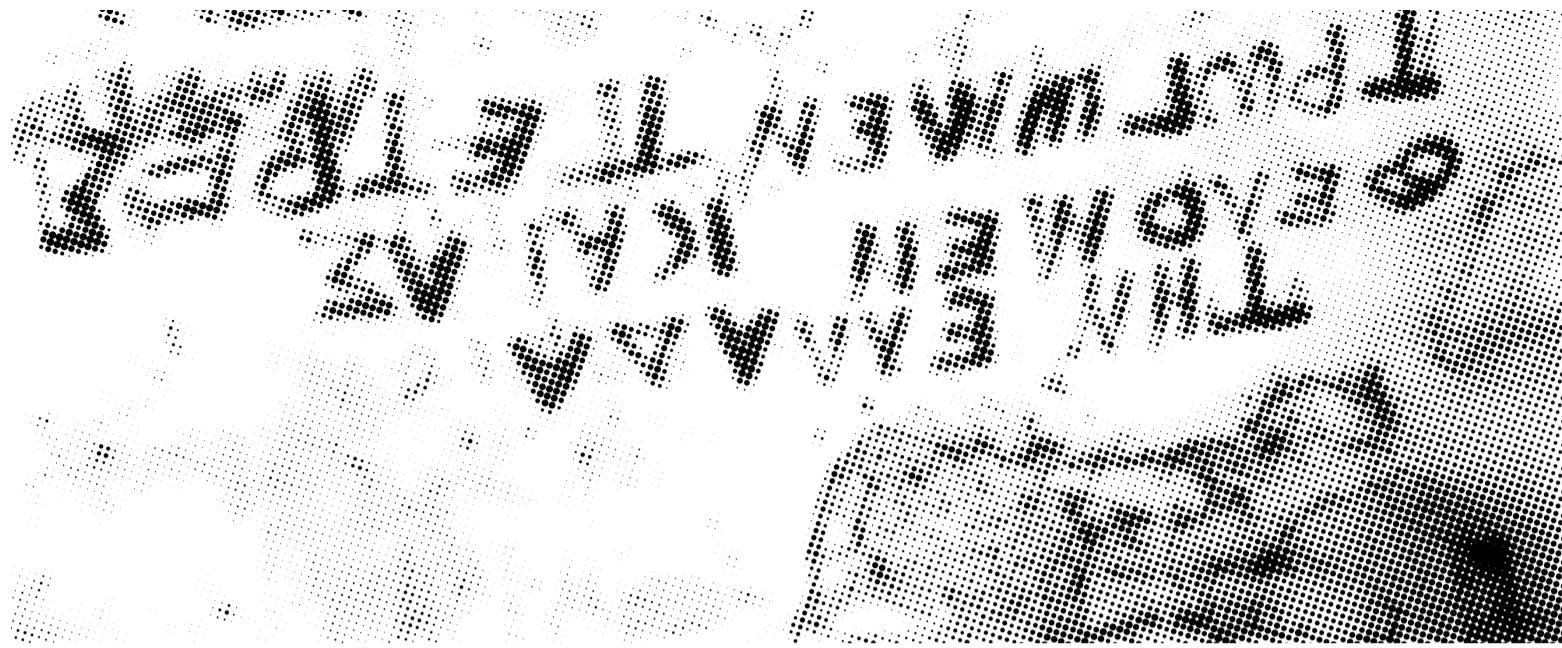
Πιως φτάνουμε που τούντην πραγματικότητα στις εθνικές ιδέες, tous εθνικούς αγώνες κτλ.; Όι μέσα που την εξέλιξη του εθνικού πεπρωμένου, αλλά μέσα που κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές εξελίξεις. Το ζήτημα της γένεσης της εθνικιστικής ιδεολογίας εν πέραν των δυνατοτήτων του έθνους κειμένου. Η εξέλιξη της έσσειν να κάμει πάντως, σε μεγάλο βαθμό, με την εξέλιξη του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής: ο εθνικισμός βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχθεί, όταν πληρούνται οι γενικές κοινωνικές προϋποθέσεις για «τυποποιημένες, ομοιογενείς και κεντρικά διοικούμενες υψηλές κουλτούρες, που διαποτίζουν ολόκληρους πληθυσμούς και όχι μόνο μειοψηφικές ελίτ». [8] Έθνος τζαι καπιταλισμός εν ταυτίζουνται κατ' ανάγκην: στην ιστορία του καπιταλισμού αναδείχθηκαν τζαι άλλες κρατικές μορφές εκτός της εθνικής, όπως ήταν, για παράδειγμα, οι αυτοκρατορίες. Για διάφορους λόγους όμως, μεταξύ των οποίων πυκνών πυκνών σταθερών ταξιδιών, μεταξύ των ανάδυσης πολλαπλών αστικών τάξεων, η μορφή του έθνους-κράτους υπήρξε η κυρίαρχη ιστορική εξέλιξη στο καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής. [9]

Μύθος νο.2: «Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική...» - Ο εθνικισμός ορίζεται από αντικειμενικά χαρακτηριστικά

Ρωτώντας εθνικόφρονες πολίτες στον περίγυρό μας να μας απαντήσουν τι είναι, τελικά το περίφημο ελληνικό έθνος, συνήθως λαμβάνουμε απαντήσεις όπως: η γλώσσα, η θρησκεία, το αίμα, το πνεύμα, η παράδοση, ο πολιτισμός, τα ήθη τζαι έθιμά μας. Υπάρχει βέβαια τζαι η εκδοχή του «συνταγματικού» εθνικισμού, όπως είναι ο γαλλικός, ο οποίος διά έμφαση στα «πολιτικά κριτήρια», δηλαδή το σύνταγμα, τα δικαιώματα, η κοινή πολιτική συνείδηση. Στην περίπτωσή μας, όμως, έχουμε να κάμουμε με τη «φρομαντική» αντίληψη του εθνικισμού, που επικεντρώνεται στους δεσμούς εδάφους, αίματος τζαι πολιτισμού. [10]

Ας εστιάσουμε σε μερικούς που tous σημαντικότερους παράγοντες για τους εθνικιστές: τη γλώσσα, τη θρησκεία τζαι τη φυλή. Πριν την εμφάνιση της εθνικιστικής ιδεολογίας, η γλώσσα αποτελούσε, για τις κατώτερες τάξεις, μια «σταδιακή, ασυνείδητη, πραγματιστική, για να μην πούμε τυχαία, εξέλιξη». [11] Η γλώσσα των διοικούντων αρχών εν ήταν κατ' ανάγκη η γλώσσα των υπηκόων, αφού εν υπήρχε η ανάγκη συστηματικής επιβολής της. Οι ίδιοι οι πληθυσμοί μιας αυτοκρατορίας ή ενός κράτους ήταν γλωσσικά διαφορετικοί, ενώ υπήρχαν «ασύμβατες» γλωσσικές διαφορές μεταξύ κυρίαρχων-κυριαρχούμενων, αλλά τζαι μεταξύ ιερού-εγκόσμιου. [12] Η ίδια μιας ομοιογενοποιημένης, επίσημης εθνικής γλώσσας, αποτέλεσε παράγωγο του ίδιου του εθνικισμού. Εμπόρευσε να συμβεί μέσα σε ένα πλαίσιο συγκεκριμένων εξελίξεων, όπως η παρακμή των λατινικών, η ανάπτυξη της τυπογραφίας τζαι του έντυπου λόγου. [13]

Αντιστρέφοντας την εθνικιστική ρητορική, μπορούμε έτσι να πούμε πως οι εθνικές γλώσσες αποτέλεσαν παράγωγο, τζαι όι κληρονομιά, της εθνικής συνείδησης. Την πραγματικότητα τούτην έχουμε την καλά στην Κύπρο, όπου ένας ολόκληρος τοπικός γλωσσολογικός πλούτος έδωσε τη θέση του στην επίσημη νεοελληνική γλώσσα, την επίσημη γλώσσα του κράτους που επιβλήθηκε μέσα που τα MME, τα σχολεία, την Εκκλησία κτλ. Παρόλο που ο κυρίαρχος λόγος παρουσιάζει την εθνική γλώσσα σαν να υπήρχε ανέκαθεν, η κοινότητα γλώσσας είναι στην πραγματικότητα «μια κοινότητα σημερινή». [14] Ακόμα τζαι στο σημερινό στάδιο των ομογενοποιημένων εθνικών γλωσσών, υπάρχουν ρωγμές στην εθνικιστική ρητορική. Πληθυσμοί που μοιράζονται την ίδια γλώσσα, όπως η Αυστραλία τζαι οι ΗΠΑ, εν μοιράζονται το ίδιο έθνος, ενώ έθνη-κράτη χωρίς οικογένεια, όπως η Ελβετία, έχουν τη δικιά τους εθνική ταυτότητα.

Όσον αφορά στη θρησκεία, η ίδια η ιστορία του εθνικισμού διδάσκει πως εν υπάρχει κάποια άρρενη σύνδεσή της με την έννοια του έθνους. Αντιθέτως, η Γαλλική Επανάσταση, η οποία θεωρείται το έναυσμα των εθνικών επαναστάσεων, αποτέλεσε εν πολλοίσι μια άγρια μάχη μεταξύ κοσμικού τζαι θρησκευτικού κράτους. Η επιχειρηματολογία εμφανίζει, ακόμα, τες ίδιες κριτικές με αυτήν της γλώσσας. Πως γίνεται οι ΉΠΑ να αποτελούν έθνος με τόσο μεγάλη θρησκευτική ποικιλία; Πως γίνεται η Γαλλία να αποτελεί έθνος όταν πρόκειται για το πιο κοσμικό, ίσως, κράτος του κόσμου;

Η επιχειρηματολογία για τη «φυλετική» κοινότητα έγινε δέκτης ριζικής κριτικής κατά τον τελευταίο μισό αιώνα. Η μετανάστευση τζαι το μπαστάρδεμα των ανθρώπων συμβαίνουν που την απαρχή της ίδιας της ανθρωπότητας τζαι αποτελεί πλέον κοινή θέση ότι εν υπάρχουν «καθαρές φύλές». Μπροστά στην ολική απόρριψη που εδέχτηκε η θέση περί «βιολογικής καθαρότητας» μετά την πτώση του ναζισμού, οι εθνικιστές αναγκαστήκαν να αναπροσαρμόσουν τις θέσεις τους, μιλώντας για μια διαχρονική διασύνδεση των ατόμων που μεταδίδουν που τη μια γενιά στην άλλη όι μόνο μια βιολογική αλλά τζαι μια πνευματική ουσία, γεγονός που τους καθιστά μέλη μιας κοινής εθνικής οικογένειας.^[15] Οπως είδαμε, αλλά τζαι όπως εννα δούμε μελλοντικά, τούπο της «πνευματική ουσία», που στα μέρη μας ονομάζεται άλλοτε ελληνικό πνεύμα τζαι άλλοτε ευρωπαϊκός πολιτισμός, αποτελούν κοινωνικά κατασκευάσματα της ίδιας της εθνικιστικής ιδεολογίας.

Ας πάρουμε, τέλος, το παράδειγμα του πολιτισμού τζαι της παράδοσης. Ο εθνικισμός αρέσκεται να αυτοπαρουσιάζεται ως ο θεσμοφύλακας του αιώνιου εθνικού πολιτισμού, ως ο προστάτης της εθνικής παράδοσης. Στην πραγματικότητα, ο εθνικισμός κατά την περίοδο εδραίωσής του αντικατέστησε τις τοπικές «χαμπλές» κουλτούρες των αγροτών τζαι εργατών με μια «ψυγλή» κουλτούρα. Στην εθνικιστική, καπιταλιστική κοινωνία, οι σύνθετες δομές τοπικών ομάδων με τις δικές τους λαϊκές παραδόσεις, κουλτούρες, διαλέκτους κτλ, αντικαθίστανται που μιαν ανώνυμη, απρόσωπη κοινωνία που αποτελείται που άτομα που μοιράζονται έναν κοινό «ψυγλό» πολιτισμό. Ο «ψυγλός» πολιτισμός επιβάλλεται μέσω της εκμάθησης στα σχολεία της εθνικής γλώσσας, την οποία παράγουν τζαι επιτηρούν εθνικόφρονες ακαδημαϊκοί, τζαι η οποία εξυπηρετεί σκοπούς γραφειοκρατικής τζαι τεχνολογικής επικοινωνίας, απαραίτητης για τις καπιταλιστικές συνθήκες παραγωγής.^[16]

Τη στιγμή, λοιπόν, που οι παλαιότερες λαϊκές τοπικές παραδόσεις τοποθετούνται σε μουσεία τζαι φολκλορ φεστιβάλ στην ύπαιθρο, το έθνος-κράτος επιλέγει, σκαρτάρει, επανανοματοδοτεί τζαι εφευρίσκει τις δικές του παραδόσεις, τις οποίες παρουσιάζει ως εθνικές, άρα αιώνιες. Σύμφωνα με τον μαρξιστή ιστορικό Hobsbawm, τα έθνον-κράτη είναι υπεύθυνα για αυτό που αποκαλεί «επινοημένη παράδοση»: «ένα σύνολο πρακτικών οι οποίες συνήθως διέπονται, φανερά ή σιωπηρά, από αποδεκτούς κανόνες και με τελετουργική ή συμβολική φύση, και οι οποίες επιδιώκουν να ενσταλάξουν ορισμένες αξίες και κανόνες συμπεριφοράς μέσω επανάληψης, γεγονός που αυτόματα συνεπάγεται τη συνέχεια με το παρελθόν».^[17] Χαρακτηριστικό παράδειγμα επινοημένης παράδοσης αποτελεί ο εθνικός ύμνος: ένα μουσικό κομμάτι γραμμένο για να εξυμνήσει το αιώνιο, αθάνατο έθνος, γραμμένο στη νεωτερική εποχή που την ίδια την εθνικιστική ιδεολογία. Στην περίπτωση της Κύπρου, ο χρήση του ελληνικού εθνικού ύμνου φανερώνει ακόμα πιο έντονα τη χρήση των «επινοημένων παραδόσεων».

Στρέφοντας το βλέμμα μας πίσω στο σόμερα, θωρούμε πως η καπιταλιστική πραγματικότητα γίνεται ούλλο τζαι πιο βίαιη. Η επισφάλεια, ο φόβος, η

αγωνία επιβίωσης κυριαρχούν στους ανθρώπους της εργατικής τάξης. Δαμές ακριβώς ο εθνικισμός βρίσκει πρόσφορο έδαφος, δρώντας καταλυτικά στην ατομική ψυχολογία: Δημιουργεί στις μάζες το συναίσθημα ότι ανήκουν σε μια μεγάλη κοινωνική ομάδα που λέγεται ελληνικό έθνος. Οι ταξικές διαφορές αποκρύπτονται πίσω που το φαντασιακό πέπλο του έθνους. Εν υπάρχουν καταπιεστές τζαι καταπιεσμένοι γιατί «είμαστε ούλλοι Έλληνες». Για οποιοδήποτε πρόβλημα (κοινωνικό ή ακόμα τζαι προσωπικό), εύκολα τζαι πολλές φορές υποσυνείδητα, γίνονται στόχοι όσοι εν διαφορετικού τζαι εν ανίκουν στην ευρεία έννοια του έθνους (βλέπε Τουρκοκύπριοι, μετανάστες, κομμουνιστές κτλ). Η εθνικιστική ιδεολογία παράγει την εθνική ενότητα τζαι υπερφάνεια. Με τη εργαλεία που κατέχει, πλάθει όι μόνο το παρελθόν, τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνουμε την ιστορία του κόσμου στον οποίο ζούμε, αλλά τζαι (σχεδόν) κάθε στιγμή του παρόντος του.

Μείνετε συντονισμένοι: στο επόμενο τεύχος εννα αναλύσουμε 2 ακόμα μύθους του εθνικισμού: 1) Τον μύθο της λαϊκής κυριαρχίας, σύμφωνα με τον οποίο κάθε «λαός» ανήκει σε ένα έθνος, 2) Τον μύθο που υποστηρίζει πως ο εθνικισμός εν απλά ένα ακραίο φαινόμενο ακροδεξιών ήτζαι αποσχιστικών κινημάτων. Εννα υποστηρίζουμε πως η ίδια η έννοια του λαού αποτελεί κοινωνικό κατασκευάσμα, το οποίο συγκροτείται προς εξυπηρέτηση των ίδιων των εθνικών σκοπών. Εννα υποστηρίζουμε επίσης, πως ο εθνικισμός έννει ακραίο φαινόμενο των κακών ελαμιτών, αλλά αποτελεί τον κυρίαρχο τρόπο σκέψης τζαι δράστης ολόκληρης της πραγματικότητάς μας, καθώς παράγεται τζαι αναπαράγεται καθημερινά που τες κρατικές δομές. Εννα υποστηρίζουμε, ακόμα, πως ο εθνικισμός εν αποτελεί ιδεολογία αποκλειστικά της δεξιάς: οι αριστερές εκδοχές του πρέπει να γίνουν δέκτης εξίσου σκληρής κριτικής. Τέλος, εννα αναλύσουμε το πως μπορούμε να φτάσουμε σε μια θεωρητική κατανόηση του τι είναι έθνος, εθνική ταυτότητα τζαι εθνική ιδεολογία, ούτως ώστε να επιχειρήσουμε να αναπτύξουμε τα εργαλεία που εννα επιτρέψουν, όσο το δυνατόν, το διανοτικό ξεπέρασμά τους.

[1] Ernest Gellner, Έθνη και Εθνικισμός, 1990, σ. 219-220

[2] Ετιέν Μπαλιμάρ, Η μορφή Έθνος: ιστορία και ιδεολογία, στο: Μπαλιμάρ & Βαλλερστάιν, Φύλος, Έθνος, Τάξη. Οι διφορούμενες ταυτότητες, 2017, σ. 177

[3] Ο.π., Μπενεντίκ Άντερσον, Φαντασιακές Κοινότητες. Στοχασμοί για τις απαρχές και τη διάδοση του εθνικισμού, 1997, σ. 33.

[4] Gellner, σ. 93.

[5] Ο.π., σ. 95

[6] Umut Özkiprimli, Θεωρίες του Εθνικισμού. Μια κριτικη προσέγγιση, 2016, σ. 114

[7] Για την αγρο-εγγράμη πολιτεία, βλ. Gellner, ο.π., σ. 26-33.

[8] Gellner (1990), σ. 55.

[9] Μπαλιμάρ, ο.π., σ. 140-143.

[10] Υφανέτ, Ένας είναι ο Εχθρός, 2007, σ. 11

[11] Άντερσον, σ. 77

[12] Μπαλιμάρ, σ. 154

[13] Άντερσον, σ. 77-79

[14] Μπαλιμάρ, σ. 156

[15] Μπαλιμάρ, σ. 157

[16] Gellner, σ. 108-109

[17] Eric Hobsbawm, The Invention of Tradition, 1983, σ. 1

THE BAD DAYS WILL END

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ, LOCKDOWN, ΠΟΥΡΝΑΡΑ: ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Η ύλη του τεύχους κλείει με το ξεκίνημα ενός νέου κύκλου αγώνων που συνδέουν τη δικτούμηση τζαι το μεταναστευτικό με τη γενικότερη στρατηγική του κεφαλαίου μετά τις αποκαλύψεις των cyprus papers. Τα γεγονότα επιβεβαιώνουν κάποιες υποθέσεις μας - το τρίτο σημείο συγκεκριμένα πιστεύουμε εν ιδιαίτερα χρήσιμο.

1. Εισαγωγή

Ξεκινούμε με μια απλή διαπίστωση. Το lockdown ενήταν κάποιου είδους τομή, ούτε στην κρατική διαχείριση του ιού, ούτε στη βιωμένη εμπειρία μας. Αν μη τι άλλο, κοιτώντας πίσω, μπορούμε σήμερα να διακρίνουμε τις πολιτικές διασυνδέσεις ανάμεσα στο lockdown, στο κλείσιμο των οδοφραγμάτων, στις περιπολίες στη Λευκωσία, στις αυταρχικές τζαι εθνικιστικές τάσεις στην κοινωνία, στα μήντια τζαι στην κυβέρνηση – αν τζαι η αλήθεια εν ότι η αμυνανία λλίο πριν τζαι αμέσως μετά την ανακοίνωση του lockdown, εθόλωσε τούτες τις διασυνδέσεις. Μπορούμε επίσης να αναγνωρίσουμε συνέχειες μέσα στην καθημερινότητά μας, παρά το γεγονός ότι το lockdown φαντάζει, εκ πρώτης όψεως, σαν κάτι πρωτόγνωρο. Σε τούντο κείμενο λοιπόν κινούνται παράλληλα θυκο νήματα: ένα της πολιτικής ερμηνείας της συγκυρίας τζαι ένα της συλλογικής εμπειρίας. Τα θυκο τούτα νήματα συγκλίνουν στους αγώνες που εγίναν τζαι μέσα που το πρίσμα τούτων των αγώνων προσπαθούμε να κτίσουμε μια συλλογική, κριτική κατανόηση της περιόδου πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown. Κοιτούμε τη δική μας, άμεση εμπειρία, όι σαν κάτι ιδιαίτερα ξεχωριστό, αλλά σαν κομμάτι της κοινωνικής κίνησης. Τα συναισθήματα, οι σκέψεις τζαι οι πράξεις μας αντικατοπτρίζουν πραγματικότητες που μας ξεπερνούν, κάτι που είδαμε τζαι στις αντιταστικές διαδιλώσεις με το τέλος του lockdown. Εν σημαντικό να κοιτάζουμε τι επροηγήθηκε τζείνων των διαδιλώσεων για να καταλάβουμε την απίκηση τζαι τη δυναμική τους. Όπως είπαμε, αντιλαμβανόμαστε τούτην την περίοδο σαν κάτι ενιαίο, σαν μια ενιαία κρατική πολιτική, αλλά τζαι σαν μια ενιαία προσπάθεια άρνησης τζαι αγώνα. Τούτο κείμενο πραγματεύεται τούτην την περίοδο τζαι την εμπειρία των αγώνων. Επιπλέον, αντιλαμβάνεται τη σημασία των αγώνων, πέρα που τα ζητήματα τζαι τα αιτήματα που ανέδειξαν, στην επίμονη κριτική που αντιφαστική σκοπιά. Την κριτική τζαι τη σκέψη στις οποίες προσπαθούμε να συμβάλουμε μέσα που τούτες τες σελίδες. Την κριτική τζαι τη σκέψη οι οποίες, για μια σύντομη αλλά επίπονη στιγμή στα τέλη Μάρτη, επαγώσαν.

2. Σημειώσεις πάνω στο αυταρχικό κράτος

Συνεχίζουμε με μια απλή διαπίστωση. Το lockdown ήταν η δυναμική εμφάνιση ενός αυταρχικού κράτους με επικεφαλής τον δικηγόρο των πραξικοπηματιών του 1974. Το lockdown εξεκίνησε με μια πανηγυρική νίκη του φόβου. Τούτη η νίκη εσυνοδεύτηκε που μια οχύρωση στο άτομο (βλέπε ατομική ευθύνη, ατομική υπευθυνότητα, ατομικά μέτρα προστασίας) τζαι τες οργανωμένες του εκφράσεις, δηλαδή την οικογένεια (η κύρια έκφραση στήριξης τζαι βούθειας στην καραντίνα) τζαι το έθνος (η στοργική τζαι συνάμα ασφυκτική αγκαλιά του ελληνοκυπριακού κράτους). Το lockdown εξεκίνησε όμως τζαι με μια διπλή ήττα, μια ήττα με σημαντικές κοινωνικές τζαι ταξικές προεκτάσεις. Που τη μια, ήταν η αδυναμία να κρατηθούν ανοιχτά τα οδοφράγματα, παρά τον πρώτο κοινό αγώνα ε/κ τζαι τ/κ μετά που αρκετό τζαιρό. Που την άλλη, ήταν η αδυναμία να υπερασπιστούμε, ως τάξην αλλά τζαι ως χώρος, συλλογικές μορφές ζωής τζαι σχεδόν οποιαδήποτε εναντίωση στον κρατικό αυταρχισμό που εσάρωσε την καθημερινή ζωή. Θυμούμαστε, για παράδειγμα, τα περίπου 30,000 άτομα που υπέγραψαν petition για αυστηρό lockdown που τες 21 Μάρτη τζαι έπειτα. Εν παράξενα ειρωνικό, αφού εν κάτι συνηθισμένο στην πολιτική ζωής της Κύπρου, να υπάρχει ένα ζήτημα-αδιαμφισβήτητη προτεραιότητα. Να σημειωθεί λοιπόν ότι η αλλαγή του ζητήματος που το κυπριακό στον covid-19, ενώ είσσιεν ληφθεί π η πολιτική απόφαση να κλείσουν τα οδοφράγματα, αποτελεί μια συμβολική αποτύπωση της διαδικασίας της δικτόμουσης.

Πριν να πούμε κάτι άλλο για το lockdown τζαι τον κρατικό αυταρχισμό, να πούμε θυμό κουβέντες για το ίδιο το κράτος. Το κράτος ένεν κάποιου είδους μονολιθική οντότητα με πάγιες θέσεις τζαι πάγιες στρατηγικές. Η μόνη σταθερά των δυτικών κρατών εν προστασία του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής, ενώ σε επιμέρους ζητήματα (βλέπε περιβαλλοντικά ή ζητήματα φύλου) η κατάσταση εν πολλά πιο ρευστή τζαι οι διαφορές μεταξύ κρατών αρκετά ξεκάθαρες. Το κράτος λειτουργεί σαν το κόμμα των αφεντικών τζαι κινείται ανάλογα με τες ανάγκες τζαι τες διαθέσεις τους, ενώ επηρεάζεται τζαι που τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς τους οποίους απορροφά τζαι καταστέλλει. Για παράδειγμα, η εκλογή Χριστόφια το 2009 θα μπορούσαμε να πούμε ότι συνδέεται με ελπίδες για τη λύση του κυπριακού, ελπίδες τόσο που κομμάθκια της κοινωνίας, όσο τζαι του κεφαλαίου. Η εκλογή Αναστασιάδη, που την άλλη, προκύπτει που τον ηχηρό αντιδραστικό απόνχο της έκρηνες στο Μαρί με τες κινητοποιήσεις της δεξιάς τζαι της ακροδεξιάς, αλλά τζαι τες διαχρονικά απορριπτικές τάσεις του ελληνοκυπριακού κεφαλαίου.

Η αποτυχία της αριστεράς στην κυβέρνηση τζαι η επαναφορά της εγχώριας δεξιάς στο προσκήνιο, σε κυβερνητικό τζαι σε κοινωνικό επίπεδο, επιβεβαιώνουν θυμό πράματα χρήσιμα για τη συζήτηση δαμέ. Πρώτον: το κράτος ένεν μόνο ένας διοικητικός μηχανισμός αλλά ένα σύνολο κυβερνητικών, κοινωνικών τζαι πολιτισμικών θεσμών. Στην Κύπρο, ας πούμε, η εκκλησία τζαι οι σύνδεσμοι ξεφτίλ... μας συγχωρείτε, οι σύνδεσμοι αγωνιστών εν σάρκα που τη σάρκα του κράτους – οί κατανάγκη επειδή συμμετέχουν άμεσα στους μηχανισμούς του, αλλά επειδή η δραστηριότητά τους συμπληρώνει, διευκολύνει τζαι επεκτείνει την κρατική εξουσία. Δεύτερον: παρά τη φαινομενική ή πιθανή ελαστικότητα στες θέσεις τζαι τες κινήσεις του κράτους ανά πάσα στιγμή, όπως αναφέραμε προηγουμένως, το ελληνοκυπριακό κεφάλαιο τζαι κατ' επέκταση της ελληνοκυπριακό κράτος

έχουν μακροχρόνιους στόχους, συμμάχους τζαι εχθρούς που συνδέουνται με την πρόσπιση των συμφερόντων τους. Τζαι αν φαίνεται κάποτε ότι ούλα αλλάζουν, εν για να μείνουν τα ίδια. Εκ πρώτης όψης, τα γεγονότα του 20ού αιώνα στην Κύπρο, με την αιματηρή νίκη των εθνικιστών τζαι του κεφαλαίου απέναντι στη δικοιονομική εργατική τάξη, εδημιουργήσαν ένα στάτους κβο που καθιστά τες προοπτικές αγώνα δύσκολες.

3. Κρατικός αυταρχισμός & ΜΜΕ

Με βάση την οπική που αναλύσαμε προηγουμένως, η θεαματική πυγμή που επέδειξε το κράτος, η επιβολή lockdown, το curfew τζαι τα διατάγματα εν επιπέσαν που τον ουρανό. Σχετίζουνται άμεσα με κάποιες συγκεκριμένες πτυχές της κίνησης τζαι της δραστηριότητας του κράτους πριν το lockdown τζαι τούτο φανερώνεται τζαι σε επίπεδο φυσικών προσώπων. Ο Νουρής που υπόσχετουν μμαδίτες να μπουκκάρουν μέσσες σπίθκια με το έτσι θέλω, εν ο ίδιος Νουρής που στοχοποιεί μετανάστριες με τη νέα μεταναστευτική πολιτική, εν ο ίδιος Νουρής που έστελλε μπάτσους τζαι στρατό να περιπολούν την εντός των τειχών Λευκωσία. Φτάννουμε στο συμπέρασμα ότι, παρά την κρατική δημαγωγία που μας πελεκά, οι αποφάσεις που παίρνουνται λόγω covid εν έχουν να κάμουν αποκλειστικά με τον covid. Συνδέουνται τζαι με μια αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής λόγω κρίσης, μια αναδιάρθρωση που γίνεται με όρους πανδημίας. Η αναδιάρθρωση για την καπιταλισμό, που την οποία μιλούμε εν παλλαγή παραδείγματος για τον καπιταλισμό, που την παγκόσμια κλίμακα τζαι το ενδεχόμενο τέλος της νεοφιλελεύθερης αφήγησης, μέχρι το επίπεδο της καθημερινότητάς μας, το πώς δουλεύουμε, το πώς καταναλώνουμε, το πώς κοινωνικοποιούμαστε. Η πειθάρχηση εν κομμάτι της προσαρμογής στες νέες συνθήκες. Στην Κύπρο η πειθάρχηση ήταν η κεντρική πτυχή της κρατικής διαχείρισης του αρχικού έξεσπάσματος της πανδημίας. Σε καμιά περίπτωση εν ανακαλύψαμε την τασσινόπιττα. Τούτα τα συμπεράσματα εν εύκολα, σίουρα, αλλά κάπως εκατάφερε το κράτος να πείσει ότι η αντίδρασή του στον ίο, με αυστηρά ελεγχόμενο lockdown τζαι απαγόρευση κυκλοφορίας ήταν οριακά αυτονόητη. Ακόμα τζαι αν σε άλλες χώρες υπήρξε μια ευρεία γκάμα κρατικών χειρισμών, το lockdown δαμέ εν γίνεται αντιληπτό ως πολιτική επιλογή του κράτους, όπως για παράδειγμα γίνεται με το κλείσιμο των οδοφραγμάτων.

Πώς εκατάφερε το κρατική δημαγωγία να χαράξει το lockdown στες συνειδήσεις ως τη μόνη πιθανή διαχείριση του ιού, ως αναγκαίο κακό; Εν ισχύει μόνο για το lockdown, αλλά τζαι γενικότερα: η πραγματικότητα όπως την επαρουσίαζε το κράτος ήταν που μόνη πραγματικότητα, με μηδαμινή αμφισβήτηση, ακόμα τζαι που ριζοσπαστικά εγχειρήματα, σύνολα τζαι άτομα. Να υπενθυμίσουμε δαμέ τα αυτονόητα: εν υπάρχει σωστή ή λάθος κρατική πολιτική για μας. Ως αντιφασίστριες, ως κομμάτι της εργατικής τάξης, βλέπουμε την κρατική πολιτική στο σύνολό της να στρέφεται εναντίον μας, καθώς κύριο μέλημά της εν π διατήρηση των κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. Τούτο διάστημα εβιώσαμε μια άνευ προηγουμένου σύμπλευση κράτους τζαι ορισμένων ΜΜΕ, σε μια οργανωμένη εκστρατεία εκφοβισμού τζαι πειθάρχησης. Εν μας ξαφνιάζει ιδιαίτερα, αφού κάτι παρόμοιο εσυνέβαινε που πριν. Το να αναλαμβάνει όμως το Sigma τζαι ο Τσουρούλλης ρόλο κυβερνητικού εκπροσώπου για τον ίο, για το μεταναστευτικό αλλά τζαι για τα σκάνδαλα με τα διαβατήρια, εν εντυπωσιακά απροκάλυπτο. Παράλληλα παρατηρούμε πως υπάρχουν

THE BAD DAYS WILL END

κομμάθια της ακροδεξιάς που εκφράζουνται τζαι με το παραπάνω που το κράτος τζαι που τα ΜΜΕ, ενώ στηρίζουν τες αποφάσεις τζαι τα λόγια τους με πράξεις στον δρόμο. Εν χρειάζεται να σκεφτούμε αν εν η κότα ή το αυκό που ήρτεν πρώτο, αλλά εν ξεκάθαρο ότι οι διαδιλλώσεις φασιστοχούλιγκαν υπέρ του κλεισίματος των οδοφραγμάτων, παν σιέρι σιέρι με την κρατική απόφαση τζαι τη θεαματική της μεσολάβηση που τα ΜΜΕ. Με παρόμοιο τρόπο, οι συγκεντρώσεις παρακρατικών τραμπούκων στη Χλώρακα τζαι την Αγλαντζία ενάντια στην παρουσία μεταναστών, γίνουνται παράλληλα με το Ξεδίπλωμα της νέας μεταναστευτικής πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών τζαι τη στοχοποίηση των μεταναστριών στα κανάλια τζαι τες εφημερίδες. Αν μη τι άλλο, η προπαγάνδα κράτους τζαι ΜΜΕ εκατάφερεν τα λλίο υπερβολικά καλά... Οι μόνοι που αρθρώνουν οργανωμένο λόγο συγκεκριμένα ενάντια στη διαχείριση του ιού εν μια περίεργη μίξη εθνικιστών, συνωμοσιολόγων, Σρψκασμένων που εδιαδιλλώσαν σε Λευκωσία τζαι Λεμεσό. Η συνωμοσιολογία βέβαια, πάλε τη δουλειά του κράτους κάμνει, δημιουργώντας μια τεχνητή πόλωση μεταξύ των κυβερνητικών επιλογών τζαι της κρουσμένης αμφισβήτησής τους, με σοβαρές δόσεις αντισημιτισμού τζαι ρατσισμού.

Πιστεύουμε ότι ο άξονας κυβέρνησης-ΜΜΕ-ακροδεξιάς μπορεί να συνδεθεί με τζείνο που ονομάζουν κάποιοι «διαφθορά». Εμείς εννά το ονομάζαμε «πολιτική πρόσοδο» ή «κράτος της προσόδου». Τι σημαίνει πολιτική πρόσοδος; Εν η αναγνώριση πως το κράτος τζαι οι διαφορετικές κυβερνήσεις που αναλαμβάνουν τα πνία του, έσσει σχέσεις με άλλα άτομα ή σύνολα, με οφέλο για ούλλατα εμπλοκόμενα μέρη. Δηλαδή, υπάρχει μια ιεράρχηση συσχετισμών που αντιστοιχεί σε οικονομικά, νομικά τζαι κοινωνικά ωφελήματα, αναλόγως της ιδιαίτερης σχέσης με το κράτος ή την εκάστοτε κυβέρνηση. Ένα απλό παράδειγμα εν οι μικρές πληρωμές του ΔΗΚΟ για ψήφο στο κόμμα τους. Ένα πιο τρανταχτό εν ο διασφάλιση της εκκλησιαστικής εξουσίας, τα προνόμια των εκκλησιών εν μέσω πανδημίας, αλλά τζαι ευρύτερα η διαχρονική, αμφίδρομη σχέση εκκλησίας-κράτους. Τούτη η πελατειακή σχέση με το κράτος εν βαθιά εμπεδωμένη στην αντίληψη των ελληνοκυπρίων σε βαθμό που περιγράφει το σύνολο των σχέσεων του κράτους με τον κοινωνικό σχηματισμό. Η «διαφθορά» που ακούμε λοιπόν, εν απλά εξόφθαλμες εκφράσεις της πολιτικής πρόσοδου. Όπως για παράδειγμα στην περίπτωση του Χρύσανθου Τσουρούλλη. Ο Τσουρούλλης εν CEO του συγκροτήματος Διας τζαι του Sigma. Ο Τσουρούλλης εν παντρεμένος με τη Γιολίτη, υπουργό δικαιοσύνης τζαι πρώην δικηγόρο φοροδιαφυγής σε πλανητική κλίμακα. Ο Τσουρούλλης υπερασπίζεται με σθένος τη μεταναστευτική πολιτική του κράτους τζαι την επερχόμενη σκλήρυνσή της, ενώ το κανάλι του έλαβε 1.3 εκ. ευρώ (για «αντιρατσιστική» μαγειρική εκπομπή!) μέσω του Υπουργείου Εσωτερικών που ευρωπαϊκά ταμεία ασύλου τζαι μετανάστευσης. Ο Τσουρούλλης υπερασπίζεται με σθένος το ξέπλυμα χρήματος τζαι το εμπόριο διαβατηρίων, υποστηρίζοντας ότι η κριτική εκ των έσω αποτελεί εθνική προδοσία. Επιπλέον, η γυναίκα του, ενώ ήταν αρχικά ενεργή ως δικηγόρος σε τούντες διαδικασίες, πλέον έλαβε προαγωγή τζαι τολμούμε να πούμε ότι εν η αρχιεπιστάτριά τους ως υπουργός δικαιοσύνης. Συνεχίζοντας, μέσα που το ίδιο πρόσωπο της πολιτικής πρόσοδου, μπορούμε να δούμε τη σχέση κράτους-ακροδεξιάς, με διαφορετικές εντάσεις τζαι μεθόδους βέβαια. Η κυβέρνηση έκλεισεν όπως είπαμε τα οδοφράγματα, ικανοποιώντας τζαι σε κάποιο βαθμό εξουδετερώνοντας την ακροδεξιά που είδε το διαχρονικό της αίτημα να γίνεται πραγματικότητα. Σε αντάλλαγμα, η κυβέρνηση λαμβάνει τη νομιμοποίηση, τη στήριξη τζαι πιθανότατα την ψήφο

covid diaries
χρονολόγιο καραντίνας

- 29/2** κλείει η Λάρδας τζαι άλλα
3 οδοφράγματα. Γίνεται η πρώτη διαμαρτυρία
4/3 ανακοίνωση για pushbacks τζαι αλλαγή κανόνων εμπλοκής στην πράσινη γραμμή, με δυνατότητα προειδοποιητικής χρήσης όπου που τους στρατιώτες στην πράσινη γραμμή
7/3 μεγάλη δικοιονοτική συγκέντρωση μετά που 2 φασιστοπορείες για κλείσιμο οδοφραγμάτων
11/3 πρώτο διάταγμα
12/3 ανακοίνωση σχεδίου δράσης «για την ολιστική αντιμετώπιση των μεταναστευτικών ροών»: τερματισμός

- ενοικίασης χώρων διαμονής που κράτος για αιτητές, πρόταση για νέο κεντροκλειστού τύπου
13/3 ανακοίνωση για κλείσιμο αεροδρομίων που 15 μαρτίου για ένους, με εργαζόμενους στην χώρα κτλ
16/3 δεύτερο πιο αυστηρό διάταγμα, κλείουν καφετέριες, εμπορικά κέντρα κτλ
20/3 πρώτο pushback στην Θάλασσα
20/3 έναρξη μεταφοράς μεταναστών στην Πουρνάρα που τους χώρους διαμονής τους
22/3 διαμαρτυρία μερίδας κρατούμενων στην Μενόγεια για της συνθήκες εγκλεισμού τζαι απουσίας μέτρων προστασίας που covid
23/3 διάγγελμα Αναστασιάδη για νέα μέτρα: «Έχουμε πόλεμο»

της ακροδεξιάς. Θεωρούμε ότι οι φιλίες του κράτους τζαι ο τρόπος που εκφραστήκαν μέσα στην πανδημία, έχουν πολλά να μας πουν για το μέλλον. Παραπρώντας μια ευρείας κλίμακας επιστροφή στη μορφή του έθνους κράτους, θωρούμε τζαι δαμέ μια περιχαράκωση στα εθνικά σύνορα, στο εθνικό σώμα, στο εθνικό ιδεολόγημα. Το ελληνοκυπριακό κράτος επιλέγει να γίνει τούτη η επιστροφή με τους γνώριμους όρους της προσόδου, αννούντας την αγκαλιά του προς τη βαθιά δεξαμενή των ελληνόφυχων ρατσιστών, των συντροπικών χριστιανών, των παρακρατικών ακροδεξιών. Το μήνυμα εν ξεκάθαρο: η συμπόρευση με τες επιλογές του κράτους έσσει οφέλη. Που την άλλο, η εχθρικότητα απέναντι του εννα στοχοποιηθεί ως εσωτερική προδοσία τζαι εννα τημωρθεί, όπως στην περίπτωση αντιφασιστριών διαδηλωτριών.

4. Ψυχισμός & κρατικά εγκεκριμένα συναισθήματα

Δαμέ θέλουμε να αναφερθούμε, μέσω συγκεκριμένων παραδειγμάτων, στον ψυχισμό, τα συναισθήματα δηλαδή που εβιώσαμε πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown. Όπως αναφέραμε πριν, τούτα τα συναισθήματα εν θεωρούμε ότι εν διαχωρισμένα που τζείνα του ευρύτερου κοινωνικού ιστού. Εβιώσαμε μια πληθώρα συναισθημάτων τζαι καταστάσεων, συνδεδεμένων με τες αλλαγές στην καθημερινότητά μας. Τζείνο που θέλουμε να σημειώσουμε αρχικά εν η κρατική τζαι θεαματική μεσολάβηση των συναισθημάτων σε πρωτόγνωρο βαθμό. Για παράδειγμα, στην αρχή του lockdown εδημιουργήθηκε ένας ελεγχόμενος πανικός με τες συνεχείς αναφορές κυβέρνησης-ΜΜΕ σε απείθαρχους τζαι άτακτους πολίτες που εν υπακούν στη μέτρα. Βέβαια, όποιος επερπάτησε στους δρόμους της πόλης τζαι είσσει τα μμάθικα του ανοικτά, εθώρεν μια πραγματικότητα εντελώς διαφορετική. Η πειθαρχία στες κρατικές εντολές ήταν συντριπτική, όπως τζαι ο φόβος που την εσυνόδευε. Υπήρχαν, εννοείται, μικρές παραβιάσεις της απαγόρευσης κυκλοφορίας, αλλά σε μοριακό επίπεδο. Μια βόλτα με το μωρό στο πάρκο, μια συνάντηση στα πεταχτά στη γειτονιά. Ωστόσο εμείναν τζαμέ, εν επιάσαν δημόσια διάσταση, ούτε υπήρχαν με κάποιον τρόπο οργανωμένες τζαι συλλογικές διεκδικήσεις κατά τη διάρκεια του lockdown. Το κράτος για μια στιγμή εκατάφερε να ευθυγραμμίσει μεγάλο κομμάτι της καθημερινότητά μας με τον αυταρχισμό του. Σε αντίθεση με τούτην την περίοδο, μέσα στο καλοτζαίρι, ενώ το κράτος είσσει καλαρώσει τα μέτρα, τζαι παρά το γεγονός ότι ο αριθμός των κρουσμάτων ήταν σε παρόμοια επίπεδα με την αρχή του lockdown, εν ηπαιζε σε καμία περίπτωση ο ίδιος φόβος. Προφανώς ο πανικός εν εταίρικαζε στες κρατικές μεθοδεύσεις ελέω τουριστικής σεζόν. Μιλώντας τζαι με κόσμο που έφκαλε το lockdown σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες γίνεται πασιφανές ότι η συναισθηματική πραγματικότητα που εβιώσαμε στη νότια Κύπρο οί απλά εν ήταν καθολική, αλλά ήταν εντελώς τζαι εντέχνως δημιουργημένη.

Θεωρούμε ότι το κλίμα που εδημιουργήθηκε τζαι τα συναισθήματα που το ακολουθήσαν συνδέουνται όμεσα με τους αγώνες που εκδηλωθήκαν στη συνέχεια, τους τρόπους που εκφραστήκαν αλλά τζαι την τελική έκβαση των στόχων τους. Είπαμε τη πολλές φορές, στην αρχή του lockdown ήταν διάχυτος ο φόβος, φορτηγά με φέρετρα στες ειδήσεις, επέθανε η μισή βόρεια Ιταλία τζαι ούτω καθ' εξής. Εν επρόκειψε ξαφνικά τούτος ο φόβος αφού έκτιζετον για μέρες τζαι βδομάδες. Αναλύσαμε ήδη πως συνέβαλαν τη ΜΜΕ σε τούτο. Πριν την ανακοίνωση του lockdown έπαιζε μια γενικότερη αμυναία, μια αμυναία που εκατάπιεν τον αγώνα για να ανοίξουν τα οδοφράγματα.

Διλήμματα. Κάμνουμε εκδηλώσεις τζαι διαδηλώσεις όπως πριν; Βρεθούμαστε με συγγενείς τζαι φίλους πιο μεγάλους σε πλικία ή με προβλήματα υγείας; Άλλωστε εν είμαστε ούτε εμείς υπεράνω της πραγματικότητας, συναισθηματικής τζαι υλικής, που εδημιούργησε το κράτος. Η διαδήλωση για να ανοίξει το οδόφραγμα της Λήδρας στες 7 Μάρτια ήταν η τελευταία δημόσια εμφάνιση του αντιεξουσιαστικού χώρου, τζαι όι μόνο, για αρκετό τζαιρό. Ενώ επαίζαν διλήμματα για το πώς ανταποκρινούμαστε στην κατάσταση, ανακοινώνεται το lockdown τζαι τα περιθώρια στενεύουν ακόμα παραπάνω. Πάλε διλήμματα. Πώς τζαι με ποιούς όρους αμφισβητούμε το lockdown; Αξίζει να φάμε προστίματα τζαι καταστολή για ένα μοίρασμα; Σιγά σιγά η κυβέρνηση προχωρά με τα διατάγματα τζαι όσο το συζητούμε τόσο φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι η κατάσταση που βιώνουμε εν πραξικόπημα με πέπλο την προστασία της δημόσιας υγείας. Όπως προαναφέραμε, με τις μεθόδευσεις κράτους-ΜΜΕ τζαι με τη συνθήκη του lockdown τζαι των μνημάτων, σιγά σιγά εδημιούργηθηκε μια ευρεία δυσαρέσκεια, χωρίς όμως να βρει κάποια οργανωμένη έκφραση, ενώ η μόνη κινηματική προσπάθεια προς τούντην κατεύθυνση απέτυχε οικτρά (βλ. σημείο 6). Η εξατομίκευση τζαι ο κοινωνικός κανιβαλισμός υπερτερήσαν έναντι των συλλογικών διεκδικήσεων. Το έθνος των μυριάδων Εγώ ήταν ο κυρίαρχη έκφραση του κοινωνικού σχηματισμού, χωρίς βέβαια να ξεχνούμε τες μικρές αλλά υπαρκτές εκφράσεις κοινωνικής αλληλεγγύης τζαι αλληλοβούθειας μέσα στην καθημερινότητά μας. Βέβαια, η υπομονή εκέρδισε τζαι με τα πολλά πολλά το lockdown ετέλειωσε. Τζαι άφηκε ένα χρέος βαρεμάρας τζαι θυμού. Καθόλου συμπτωματικά εξεπρόβαλλε μια μερίδατος κοινωνίας, που υπερασπίστηκε τες μετανάστριες εργάτριες, δημόσια τζαι με αυτοπεποίθηση, συνδέοντας τον αγώνα tous μέστην Πουρνάρα με tous αγώνες ανά το παγκόσμιο, ενάντια στον ρατσισμό τζαι την κρατική καταστολή. Τα διλήμματα που έφερεν η αμυχανία τζαι η ολιγωρία μπροστά στην επέλαση του αυταρχικού κράτους απαντηθήκαν με σιουρκά. Όι μόνο που οργανωμένες αντιφαστίστριες, αλλά τζαι που κάποιες εκαποντάδες ατόμων που εδείχαν συγκινητική αποφασιστικότητα. Ναι, κάμνουμε διαδηλώσεις. Ναι, αμφισβητούμε τα μέτρα της κυβέρνησης με tous δικούς μας, συλλογικούς όρους. Ναι, αξίζει να φάμε προστίματα τζαι καταστολή για να προχωρήσει τούτος ο αγώνας.

Για το μπερδεμένο νήμα του ψυχισμού εννά αναφέρτούμε τζαι πιο κάτω. Να σημειώσουμε κάτι δαμέ όμως. Τζείνο που επροσπαθούσαν επιμελώς να χώσουν οι συναισθηματικοί εκβιασμοί κράτους τζαι ΜΜΕ εν απλό τελικά. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης εν έκφραση του ταξικού ανταγωνισμού που τα αφεντικά τζαι το κράτος tous. Εν μια προσπάθεια να αυτονομηθούν που τη δραστηριότητα των αντιπάλων tous, δηλαδή της εργατικής τάξης τζαι γι' αυτό ανανεώνεται διαρκώς. Όπως εφάνηκε που τες αντιρατσιστικές διαδηλώσεις με το τέλος του lockdown, όμως, ευτυχώς εν παιζουν μόνοι tous. Υπάρχει η πολιτική δυνατότητα να σταθούμε απέναντί tous. Υπάρχει όμως τζαι η δυνατότητα να μας φάει αλλό μια προέλαση αυταρχισμού. Εν για τα μαθήματα των αρχικών αμυχανιών τζαι των διαδηλώσεων που ακολουθήσαν, που θέλουμε να μιλήσουμε στη συνέχεια. Για τες αρνήσεις, τζαι της πολιάς, τζαι της νέας εποχής, που ούλλα αλλάζουν τζαι ούλλα ίδια βρέθουνται απέναντί μας. Για τες κάποιες απελπισμένες τζαι κάποιες ελπιδοφόρες προσπάθειες να αντισταθούμε στην επέλαση του κεφαλαίου, του κράτους, του έθνους. Για τες εκφράσεις της ατέρμονης, πεισματάρικης δουλειάς του γερο-τυφλοπόντικα της ιστορίας που σκάφκει τα λαγούμια του αθόρυβα.

5. Σκέψεις για το κλείσιμο των οδοφραγμάτων ή υπερβαίνοντας τους διαχωρισμούς πίσω που τες βαρέλες

Το μονομερές κλείσιμο των οδοφραγμάτων που το ελληνοκυπριακό κράτος, αρχικά σε τέσσερα σημεία συμπεριλαμβανομένου τζαι της Λήδρας/Lokmaci, αξίζει ιδιαίτερης αναφοράς. Το κλείσιμο ενεργοποίησε κάποια γλήνορα τζαι μαχητικά αντανακλαστικά μέσα στο κίνημα της επανένωσης, φανερώνοντας ταυτόχρονα τζαι τες χρόνιες αδυναμίες που αντιμετωπίζει ως προς το να κινητοποιήσει μαζικά κόσμο αλλά τζαι να επανανοματοδοτήσει τον κοινωνικό του ρόλο μέσα σε συνθήκες εδραίωσης τζαι κανονικοποίησης της διχοτόμησης. Εν μέρει, τούτο αποτυπώνεται στο ότι ο μέσος όρος πλικίας των συμμετεχόντων στες δικοιονομικές συγκεντρώσεις ήταν αρκετά ψηλός. Η ενεργοποίηση τούτων των αντανακλαστικών άνοιξε τον δρόμο για την οργάνωση θυκυδικών συγκεντρώσεων στο συμβολικό σημείο της Λήδρας/Lokmaci, ενώ σημείου που άνοιξε το 2008 μετά που κινητοποιήσεις τζαι που τες θυκυδικός πράσινης γραμμής. Η πρώτη που τες συγκεντρώσεις ήταν ουσιαστικά η πρώτη εκδήλωση, συνδιοργανωμένη που δικοιονομική συνέλευση, που το καλοτζάρι του 2017. Αναμένομενα, ούλλο το κρατικό τζαι μιντιακό φασισταρκό έστησε θέαμα δαιμονοποίησης των διαδηλωτών τζαι κλίμα πανικού τζαι αποπροσανατολισμού στα πλαίσια του επερχόμενου lockdown. Επίσης, η αμήχανη κατάσταση πριν την ανακοίνωση του lockdown τζαι η φύση του δικοιονομικού κινήματος σαν κάτι πολύμορφο τζαι ετερογενές, εκάμαν το πολλά δύσκολο να συζητηθεί τζαι να αμφισβητηθεί έμπρακτα η στρατηγική του κράτους για τον ίδιο. Όπως αναφέραμε τζαι πριν, ο δρόμος προς το lockdown εκπατάπιε τον αγώνα για να ανοίξουν τα οδοφράγματα. Το lockdown ειδωμένο μέσα που την εμπειρία του αγώνα για τα οδοφράγματα, εν η επιτυχημένη συνέχεια των μπάτσων τζαι των στρατιωτών που επαραταχτήκαν απέναντι στους διαδηλωτές στη Λήδρας/Lokmaci. Τζαμέ που ο μιλιταρισμός με υλικούς όρους τζαι στρατιωτικό προσωπικό εν τα κατάφερε καλά, ο μιλιταρισμός με ιατρικό μανδύα επήνε τη περίφημα. Το κλείσιμο των σημείων διέλευσης τζαι η πολιτική διαχείριση της κατάστασης ήταν στην ουσία μια πρόβα τζενεράλε για το show αυταρχισμού που στίνει η κυβέρνηση που τότε μέχρι σήμερα.

Η διάνοιξη των οδοφραγμάτων, παράγωγο των πολύχρονων τζαι πεισματάρικων αγώνων προηγούμενων γενιών του δικοιονομικού κινήματος, ήταν η βασική από τη συνθήκη που επέτρεψε τη διεξαγωγή κοινών δράσεων τζαι αγώνων μεταξύ των θυκυδικών πλευρών, αλλά τζαι τη διαμόρφωση κοινών χώρων τζαι εμπειριών, ειδικότερα στην εντός των τειχών Λευκωσία. Επομένως, το γεγονός ότι μέχρι σήμερα τα οδοφράγματα παραμένουν ουσιαστικά κλειστά (πέρα που έναν αριθμό ατόμων που μπορεί να περνά τζαι εν κατορθώσαμε να πάμε να τα ανοίξουμε, αποτελεί μια που τες πο μεγάλες νίκες των εθνικισμών τζαι των θυκυδικών πλευρών, τόσο σε συμβολικό όσο τζαι σε υλικό επίπεδο, καθώς αναιρείται η δυνατότητα κοινών δράσεων τζαι της οποιασδήποτε καθημερινής συμβίωσης. Η ήττα του δικοιονομικού κινήματος δηλαδή εκφράζεται τζαι σαν χάσιμο μιας που τες πο σημαντικές του παρακαταθήκες. Το ερώτημα που τίθεται επανειλημμένα τζαι ακόμα πιο έντονα με το επιχειρούμενο οριστικό κλείσιμο των οδοφραγμάτων, εν με ποιούς τρόπους διαμορφώνουμε τους κοινούς αγώνες του παρόντος τζαι του μέλλοντος. Η ομοσπονδιακή προοπτική φαίνεται να εθάφηκε παντελώς. Η ΑΟΖοποίηση του κυπριακού στα πλαίσια του ανταγωνισμού των λεγόμενων μπτέρων πατρίδων, αλλά τζαι οι ακροβατισμοί του ελληνοκυπριακού κράτους

THE BAD DAYS WILL END

φαντάζουν ταφόπλακα της λύσης του. Όπως είπε ένας σύντροφος πρόσφατα για την κατάσταση στο κυπριακό, έχουμε να διαχειριστούμε ένα πτώμα.

Σε τούντες συνθήκες υπάρχει η ανάγκη αναβίωσης του δικοιονοτικού κινήματος, αλλά τζαι μιας βαθύτερης επανανοματοδότησης του δικοιονοτισμού, ως έκφραση της ανυποχώρητα πλουραλιστικής κοινωνικής συνθήκης του κυπριακού χώρου. Καθώς είμαστε μπροστά στην ιστορική ήττα του αγώνα για την επανένωση, καθώς οι εθνικισμοί τζαι νέοι φασισμοί εδραιώνονται στο νησί, η πρόκληση που πρέπει να αντιμετωπίσουμε ως αντιφασιστές περνά μέσα που την (αν)οικοδόμησεν ενός δικοιονοτισμού που εννα μπορεί να υπερβεί τον διαφαινόμενο θάνατο της ομοσπονδιακής προοπτικής τζαι της ήττας μιας ολόκληρης γενιάς. Τούτος ο δικοιονοτισμός, πρέπει να ψάξει τα νήματα που εννα ενώσουν τες παλιές παρακαταθήκες με τες τζαινούρκες γενιές, για να μπορεί να σηκώσει τους κοινούς αγώνες ε/κ, τ/κ τζαι μεταναστών, στο πλαίσιο της Βαρβαρότητας που εννα επιφέρει η διαπραγμάτευση της δικοιονοτισμού που της πηγείσες των θυραιών πλευρών τζαι τες κυβερνήσεις των μπέρων πατρίδων. Ξέρουμεν το καλά: η μόνη που μπορεί να τα βάλει με τους εθνικιστές τζαι των θυραιών εν η εργατική τάξη τζαι το αδυσώπτο ταξικό μίσος για τα σημάθκια που εχαράδαν πάνω της οι φασίστες τζαι τα αφεντικά τους που τα μέσα του 20ου αιώνα τζαι έπειτα. Η διαδικασία της εργατικής τάξης να αντιληφθεί τη δύναμη της, τες δυνατότητές της να αλλάξει την κατάσταση, περνά μέσα που την ενότητα με όσους παρουσιάζουνται ως εχθροί της, δηλαδή τους τ/κ τζαι τες μετανάστριες, ενάντια στους πραγματικούς της εχθρούς. Τζαι αν δεν έβρουμε μια πειστική απάντηση στο «τζαι τωρά τι;» που μας βασανίζει, εννά συνεχίζουμε να θωρούμε τους τουρκοκύπριους τζαι τες τουρκοκύπριες αποκλειστικά στο tinder & το grindr.

6. Η περίοδος της αμπκανίας: αλληλεγγύη στην καρδιά lockdown

Τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα τζαι οι βαθιά ριζωμένες ανισότητες επροϋπήρχαν του covid, αλλά (όπως ήταν αναμενόμενο) τα αυταρχικά μέτρα της κυβέρνησης είχαν έχουν τεράστιο αντίκτυπο στη δυνατότητα της εργατικής τάξης να αναπαραχθεί τζαι να επιβιώσει οικονομικά μέσα σε τούτες τες πρωτόγνωρες συνθήκες. Το κόστος των ενοικίων (που ήταν ήδη στα ύψη), των ειδών πρώτης ανάγκης, του ίντερνετ, του νερού, όπως τζαι ούλων των άλλων καθημερινών εξόδων εν εμειώθηκε. Στιλιάσες όμως εχάσαν τη δουλειά τους, εμειωθήκαν οι ώρες τους ή επεριμέναν απεγνωσμένα ένα επίδομα να τους σώσει. Ένα επίδομα που για πολλές εν ήτε ποτέ. Ως αποτέλεσμα, επιστρατεύτηκεν η δομή της οικογένειας σαν η κύρια μορφή στήριξης, ενώ η μεσολάβηση της αναπαραγώγης των εργατ(ρι)ών απαγκιστρώθηκε που το κράτος, αφού έννοιες όπως η φροντίδα τζαι η υγεία περνούν στον κόσμο της ατομικής ευθύνης.^[1] Φυσικά, τούτη η δυσμενής οικονομική πραγματικότητα έμεινε εσκεμμένα σχεδόν αόρατη στα MME, τα οποία όπως προαναφέραμε, ασχολούνταν μόνο με τη δημιουργία τρομοκρατίας μέσω ακατάπαυστων αναφορών για περιστατικά ανυπακοής τζαι με μια ψυχωτική εμφονή για τον αριθμό νέων κρουσμάτων με τη μορφή καθημερινού δελτίου καιρού.

Όπως είπαμε τζαι πιο πάνω, η κυβέρνηση έδωκε πολλή σημασία στο επικοινωνιακό παιχνίδι γύρω που την «έγκαιρη και αποτελεσματική» κρατική πολιτική. Τούτος ο παράγοντας εξηγά ως ένα σημείο, γιατί η αντίδραση της κοινοβουλευτικής αριστεράς ήταν να κάμνει με το ζόρι μια πολλά χλιαρή κριτική

24/3 πρώτη απαγόρευση κυκλοφορίας, κυκλοφορία μόνο με φόρμες ή μπνύματα sms

3 1/3 lockdown, έξοδος μόνο μια φορά την μέρα με sms, curfew στις 21:00

6/4 δήλωση ΥΠΕΣ: «Δεν αντιλαμβανόμαστε με ποιο σκεπτικό ζητείται ελευθερία κινήσεων για τους μετανάστες»

8/4 επισημοποίηση απαγόρευσης εξόδου που Κοφίνου τζαι Πουρνάρα, της μετατροπής τους δηλαδή σε κλειστά κέντρα κράτησης. Στο επόμενο χρονικό διάστημα υπάρχουν αναφορές για επιχειρήσεις σκούπα στο κέντρο τζαι μεταφορά μεταναστών στην Πουρνάρα, σε άθλιες συνθήκες τζαι πλημμυρισμένους χώρους.

23/4 ανακοίνωση-έξπλημα Επίτροπου

Διοικήσεως για την κατάσταση στην

Πουρνάρα: «Τα άσπρα αντίσκηνα αποτελούν την προσωρινή τους στέγη.

Αυτή η ίδια ακριβώς στέγη που πριν

46 σχεδόν χρόνια φιλοξένησε τους

Ελληνοκύπριους πρόσφυγες στην

ίδια τους την πατρίδα. Μόνο που

τότε ακούγονταν παιδικές φωνές να

στολίζουν το πρώτο χριστουγεννιάτικο

τους δέντρο στην προσφυγιά.»

4/5 πρώτη καλάρωση που συνολικό

lockdown, όριο 3 μπνύματα, ανοικτά

κάποια καταστήματα που εν πουλούν

είδη πρώτης ανάγκης. Curfew στις

22:00

19/5 ανακήρυξη Πουρνάρας ως

μολυσμένη περιοχή που ψώρα

σε μια κυβέρνηση που εδιαχειρίστηκε την πανδημία με όρους επίθεσης ενάντια στην εργατική τάξη, αλλά τζαι την τραγική έλλειψη δράσεων αλλολεγγύης. Να μεν ξεχνάμε ότι είδαμε ακόμα τζαι διάφορα μέρη προοδευτικών πολιτικών κύκλων να απαιτούν που την κυβέρνηση πιο ψηλά προστίματα τζαι πιο αυστηρά μέτρα «καταπολέμησης» του ιού. Ως μέρος της κριτικής ανάλυσης των πολιτικών αγώνων εν καιρώ πανδημίας τζαι του πώς την εβιώσαμε εμείς, εν σημαντικό να αναφερούν θυραι πρωτοβουλίες στις οποίες κάποιες/οι που μας εσυμμετείχαν. Οι πρωτοβουλίες τούτες εγεννηθήκαν αμφότερες μέσα στο κλίμα ατομικής τζαι συλλογικής αμυχανίας που μας εδιακατείχε μέσα στο lockdown, όπου είκαμε να αντιμετώπισουμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση τόσο σε επίπεδο πολιτικών γεγονότων όσο τζαι σε επίπεδο πολιτικών εργαλείων που εμπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε, όπως περιγράψαμε τζαι παραπάνω.

Η πρώτη πρωτοβουλία ήταν η δημιουργία της σελίδας «Κοινωνική Αλληλεγγύη Covid-19» στο Facebook, που είσισε ως στόχο την προώθηση ριζοσπαστικών (κυρίως) πολιτικών για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Με αιτήματα όπως δωρεάν περίθαλψη τζαι εξέταση covid-19 για ούλλες, ακύρωση πληρωμών ενοικίου τζαι αναστολή δόσεων τζαι επιτοκίων, η ομάδα διαχείρισης της σελίδας επιδίωξε σε πρώτο βαθμό να επηρεάσει τον δημόσιο λόγο. Εδημιουργήθηκε επίσης διαδικτυακή σελίδα συλλογής υπογραφών υποστήριξης των αιτημάτων, όπως τζαι σύνταξη πρότυπου γράμματος προ ιδιοκτήτες κατοικιών για να μπορούν οι ενοικιαστές να ζητήσουν πιο εύκολα μείωση σε αναστολή πληρωμής των ενοικίων τους.

Τούτη πρώτη αμήχανη απόπειρα αντίδρασης στην lockdown-περίοδο απέτυχε. Η έστω διαδικτυακή απόχρωση ήταν ελάχιστη, καθώς εν εκφράστηκε μαζική στήριξη για τα αιτήματα ή τον τρόπο ανάλυσης που επροωθούσε η σελίδα. Μπορούμε να σκεφτούμε διάφορους λόγους που εξηγούν τούτη την αποτυχία. Καταρκάς, ήταν μια απόπειρα που εν εξεκίνησε οργανωμένα που μια προϋπάρχουσα ομάδα, άρα εν επροϊπήρχαν οι βασικές δομές επικοινωνίας. Τα γεγονότα αλλάσσουν ραγδαία, η συνεννόση όμως ήταν σποραδική τζαι, αναγκαστικά, αποκλειστικά διαδικτυακή, ενώ έλειπε ο συντονισμός με άλλες πρωτοβουλίες στο νησί. Η σελίδα αποπειράθηκε να μιλήσει με ένα λαϊκίστικο ύφος ούτως ώστε να κερδίσει μαζικότητα. Στην τελική όμως εν εκατάφερε να μιλήσει στην ντόπια εργατική τάξη, ενώ τζαι τα ίδια τα άτομα που εβουρούσαν το εγχείρημα ήταν διστακτικά ως προ την προπαγάνδισή του. Κάποια που τα αιτήματα εφάνηκε πως μπορεί να εφκάλλων νοήμα σε άλλους τόπους αλλά ότι στην κυπριακή πραγματικότητα. Πιο τρανταχτό παράδειγμα, το αίτημα ακύρωσης ενοικίων. Στην Κύπρο, σε πολλές περιπτώσεις οι ιδιοκτήτες των σπιθηκών/διαμερισμάτων ένεν επενδυτικές εταιρίες που τες οποίες εννά μπορούσε κάποιος άνετα να απαιτήσει αποκοπή κερδών μέσω άρνησης πληρωμών, αλλά οικογένειες τζαι μικροϊδιοκτήτες. Υπάρχει μια ευρεία ταύτιση με την έννοια της ιδιοκτησίας, αφού ο θεσμός εν διάχυτος κοινωνικά τζαι, όσον αφορά στους ντόπιους, σχετικά διαταξικό φαινόμενο. Οι ιδιοκτήτες ένεν αντιληπτοί ως παρασιτικό κεφάλαιο, αλλά ως ο θείος, η γιαγιά, η οικογενειακή κληρονομία. Ο θεσμός της ιδιοκτησίας τζαι η χωρική τζαι πολιτισμική του έκφραση εν πολλά σημαντικό κομμάτι της προσδικής σχέσης της κοινωνίας με το κράτος που μεσολαβεί τζαι διευκολύνει, ιστορικά, τη μικροϊδιοκτησία. Επίσης, ακόμα τζαι αριστερές ομάδες ή κόμματα υπερασπίζουνται σε μεγάλο βαθμό την ιδιοκτησία με αρκετά συντηρητικούς όρους, οπότε η προσπάθεια λαϊκίστικης απεύθυνσης, σε συνδυασμό με την ανίερη αμφισβήτηση της

θροσκείας των ιδιοκτητών, έπεισε στο κενό. Τούτο εξηγεί τζόλας την αποτυχία της συλλογής υπογραφών με το σχετικό αίτημα.

Η δεύτερη πρωτοβουλία ήταν η εβδομαδιαία συλλογή τζαι διανομή τροφίμων τζαι ειδών πρώτης ανάγκης στον κοινωνικό χώρο Kavmakkīn στο Καιμακλί. Το εγχείρημα ελειτουργούσε ως εξής: εγίνετουν κάλεσμα για συλλογή τζαι διανομή αγαθών μια φορά την εβδομάδα. Την ημέρα τζείνη έρκετουν κόσμος για να φέρει αλλά τζαι κόσμος για να πιάσει. Η ανταρόκριση ήταν εντυπωσιακή: πάρα πολλής κόσμος θήθελε να προσφέρει τζαι έφερνε ό,τι εμπορούσε. Παράλληλα, η ζήτηση ήταν επίσης πολλά μεγάλη, που εφανέρωνε τζαι την άσσιμη κατάσταση στην οποία εβρεθήκαν κομμάτικα της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα μετανάστριες χωρίς την οικογενειακή στήριξη στην οποία μπορούν να βασιστούν οι ντόπιοι, κατά τη χρονική περίοδο του lockdown.

Συγκρίνοντας τις θυκού πρωτοβουλίες, μπορούμε να συμπεράνουμε πως ένα καθαρά πρακτικό εγχείρημα υλικής αλληλοβούθειας, με ξεκάθαρα όρια ως μια που τα κάτω εναλλακτική στη φιλανθρωπία, είσσει πολλά μεγαλύτερη επιτυχία που μια πολιτική διαδικτυακή καμπάνια. Η διανομή τροφίμων εκτάφερε να απευθυνθεί ακριβώς στις υλικές ανάγκες ενός μέρους της (μεταναστευτικής, κυρίως) εργατικής τάξης, την ώρα που η πρώθηση πιο ριζοσπαστικών πολιτικών αιτημάτων απέτυχε να έσσει μια τέθκοια απεύθυνση. Σε κάθε περίπτωση, μέσα σε ένα γενικότερο πλαίσιο καταστολής, τρομοκρατίας τζαι αναδιοργάνωσης των ζωών μας, οι κινηματικές πρωτοβουλίες που ελάβαν χώρο κατά τη διάρκεια του lockdown στην Κύπρο ήταν ελάχιστες τζαι σποραδικές. Οι κινηματικές αδυναμίες εν ήταν βέβαια αποκλειστικά αδυναμία του ντόπιου κινήματος αλλά ήταν αποτέλεσμα τόσο της αμυχανίας τζαι αβεβαιότητας των ημερών, όσο τζαι της αδυναμίας του παγκόσμιου ριζοσπαστικού κινήματος να ανταπεξέλθει άμεσα στις νέες συνθήκες που ήβρεν απέναντι του.

7. Κοινοί αγώνες ντόπιων-μεταναστριών

Οσον εθωρούσαμε μέσα που τα σπίθικα μας τις κινητοποιήσεις των μεταναστών κατά τη διάρκεια της καραντίνας αλλά τζαι τη σκλήρυνση των αντιμεταναστευτικών πολιτικών (περιπολίες στην πράσινη γραμμή, πρώτο push back, επιχειρήσεις σκούπα) εξεκίνησε μια συζήτηση στο εσωτερικό μας για το πώς μπορούμε να δείξουμε την αλληλεγγύη μας τζαι την έμπρακτη στήριξή μας στους αγώνες που εδιούσαν. Ήμασταν μουθκιασμένοι. Η κατάσταση με τον κορονοϊό τζαι τα μέτρα που επαρθήκαν επεριορίζαν τη δράση τζαι εσαντανώνων τη σκέψη μας. Έπρεπε να σκεφτούμε πώς να δράσουμε με τούτα πρωτόγνωρα δεδομένα που είχαμε. Παρ' όλα αυτά, παρακολουθώντας την κατάσταση στην Πουρνάρα τζαι συζητώντας αναμεταξύ μας εσυνειδητοποιήσαμε πόσο αποφασισμένοι ήμασταν για το ότι έπρεπε να γίνει κάτι, μια δράση που να ταράξει τα νερά, μια αντίδραση που να δείχνει πώς η κατάσταση τούτη έννεν ανεκτή. Εθέλαμε να δράσουμε άμεσα, κάτι που οι συνθήκες το lockdown εν μας επέτρεπαν. Μετά που πολύωρη συζήτηση επάρθηκε η απόφαση για την πρώτη παρέμβαση στην Πουρνάρα στις 24/5, τρεις μέρες μετά το τέλος του lockdown. Λόγω της δεδομένης κατάστασης, η παρέμβαση έγινεν στόμα με στόμα, αφού οι συγκεντρώσεις τζαι οι δημόσιες εκδηλώσεις ήταν ακόμα απαγορευμένες αλλά τζαι για να μειώσουμε την πιθανότητα να μας περιμένει μεγάλος αριθμός μπάτσων ή ακόμα να μας κλείσουν τον δρόμο προς το

κέντρο κράτησης. Η παρέμβαση ήταν πολλά επιτυχημένη με συμμετοχή 80 περίπου ατόμων. Οι μετανάστες υποδεχτήκαν μας με ενθουσιασμό, ενώσαν τις φωνές τους μαζί μας τζαι παράλληλα εμιλήσαν μας για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης τους ως έγκλειστες στο κέντρο κράτησης.

Η μιτσιά στόμα-με-στόμα παρέμβαση είσσει σοβαρό κοινωνικό αντίκτυπο. Ρεπορτάζ εφημερίδων, δηλώσεις Νουρή για λεγόμενους αντιεξουσιαστές «antifa Λευκόσα», πολιτική υπεράσπιση που συντρόφισσες τζαι θετικά προσκείμενες αναλύσεις σε ΜΜΕ περιγράφουν το τι ακολούθησε της παρέμβασης. Άρχισε λοιπόν να δημιουργείται πολιτική πόλωση, με τον λόγο υπέρ των μεταναστών να βρίσκεται στο προσκήνιο τζαι να επικρατεί στη δημόσια σφαίρα. Δυστυχώς για το κράτος τζαι τους καλοθελητές του, το βλέμμα του κόσμου εν εστράφηκε ούτε στους ακροαριστερούς, ούτε στα «φαινόμενα αναρχίας» στην Κύπρο. Το βλέμμα εστράφηκε στην πραγματικότητα που εβιώναν οι κρατούμενοι στην Πουρνάρα. Οι άθλιες δηλώσεις του Νουρή τζαι κάποια χυδαία ρεπορτάζ ελειτουργίσαν τελικά υπέρ μας, αφού εφανερώσαν το προσωπείο του ντόπιου κρατικού (τζαι μη) ρατσισμού τζαι φασισμού. Η τοπική συγκυρία ήτρεν τζ' έδεσεν με το παγκόσμιο κύμα οργής που ακολούθησε τη δολοφονία του Floyd, τη σταγόνα που εξεσσιείλισε το ποτήρι όσον αφορά τον συστημικό ρατσισμό στις ΗΠΑ - γεγονός που είσσειν ως αποτέλεσμα κινητοποιήσεις στήριξης του BlackLivesMatter σε πάνω που 150 πόλεις διεθνώς. Μια που τζείνεις ήταν τζαι η εκδήλωση στη Λευκωσία στις 10 Ιούλιο με πρωτοβουλία μαθητών.

Εθεωρήσαμε πολλά σημαντικό σε τούντο κλίμα το οποίο εκτίζετουν, να συνεχιστούν οι δράσεις. Επόμενη κίνηση λοιπόν η συνδιοργάνωση αντιταστοικής πορείας, με συντροφικές ομάδες που διάφορες πόλεις, στο κέντρο της Λευκωσίας στις 31/5. Την ημέρα της πορείας αλλά τζαι τις μέρες πριν, εδιακατείχε μας τεράστια αγωνία σε σχέση με το πόσο συμμετοχή κόσμου εννά είσσει αλλά τζαι το πώς εννά οργανώνετουν η πορεία σε σχέση με τα μέτρα τζαι τον πανικό λόγω covid. Ο παγκόσμιος κοινωνικός αναβρασμός τζαι το έντονο κλίμα μετά που θυκού μήνες καραντίνας, αλλά τζαι οι στείρες προσπάθειες να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα με αφορμή την ψώρα, εβάλαν το σασιερούν τους στην επιτυχία της πορείας, η οποία προς μεγάλη μας έκπληξη τζαι χαρά, εξεπέρασε κάθε μας προσδοκία. Παρόλες τις απειλές των μπάτσων για προστίματα τζαι κυρώσεις σε όποιον επαρέμενε στον χώρο της προσυγκέντρωσης τζαι εσυμμετείχε στην πορεία, σχεδόν κανένας εν εγκατέλειψε τον χώρο. Τούτο, φυσικά, εν εστάθηκεν εμπόδιο στη στοχοποίηση ατόμων που τους μπάτσους (με πολιτικά ρούχα) τζαι το γράψιμο προστίμων σε κάποιους μετά το τέλος της πορείας, όταν ο κόσμος εδιαλύετουν. Τα προστίματα τούτα ήταν τα πρώτα που εδωθήκαν για συμμετοχή σε πολιτική εκδήλωση^[2]. Η πρώτη πορεία μετά το lockdown υπήρξε η μεγαλύτερη πορεία που εδιοργανώθηκεν που τον αντιεξουσιαστικό χώρο τα τελευταία τουλάχιστον 10 χρόνια. Η αποφασιστικότητα του κόσμου που ήρτε, η οργή που έδειξε, τόσο προς τις μεταναστευτικές πολιτικές, όσο τζαι γενικότερα προς την εντεινόμενη αυταρχικότητα του κράτους, αλλά τζαι η ξεκάθαρη αλληλέγγυα στάση στους μετανάστες, ήταν καταλυτική για την ανατίμηση της συλλογικής μας δυναμικής αλλά τζαι για την ψυχολογική μας ενδυνάμωση για

THE BAD DAYS WILL END

συνέχεια των αγώνων.

Η δυναμική που εδημοιουργήθηκε εκράτησε για λλίο ακόμα με τη μεγάλη αντιρατσιστική πορεία στη Λεμεσό, στα μέσα του Ιούντη τζαι τη μετέπειτα επιστροφή στην Πουρνάρα, με μια δεύτερη παρέμβαση. Η πορεία στη Λεμεσό εσύνδεσε τον αγώνα εναντία στα κέντρα κράτησης με την έξαρση ρατσισμού στο νησί, αλλά τζαι με τις τότε διλήσεις του αντιδημάρχου Λεμεσού Σύκα.^[3] Η τελευταία παρέμβαση στην Πουρνάρα, αν τζαι μικρότερη αριθμητικά, ήταν εξίσου σημαντική με τις προηγούμενες, εφόσον εν είσισιν αλλάξει τίποτε ουσιαστικά ακόμα. Να σημειωθεί ότι η παρουσία διαφορετικού κόσμου στην εν λόγω πορεία ήταν ενθαρρυντική, γιατί έδειξε το εύρος που είσισιν πιάει το κίνημα τον τελευταίο τζαιρό. Βέβαια, το γεγονός ότι εν εκρατήσαμε μια σταθερότητα κόσμου τζαι μια συνέχεια εδημοιουργησε τζαι προβληματισμούς. Σημειώνουμε επίσης πως παρόλο που οι μπάτσοι εμοιράσαν κάποιες απειλές στην αρχή της συγκέντρωσης, εν εμοιράσαν ούτε ένα πρόστιμο, κάτι που δείχνει πως οι κανόνες έννεν τζαι τόσο απόλυτοι.

Η ανακοίνωση του ΥΠΕΣ που ακολούθησε στα μέσα του Ιούντη για επιστροφή του κέντρου στην κανονική του λειτουργία, εν μας εκαθησύχασε. Εξέραμεν ότι παρά τηνίκη που επετύχαμε συλλογικά με το άνοιγμα της Πουρνάρας, οι αγώνες μας εν εσταματούσαν δαμέ. Τζαι οι αγώνες που ήδη εγίναν παρά την επιτυχία τους είχαν τζαι κάποιες προβληματικές, πολλές που τις οποίες εν επερνούσαν ακριβώς που τα σσιέρκα μας. Μία που τούτες ήταν η μειωμένη συμμετοχή μεταναστών στις δράσεις μας λόγω του ρίσκου σύλληψης ή απέλασής τους. Δυστυχώς τα εμπόδια που βρίσκουμε στο να συναντηθούν οι αγώνες μας με τους δικούς τους έννεν πάντα αποκλειστικά φταιέιμο της καταστολής του κράτους. Τα βιώματα τζαι τα κοινωνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τα οποία αποκτήσαμε μεγαλώνοντας, όπως όμως τζαι η γλώσσα έκφρασης, δημιουργούν κενά που πρέπει να μάθουμε να γεφυρώνουμε. Κενά, που όσο τζαι να αψηφούμε αναγνωρίζοντας πως εν μας διαχωρίζουν ουσιαστικά με τις μετανάστριες, ούτε ως προς την ανθρώπινη ιδιότητα, αλλά ούτε ως προς την ταξική μας θέση, εν παύσιν να υπάρχουν. Χωρίς να εξαλείψουμε τις διαφορές μας λοιπόν, ας δούμε πως συνεχίζουμε, πως κτίζουμε σχέσεις καθημερινές τζαι πως μπορούμε να ζυμωθούμε μαζί τους, δημιουργώντας κοινές αντιστάσεις. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να κατανοήσουμε τους τρόπους οργάνωσης τζαι δράστες τους, εν μέσω της επαφής μαζί τους. Επαφής που είδαμε πως έσσιει την προοπτική να κτιστεί οργανικά μέσω αράγματος σε πλατείες, της δημιουργίας ενός κοινού εδάφους στους χώρους εργασίας τζαι μέσω πρωτοβουλιών όπως το χιπχοπ λαπή στην αγορά^[4] στο οποίο που κουλτούρα του χιπχοπ που εμοιράζούμασταν υπερέβηκε για λλίο τις διαφορές μας.

8. Τζαι τωρά τι;

Οι αγώνες που επεργράψαμε εκλείσαν τον κύκλο τους. Πιστεύουμε εν πολλά σημαντικό να δούμε τι μπορούμε να μάθουμε που τες διαδρομές που εχαράξαν, έτσι ώστε τούτη η εμπειρία να μας βοηθήσει στους αγώνες που τρέχουν τωρά τζαι σε όσους έρκουνται. Σε γενικές γραμμές, τζαι όπως συζητούμε πιο πάνω, η εμπειρία τούτων των αγώνων ελειτούργησε σαν ένας φακός για να καταλάβουμε λλίο καλλύτερα τη συγκυρία στην οποία

- 21/5** άνοιγμα καφέ, εξωτερικών χώρων
24/5 πρώτη κινηματική παρέμβαση στην Πουρνάρα
25/5 άρθρο sigmalive για διαδήλωση «ακροαριστερών» έξω που την Πουρνάρα
25/5 παρέμβαση Συσπείρωσης Ατάκτων στο ΥΠΕΣ – ανακήρυξη του ως μολυσμένη από ρατσισμό περιοχή
26/5 αναφορά νουρή σε antifa lefkosa: «Δεν θα επιτρέψουμε φαινόμενα αναρχίας στην Κύπρο»
27/5 Ανακοινώσεις για μαζικές απελάσεις Γεωργιανών σε συνεργασία με FRONTEX τζαι πρόθεσης για «εθελοντική επιστροφή» 150 ατόμων στο Καμερούν
31/5 μαζική κινηματική αντιρατσιστική

- πορεία στη Λευκωσία
12/6 ανακοίνωση ΥΠΕΣ για επαναφορά πουρνάρας στην προ-covid λειτουργία της από 15 Ιούνη
13/6 μαζική κινηματική αντιρατσιστική πορεία στη Λεμεσό
18/6 ανακοίνωση «Νέας Μεταναστευτικής Πολιτικής»
29/6 δεύτερη παρέμβαση στην Πουρνάρα
22/7 Αυθόρυμπη αντισυγκέντρωση στην Αγλαντζία μετά που κάλεσμα «ομάδας πολιτών» για εκδήλωση ενάντια στα σχέδια για δημιουργία χώρου στέγασης μικρού αριθμού αιτητών ασύλου

βρισκούμαστε. Παράλληλα, έχουν πολλά να μας πουν για το ίδιο το κίνημα, τη θέση του στην κοινωνία, τες δομές τζαι τες σχέσεις στο εσωτερικό του. Τούτο το κείμενο έδωκεν μας που την ευκαιρία να γίνουν τούτες οι συζητήσεις συλλογικά τζαι να γραφτούν κάτω, να επικοινωνηθούν προς τα έξω τζαι επιλέγουμε να το κλείσουμε με τα συμπεράσματα τζαι τες υποθέσεις που εκάμαρε ως συνέλευση, με το βλέμμα στους αγώνες του μέλλοντος.

Ο αντιεξουσιαστικός χώρος της Κύπρου εν μικρός, τζαι πολλές φορές οι δράσεις τζαι ο λόγος του εν έχουν ιδιαίτερη απόχηση. Τούτο πολλές φορές δημιουργεί μιαν αίσθηση ματαίοτητας, που πάνω κάτω μεταφράζει την απουσία πολλών ή νέων ατόμων στες διαδικασίες του χώρου ως πολιτική αποτυχία μας. Αναμφίβολα οι αριθμοί παιζουν ρόλο στες δράσεις τζαι τες δυνατότητές μας, όμως η λογική των «ψήφων» ή των «μελών» του χώρου εν προβληματική λόγω της αδυναμίας της να εξηγήσει τα αποτελέσματα της δραστηριότητάς μας, πέρα που ένα αόριστο «εν μια τρύπα στο νερό». Τούτη η λογική, στην οποία καταλήγουμε τζαι εμείς πολλές φορές, δυσκολεύεται να δει με ποιους τρόπους επιρρέαζουμε την κοινωνική κίνηση, τη δημόσια συζήτηση τζαι την κρατική πολιτική. Οι θυκού μεγάλες αντιρατσιστικές διαδικλώσεις βέβαια επιβεβαιώσαν, τζαι στο επίπεδο των αριθμών, ότι τελικά μπορεί να έχουμε παραπάνω επιρροή απ' ότι νομίζουμε, απλά με διαφορετικούς τρόπους. Στην ουσία εφανερώσαν πως η χρόνια ενασχόληση (όι μόνο δική μας, εννοείται) με το μεταναστευτικό, οι καμπάνιες αλλοπλεγγύνονται σε μετανάστες τζαι μετανάστριες τζαι η σύνδεση του μεταναστευτικού με άλλα ζητήματα επιρρέεις την αντιεξουσιαστικό χώρου. Εν σημαντικό να αντιληφθούμε ότι ο κόσμος που εκατέβηκε στες πορείες πολλά πιθανόν να μεν συμφωνεί με ούλα όσα λαλούμε, αλλά ήβερεν ένα κοινό έδαφος με τη σάση τζαι την πρωτοβουλία μας. Η ειλικρίνεια τζαι το πάθος που εβάλαμε κάτω για τον αγώνα της Πουρνάρας αγκαλιάστηκε πολλά παραπάνω που την πιο λαϊκίστικη, σοβαρή απόπειρα για κοινωνική αλλοπλεγγύνειν με μέσω lockdown. Ξεφεύγοντας που μια στείρα λογική αντιφασιστικού member-club, πρέπει να δούμε πως κτίζουμε σχέσεις με τζαινούρκο κόσμο, πως κτίζουμε μια κοινότητα τζαι ένα κίνημα. Πρέπει να εύρουμε τρόπους οι εμπειρίες τζαι οι γνώσεις μας να επιτρέπουν τζαι σε άλλες να δρουν μαζί μας, αντί να μας διαχωρίζουν ως ειδικούς του αντιφασισμού. Τα άτομα τζαι οι παρέες που ήρταν στες πορείες ένεν απλά «δικοί μας», εν σάρκα που την πολιτική σάρκα μας, εν το κυπριακό αντιφασιστικό κίνημα με ή χωρίς εμάς.

Με το τέλος του αγώνα για την Πουρνάρα υπήρχε, ομολογουμένως, μια κούραση ανάμεσά μας. Ο αγώνας των κρατούμενων είσσιεν νικήσει, τζαι μετά τη δεύτερη παρέμβαση στο κέντρο κράτησης η ένταση, η συννότητα των δράσεων εμειώθηκε σημαντικά. Πολλές φορές νιώθουμε ότι τα ζητήματα βουρούν τζαι εν τα προλαβαίνουμε, ότι έχουμε κινηματικά καθήκοντα που πρέπει να εκπληρώσουμε πάση θυσία, άσχετα αν λιώνουμε που δουλειά τζαι ρουτίνα. Τούτο, σε συνάρτηση με τες ελλείψεις άμεσων, χειροπιαστών αποτελεσμάτων που τες δράσεις σε πολλές περιπτώσεις, όπως αναφέραμε, οδηγά σε απογοήτευση, κούραση τζαι εν τέλει δυσφορία με το κίνημα. Οι παρακαταθήκες του mainstream ακτιβισμού εν μας αφήνουν ανεπιρρέαστους, αφού σε γενικές γραμμές αναπαράγεται μια κατάσταση όπου βουράς για το κίνημα στα 20s σου, στα 30s ξεκινάς τζαι κουράζεσαι τζαι ως τα 40 σου εν σώννεις άλλο. Εν σημαντικό να δώκουμε στην κοινωνική αναπαραγωγή του

χώρου τη σημασία που της αείζει. Να επανανοματοδοτήσουμε ρόλους τζαι σχέσεις ανάλογα. Παράλληλα, υπάρχει μια ανάγκη να συλλογικοποιήσουμε τους μηχανισμούς άμυνας απέναντι σε τούπην ούλην τη μαυρίλα που κάποτε φαίνεται να μας καταγίνει ολοκληρωτικά. Η φροντίδα τζαι οι συντροφικές σχέσεις εν πολλά σημαντικές στο να μπορούμε να είμαστε ενεργές σε βάθος χρόνου. Το στερεότυπο του αντιφασίστα ως σκληρού, μυώδη άντρα πέρα που αναχρονιστικό, εν αναγνωρίζει ούλην την κρυφή δουλειά τζαι συναισθηματική επεξεργασία που επιτρέπει στο κίνημα να συνεχίζει να υπάρχει. Τούτος ο κόπος της φροντίδας, που βαραίνει δυσανάλογα γυναίκες συντρόφισσες, πρέπει να διαχυθεί μέσα στο σύνολο των σχέσεων τζαι δομών που οικοδομούμε. Επίσης εν σημαντικό να αντιληφθούμε τζαι ότι τα πολλά διάφορα, καφενέδες τζαι εκδηλώσεις, που γενικά είχαν χαρακτήρα διασκέδασης, επαίχαν τον ρόλο τους ως μορφές συλλογικής φροντίδας τζαι ξεσκάσματος. Το να περνούμε καλά ένεν κακό τζαι εν προβληματικό να μπαίνει σε αντιδιαστολή με την πιο σοβαρή, υποτίθεται, πολιτική δράση. Μπορούμε μάλιστα να αναρωτηθούμε αν υπάρχουν τρόποι να συνδέουμε τα θυκού. Να σκεφτούμε τρόπους να δημιουργηθούν σημεία αναφοράς, χώροι τζαι σχέσεις, στο μεταίχμιο της επιθυμίας τζαι της πολιτικής.

Πιστεύουμε ότι οι αγώνες για την Πουρνάρα ήταν πολλά σημαντικοί, σε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο αυταρχισμού τζαι παγκόσμιας αντιδραστικότητας. Πέρα που το ότι εκαταφέραν, για μια στιγμή τζαι για ένα συγκεκριμένο ζήτημα, να κόψουν τη φόρα του αυταρχικού κράτους τζαι του πολέμου, που τούτο διεξάγει ενάντια στους μετανάστες τζαι την εργατική τάξη, εδώκαν κουράγιο τζαι νέα πνοή στο ανταγωνιστικό κίνημα. Συνεχίζουμε, κρατώντας τες νίκες τζαι τες ήττες μας, τζαι τα μαθήματα που μας εδώκαν. Συνεχίζουμε,

αναγνωρίζοντας τη σημασία του ψυχισμού τζαι της επίδρασης του πολιτικού τζαι κοινωνικού συναισθήματος στες δυνατότητές μας. Συνεχίζουμε, φάχνοντας νέους τρόπους να επικοινωνούμε, ως χώρος, τζαι προς τα μέσα τζαι προς τα έξω. Συνεχίζουμε, χτίζοντας σχέσεις τζαι δομές, χτίζοντας ένα οργανωμένο τζαι μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα. Συνεχίζουμε, κρατώντας την υπενθύμιση που τους πρώτους αγώνες εν μέσω πανδημίας, ότι έχουμε τη συλλογική δυνατότητα να παρέμβουμε τζαι να επηρεάσουμε τζαι συνειδήσεις τζαι πολιτικές. Τα όρια που θέτει το κράτος που παρουσιάζει τον εαυτό του σαν παντοδύναμο, ραγίζουν χάρη σε στρατηγικές κινήσεις στους κατάλληλους χώρους τζαι χρόνους. Τούτα τα όρια ένεν απόλυτα, λοιπόν, ούτε τζαι η πραγματικότητα που τα συνθέτει, ούτε τζαι τα συναισθήματα που τούτα παράγουν. Εν στο σσιέρι μας να μεν κυριαρχήσει ο φόβος.

[1] *antifa λευκοσα*, 2020. Η Πανδημία, η Καραντίνα & Εμείς (μπροσούρα). Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net

[2] Άλιος μήνες μετά, συγκεκριμένα τον Αύγουστο, η αστυνομία ανακοίνωσε νέα μέτρα για τη διεξαγωγή διαδηλώσεων. Μεταξύ άλλων, απαγορεύεται πλέον ο διαμοιρασμός φυλλαδίων τζαι πρέπει να ορίζεται διοργανωτής πορείας που οφείλει να διά αναφορά στους μπάτσους. Ολόκληρο το άρθρο: «Πολίτης», Τα πέντε μέτρα που θα πρέπει να τηρούν οι πολίτες στις διαδηλώσεις, 31/08/2020

[3] *Sigmalive*, Σάλος αν' την ανάρτηση Σύκα «είμαι ρατσιστής» - Τι λέει ο ίδιος, 04/06/2020

[4] DIY Hiphop & Open Mic που εκαλέστηκε στόμα με στόμα στες 17.07.20, antifanicosia.espivblogs.net/archives/807

ΜΙΑ ΣΕΝΔΑ ΤΑΞΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Οι φωτογραφίες που ακολουθούν εν που το αρχείο ενός συντρόφου ενεργού που τη δεκαετία του '70. Αντιπροσωπεύουν τη γλώσσα τζαι το βλέμμα μιας προηγούμενης γενιάς ριζοσπαστικής πολιτικής, πράματα πολλά ξένα τζαι πολλά οικεία ταυτόχρονα. Ξένα επειδή τα βιώματα των εμφύλιων συγκρούσεων τζαι του πολέμου του '74 εν μπορούμε να τα νιώσουμε εμείς που εν τα προλάβαμε. Οικεία επειδή τα βήματά τους εν γνώριμα, επειδή παρπατούμε στα χνάρια τους. Τζαι όταν κάμνουμε δικά μας βήματα βρίσκουμε τες πατημασίες τους ομπρός μας τζαι πιλά μας. Η Λευκωσία, οι στρατοί, η μοιρασμένη εργατική τάξη: που τα '70s μέχρι σήμερα θωρούμε τα νήματα των αγώνων που μας συνδέουν με το παρελθόν των συντρόφων τζαι την καθημερινότητα της πόλης τζαι συνεχίζουμε τες προσπάθειες τους για τα τόσο απλά τζαι τόσο δύσκολα μαζί.

Στην πρώτη φωτογραφία [Α] θωρούμε στιγμότυπο που την φαινομενικά πρώτη τζαι ιδρυτική διαδήλωση της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Έτος 1975, οι διαδηλωτές προσπαθούν να παρεμποδίσουν κομβόι που μεταφέρει Τουρκούπριους με στρατιωτική συνοδεία στο βόρειο κομμάτι του νησιού, στα πλαίσια ανταλλαγής πληθυσμών. Ενδιαφέρον στοιχείο εν την στιγμή

της γέννησης της η εξωθεσμική αριστερά εν είσισιε ακόμα ενστερνιστεί τη διζωνικότητα (όπως ανονθαίνεται στο πανό αριστερά), κάτι που σε μεταγενέστερο στάδιο έγινε βασικός πυλώνας της ταυτότητας του εν λόγω πολιτικού χώρου.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80 η Παλιά Λευκωσία, σε μεγάλο βαθμό ερειπωμένη τζαι εγκαταλειμμένη [Β & Ε] γίνεται πεδίο δράσης τζαι ζύμωσης της εξωθεσμικής αριστεράς, σε διάφορα στέκια όπως ο Προλάτης ή το τείχος της Πράσινη Γραμμής, τζαι έντυπα εγχειρήματα όπως το Δελτίο Συζήτησης τζαι το Εντός των Τειχών. Παράλληλα, μέσα στα ίδια δρομούθκια λαμβάνει χώρο τζαι η ιδεολογική σύγκρουση με τους νοσταλγούς της Ένωσης τζαι του πραξικοπήματος που αννούσαν το σουβλιτζίδικο Αιγαίο τζαι πουλούν επανάσταση στα έντυπα Ωρυμαγδός τζαι Ένωσης. Ενδεικτικό ότι αρκετοί που τους πρωταγωνιστές τζείνουν του κύκλου εν μέρος της κρατικής ιδεολογικής μηχανής σήμερα, όπως ο Πρόδρομος Προδρόμου, ο Λάζαρος Μαύρος τζαι η Ιωάννα Παναγιώτου.

Ακροβατώντας στα όρια της Πράσινης Γραμμής, άτομα που την εξωκοινοβουλευτική αριστερά εψάχναν επαφές με άλλους αριστερούς που την βόρεια πλευρά της γραμμής. Η φωτογραφία

τούτη που τη βόρεια Λευκωσία [Γ] κάπου μεσ το '80 εβρέθηκε σε προσωπικό αρχείο με αλληλογραφία με Τουρκούπριους, σε μια εποχή που η επικοινωνία ήταν πάρα πολλά δύσκολη με τα γράμματα μεταξύ βορρά-νότου να πρέπει να ταξιδέψουν μέσω 2 ή 3 χωρών για να φτάσουν στον προορισμό τους...

Παράλληλα, η δεκαετία του '80 εσηματοδότησε τζαι τα πρώτα κινήματα πολιτικής τζαι κοινωνικής οικολογίας με το άνοιγμα του ζητήματος του Ακάμα, κυρίως μέσα που τες σελίδες του «Εντός των Τειχών» τζαι την ομάδα «Φίλοι του Ακάμα». Στη φωτογραφία [Δ] θωρούμε έργα της εταιρείας του Φωτιάδη στην Φοντάνα Αμορόζα, στο κέντρο δηλαδή της περιοχής του Ακάμα. Πιθανότατα η φωτογραφία να λήφθηκε κατά τη διάρκεια μιας που τες επισκέψεις που εκάμνα οι «Φίλοι» στην περιοχή. Το οικολογικό κίνημα ήταν όμως μια που τες ιδεολογικές απώλειες της εποχής αφού πηγε μονεύτηκε έκτοτε που το εθνικιστικό κόμμα του Περδίκη, κάτι που έσιει αμφισβητηθεί έμπρακτα την τελευταία 5ετία, κυρίως μέσα που την δράση της Πρωτοβουλίας για τη Διάσωση των Φυσικών Ακτών.

ΦΩΝΗ 1:

Όπου κάτσω, σπκωθώ τζιαι φύω
ύστερα εν τζιοιμούμαι
που κάτι ξιμαρισμένες φωτογραφίες στους τοίχους
τζιαι στες βιτρίνες
των μουσείων αγώνων
των άγονων μουσείων
των μουσείων της αγωνίας
τζιαι των πιτσικλιασμένων στους τοίχους μυαλών.
[...]

Ανοιξη.
Τζιαι εξιχάστηκα πάλε
να ποταυρίζουμαι πάνω που πλιθαρένιους τοίχους
τζιαι πέτρινες καμάρες
εξεχάστηκα να θκιαβάζω
την ιστορίαν του αμμαθκιού που ποσσιεπάζει.

Αποσπάσματα που το ποίημα «Η ιστορία του αμμαθκιού που ποσσιεπάζει», του Άδωνη Φλωρίδη

Μια ζώνη με σε βαρέλλες τζιαι συρματομπλέγματα, μια ταυτόπιτα δικασμένη, μια γλώσσα που ταπεύκει τζιαι τσακρά, μια συλλογική μα ασήκωτη κληρονομιά... Παρακολουθώντας την ταινία Tongue, μια που τες πιο σημαντικές κινηματικές απόπειρες στον χώρο του ντοκιμαντέρ στην Κύπρο, είδαμε κατάμματα τες δικές μας ατομικές τζιαι συλλογικές ταυτότητες σε κρίση, τους δικούς μας αγώνες του παρελθόντος τζιαι του μέλλοντος, τη δική μας υπαρξιακή δίνηση δικασμένο νησί.

Το ντοκιμαντέρ ακολουθεί τη ζωή του συντρόφου Κωστή Αχνιώτη, μιας που τες πηγετικές μορφές του δικοινοτικού κινήματος τζιαι της ριζοσπαστικής αριστεράς. Μέσα που την ανιχνεύουνται οι εμπειρίες της πρώτης μετά-το-'74 γενιάς που εδιερωτήθηκε, που αμφισβήτησε, που άσκησε ριζοσπαστική κριτική στο κυπριακό υπάρχον: είμαστε κυπραίοι ή έλληνες; Θέλουμε ένωση ή ομοσπονδία; Εν δυνατόν να εκάμαψε τζιαι εμείς ιστορικά εγκλήματα; πως μιλούμε με τους τουρκοκυπρίους, πως βρίσκουμε μια κοινή γλώσσα; πως ζούμε πίσω που τα συρματοπλέγματα, μπροστά στες βαρέλλες, στες δικασμένες μας γεωγραφίες;

Το ντοκιμαντέρ αποτελεί πολύτιμο εργαλείο γιατο ανταγωνιστικό κίνημα, επειδή καταφέρνει να παρουσιάσει τα ερωτήματα που εβασανίζουν την προηγούμενη ριζοσπαστική γενιά με τα ερωτήματα που βασανίζουν τη δική μας. Μέσα που το κριτικό νήμα της αφήγησης των δημιουργών συνδέουνται οι αγώνες του χτες με του σήμερα: η «αποίκηση» της γόνιμης ερήμου που υπήρχε η παλιά Λευκωσία των 80's συναντά τους αγώνες για τα κοινά τζιαι το δικαίωμα στην πόλη. Οι πρώτοι αγώνες για την προστασία του Ακάμα συναντούν τες σύγχρονες μαζικές οικολογικές διεκδικήσεις. Οι πρώτες απόπειρες για τη δημιουργία ενός δικοινοτικού κινήματος πριν ακόμα το άνοιγμα των οδοφραγμάτων συναντούν τες δικοινοτικές αντιμιλιταριστικές πορείες τζιαι τους σημερινούς αγώνες για τη διάρρηξη της κυριαρχίας του εθνικιστικού τρόπου σκέψων.

Η «γλώσσα που τσακρά» έννειν άλλο που τη γλώσσα όσων εστερηθήκαν της δυνατότητας να εκφραστούν. Το «μάτι που ποσσιεπάζει» τη διαιρεμένη λευκωσία έννειν άλλο που τη συλλογική μμαθκιά όσων εκρυφοκοιτάζαν μέσα που τα πεδία βολής τζιαι τες «νεκρές» ζώνες, όσων επίμονα ακόμα θωρούν την Αλόδα τζιαι την Άσσα, όσων εφανταστίκαν μια διαφορετική πόλη, μια καλύτερη ζωή. Όσο για μας, είμαστε σάρκα που τη σάρκα τούντης συλλογικής μμαθκιάς. Είμαστε κομμάτι της γενιάς που αναγιώθηκε πολιτικά στη Φανερώμενη, δίπλα ακριβώς που τα φυλάκια τζιαι τα εθνικιστικά σύμβολα. Που τη μάχη για τον δημόσιο χώρο στην πλατεία ως τες μαθητικές συνελεύσεις της σκαπούλας το 2011, που τες δικοινοτικές αντιμιλιταριστικές πορείες ως την κατάληψη του buffer zone, που τους οικολογικούς αγώνες ως τες δράσεις αλληλεγγύης σε μετανάστες, εγίναμε «μμάθκια που ποσσιεπάζουν» μέσα σε μια πόλη αφιλόξενη, που το συλλογικό μας πείσμα τζιαι ο ενθουσιασμός της συνύπαρξης εκάμαν μας να πιστέψουμε πως μπορούμε να αλλάξουμε.

Η ταινία μιλά για τους χώρους τζιαι χρόνους που κουβαλούμε, είτε το συνειδητοποιούμε είτε όι, στον συλλογικό τρόπο σκέψης μας, στην κοινή πολιτική μας εμπειρία. Με αφετηρία τις πρώτες κουβέντες που εκάμαψε για το κυπριακό ως μια στροφή προς το να μάθουμε την ιστορία μας, να εμπλακούμε τζιαι να ανιχνεύσουμε τες γεωγραφίες που μας εδιαμορφώναν, η ταινία καταλήγει στην ανάδειξη της ιστορίας ενός αγώνα που εν γεμάτος ήττες - μα τζιαι μιας επίμονης αισιοδοξίας που κάπου κάπου κρύφει τη δυνατότητα να φανταστούμε άλλες γλώσσες, άλλες γεωγραφίες, άλλες ιστορίες.

ΦΩΝΗ 2:

«Αναγκαστικά γυρεύουμε μια γλώσσα που να μπορεί να τα εκφράσει, μια γλώσσα που ενώ μιλά για απώλεια να φέρει τζιαι το κλάμα της γέννας μαζί, να σσει τη δυναμική της ιστορίας τζιαι την ποιητική των παραμυθιών που αναγιώνουν κοπελούθκια τζιαι πλάθουν φαντασιακά καταφύγια.»
Απόσπασμα που την ταινία

Ο τρόπος με τον οποίο εν να θέσεις κάτι εν εξίσου σημαντικός με το περιεχόμενο της θέσης σου· γι' αυτό γυρεύουμε να βρούμε τον τρόπο έκφρασης που εν να γεφυρώσει το τι θέλουμε να πούμε με το πως εννα το πούμε. Γ' αυτό γυρεύουμε έναν τρόπο έκφρασης που να εργάζει αυθεντικής έκφρασης των δικών μας κομμαθκιασμένων ταυτοτήτων.

Γράφοντας το περιοδικό που κρατάτε στα σσιέρκα σας, ήδη που το 1ο τεύχος επροκύψαν μεταξύ μας εκτεταμένες συζητήσεις για τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε: Κατά πόσο το να χρησιμοποιούμε κυπριακά εν κοινωνικό-πολιτική θέσην που θέλουμε να υιοθετήσουμε; Πως χρησιμοποιούμε το ελληνικό αλφάριθμο για να γράψουμε; Κατά πόσο πρωθώντας την κυπριακή διάλεκτο/γλώσσα κινδυνεύουμε να ολισθήσουμε στην πρωθώση του κυπριωτισμού ως πατριωτισμού της ταυτότητας;

Εν ήδραμε ιδανικές απαντήσεις· που συζήτηση μεταξύ μας συνεχίζεται. Το σημαντικότερο συμπέρασμα στο οποίο εκαταλήξαμε, εν πως θέλουμε να είμαστε σε θέση να εκφραστούμε τοποθετώντας όσο το δυνατόν λιλότερους φραγμούς στην ίδια μας την έκφραση. Φραγμούς που ήδραμε μπροστά μας που μωρά, όταν ήδη ο κυρίαρχος λόγος σε σχολεία, ΜΜΕ, εκκλησίες κ.τλ. επέβαλλε αυστηρά την χρήση της ελληνικής γλώσσας τζιαι διαλέκτου. Η χρήση της κυπριακής - το αν να γλώσσα ή διάλεκτος εν άλλη συζήτηση - έσσει αν μη τι άλλο μια χροιά ριζοσπαστικότητας, ακριβώς επειδή επανοικειοποιούμαστε, μέσω της γραφής, τη γλώσσα με την οποία σκέφτουμαστε, με την οποία εμεγαλώσαμε τζιαι εκτίσαμε σχέσεις.

Οι γλώσσες, σε αντίθεση με τι μας μαθάινουν στα σχολεία, έννειν αμετάβλητο παράγοντες στον χρόνο, οι οποίοι αποδεικνύουν, δήθεν, την καταγωγή της εθνικής ταυτότητας. Οι γλώσσες αλλάσσουν, εξελίσσονται, επηρεάζουνται που άλλες γλώσσες, χρησιμοποιούνται διαφορετικά που διαφορετικές κοινωνικές τάξεις. Στη δικιά μας περίπτωση πραγματικότητα τούπτη εν ακόμα πιο έντονη. Η γλώσσα που οποία χρησιμοποιούμε αποτελεί ένα συνονθύλευμα διαφορετικών γλωσσών τζιαι διαλέκτων της περιοχής. Η άνοδος του ελληνικού εθνικισμού στο νησί έφερε μαζί του όμως μια μακρά διαδικασία ελληνοποίησης της κυπριακής γλώσσας. Μέσα σε τούτο το πλαίσιο αποβάλλονται που το λεξιλόγιο μας, μεταξύ άλλων, ούλλο τζιαι παραπάνω λέξεις που προέρχονται που τα τούρκικα. Η εμπέδωση της διχοτόμησης, την οποία βιώνουμε σήμερα, περνά μέσα τζιαι που την εμπέδωση της καθαρότητας της γλώσσας. Καταλήγουμε κάπως έτσι να θωρούμε τις δικασμένες μας ταυτότητας στον καθρέφτη: εμάς τζιαι τη γλώσσα μας που τσακρά.

ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ONLINE ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ

από το #Gamergate μέχρι το Alt-Right

Η σχετικά πρόσφατη φρικαλέα ρατσιστική τρομοκρατική επίθεση στο Hanau [βλέπε υστερόγραφο], αλλά και το περσινό χτύπημα στο Christchurch^[1] μάς ώθησαν να ασχοληθούμε με το μοντέρνο ρεύμα της ακροδεξιάς που έγινε γνωστό ως alt-right. Η ονομασία alt-right, συντομία για το Alternative Right (Εναλλακτική Δεξιά), αναφέρεται σε ένα δίκτυο ακροδεξιών ομάδων και προσωπικοτήτων που έχουν στη βάση τους ιδεολογίες όπως η λευκή υπεροχή (white supremacy), ο αντισημιτισμός και η εναντίωση στη μετανάστευση. Αποτελεί κατά βάση ένα διαδικτυακό φαινόμενο που γεννήθηκε την περασμένη δεκαετία στις ΗΠΑ. Έκ πρώτης όψεως, το alt-right φαίνεται να αποτελεί μια τάση που διαφέρει οργανωτικά και μεθοδολογικά από κλασικά ακροδεξιά και νεοναζιστικά κινήματα. Οι ομοιότητες όμως υπάρχουν, ιδιαίτερα στο επίπεδο του λόγου, το οποίο παρουσιάζει ομοιότητες ακόμα και με συντριπτικά κόμματα και παρατάξεις. Ως πρώτη επαφή μας με το θέμα, θεωρήσαμε χρήσιμο να μεταφράσουμε ένα σχετικό κείμενο από το 125^ο τεύχος του γερμανικού αντιφασιστικού περιοδικού *Antifaschistisches Infoblatt*.

To alt-right είναι ένα πολύμορφο ακροδεξιό ρεύμα που χρησιμοποιεί διάφορες τακτικές -κυρίως μέσω του διαδικτύου- για να προσελκύσει και να ριζοσπαστικοποιήσει άτομα. Οι συγγραφείς του κειμένου *Ditteich* και *Rathje* ρίχνουν φως στα δίκτυα των, εν μέρει, ιδιόμορφων ακροδεξιών τρομοκρατών του alt-right και τις σχέσεις τους με την gamer σκηνή. Ψάχνουν τις ιστορικές ρίζες των δολοφόνων σε μισογυνιστικά και αντιφεμινιστικά κινήματα, αναλύουν διάφορα από τα μέσα που χρησιμοποιούν και αναφέρουν πνευτικές φιγούρες του κινήματος. Εν τούτοις, λόγω του ότι το κείμενο εκδόθηκε μερικούς μήνες πριν τη σφαγή στο Hanau, λείπει η οποιαδήποτε αναφορά σε αυτή. Σε μια απόπειρα ανανέωσης του κειμένου, προσθέσαμε μερικές γραμμές για το συμβάν ως υστερόγραφο.

Ας στρέψουμε για λίγο τον φακό στα δικά μας δεδομένα, για να αναλύσουμε την κατάσταση στο πλαίσιο της κυπριακής πραγματικότητας. Δεν είναι σπάνιες οι φορές που συνωμοτικές θεωρίες, τύπου *grand replacement* («η μεγάλη αντικατάσταση») ή η πιο γνωστή στην Κύπρο ως «ισλαμοποίηση», ήκποσαν στο τύμπανο του αφτιού μας. Ούτε λίγα ήταν τα ρατσιστικά άρθρα, κείμενα, σχόλια στο διαδίκτυο κτλ., που μας ερέθισαν τον αμφιβληστροειδή χιτώνα.

ΥΠΕΣ, πολιτικοί, ευυπόλοπποι πολίτες, ποταποί δημοσιογράφοι και σύσσωμο το φάσμα της δεξιάς ψάλλουν τα περί «ισλαμοποίησης», δημιουργώντας ένα κλίμα φόβου, ανασφάλειας και έχθρας στους πολίτες απέναντι στους μετανάστες.* Έτσι, πέρα από τις «νόμιμες σκούπες» των μπάτων, στρώνεται το έδαφος για φασιστικές επιθέσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα υπήρξε ο οργανωμένος «περίπατος» ελαμιτών στη Χλώρακα και την παλιά Λευκωσία. Με βάση τη δεξιά αφήγηση: στην Κύπρο, εκτός από την ασύμμετρη απειλή των μεταναστών, υπάρχει και η απειλή της τουρκοποίησης μέσω των εποίκων. Μία απειλή τραμουντάνα, αφού έρχεται από τον Βορρά, η οποία έχει στόχο να αλλοιώσει τον φυλετικό χαρακτήρα του νησιού. Όπως θα δούμε στο κείμενο, παρόμοιου είδους θεωρίες συνωμοσίας δέπουν και τους ακροδεξιούς τρομοκράτες. Χρησιμοποιώντας τέτοιες θεωρίες αλλά και με βάση την ανάγκη τους για αυτοπροβολή, παρακινούνται και δικαιολογούν τις δολοφονικές τους ενέργειες.

Εστιάζοντας στον δολοφόνο του Christchurch, ενδιαφέροντας προκαλεί το «εκπαιδευτικό» του ταξίδι στην Ευρώπη, λίγο καιρό πριν το αιματοκύλισμα, καθώς και η χρηματική εισφορά του στον Martin Sellner, πνευτική φιγούρα του ευρωπαϊκο-πατριωτικού και λευκο-εθνικιστικού κινήματος «Identitarian Movement». Οι identitarians έχουν φανερή επίδραση σε ε/κ αυτόνομους εθνικιστές όπως αυτούς της «ANEK», δρασίτες, «Autonomus Enotica» και «Defend Nicosia». Επίσης ο Sellner φαίνεται να ταξίδευε συχνά στην Κύπρο στα πλαίσια του «Defend Europe»** αλλά και για διακοπές***. Προφανώς, αυτό που ενώνει τους τρομοκράτες, με τους οποίους καταπιάνεται το κείμενο, και τους ντόπιους ε/κ φασίστες είναι μια βαθιά ρατσιστική, αντισημιτική και αντιφεμινιστική κοινωνιτική.

Οι τάσεις του alt-right στην Κύπρο δεν είναι όμως πάντα εμφανείς. Όπως έδειξε το μεγάλο ενδιαφέρον στο νησί για τις αλληλένδετες θεωρίες συνωμοσίας για τον κορονοϊό και το 5G, σημαντικό μέρος του πληθυσμού ασπάζεται τη συνωμοσιολογία γενικότερα, η οποία συνδέεται άμεσα με ακροδεξιές (εθνικιστικές) ιδεολογίες. Ακόμα και ανοργάνωτα άτομα που παραμιλούσαν ανέκαθεν για τη «Νέα Τάξη Πραγμάτων», φαίνεται να έχουν οργανωθεί πιο ενεργά, τόσο διαδικτυακά όσο και στον πραγματικό κόσμο με καταλύτη τα αυταρχικά μέτρα της κυβέρνησης και ιδιαίτερα την

αναγκαστική χρήση μάσκας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, έχουν πραγματοποιηθεί διαμαρτυρίες κατά των κυβερνητικών μέτρων καταπολέμησης της πανδημίας. Παραδοσιακές φασιστικές ομάδες περιγράφοντας εαυτούς ως πατριώτες, χριστιανούς κτλ., άρπαξαν την ευκαιρία να διεισδύσουν και να προπαγανδίσουν πιο απροκάλυπτα, προσεγγίζοντας άτομα που ενδιαφέρονται για θέματα που ιστορικά δεν συνδέονται με ακροδεξιά κινήματα – μια τακτική πυλώνας του alt-right. Γιατί όπως θα δούμε και πιο κάτω, ο ευκολότερος τρόπος προσπλητισμού, είναι η δημιουργία ψευδαίσθησης πως οι ίδεες που θες να περάσεις προήλθαν από τον ίδιο τον τρόπο σκέψης του προσπλητισμένου.

Ενώ η ακροδεξιά πανούκλα να μολύνει μέχρι και την gamer σκηνή, ιδιαίτερα στη δύση. Ως ένα υποσύνολο της κοινωνίας που δεν είναι, ούτε μπορεί να είναι αποκομμένο από αυτήν την σκηνή, δεν μπορούμε να μένουμε απαθείς. Ως αντιφασίστες/rιες, gamers ή μη, έχουμε χρέος να προβλέψουμε και να τσακίζουμε με κάθε μέσο, τόσο online όσο και offline, οποιαδήποτε φασιστική απειλή. Έτσι λοιπόν, σε RPGs, FPS, forums, chats,..., σε πλατείες, στη δουλειά, στη σχολή, στο γήπεδο,... ούτε bit/ούτε φεμτόμετρο σε φασίστες.

*Για αποφυγή παρεξηγήσεων, σε αυτό το σημείο δεν αμφισβητούμε την εκμετάλλευση των μεταναστών από κάποια κράτη (π.χ. το τουρκικό), χρησιμοποιώντας τους ενίστε με μοχλό πίεσης απέναντι στην ΕΕ. Αυτό είναι, όμως, άλλου παπά ευαγγέλιο.

**Το Defend Europe είναι η μεγαλύτερη σε μέγεθος δράση του κινήματος των «Identitarians». Έφτασε στο ζενίθ το 2017, όταν φασίστες με πλοίο στη Μεσόγειο εμπόδιζαν με κάθε τρόπο μετανάστες που προσπαθούσαν να περάσουν τα ευρωπαϊκά σύνορα.

***Ο Martin Sellner το 2018 φαίνεται να κάνει διακοπές στη Λάρνακα. Σε βίντεο που ανέβασε ο ίδιος (<https://bit.ly/2ENBGj8>) παραπονείται για επίθεση που δέχτηκε από οπαδούς της Sturm Graz (ήταν στην Κύπρο λόγω του αγώνα με την ΑΕΚ Λάρνακας στα πλαίσια του Europa League). Στο βίντεο χαρακτηρίζει την Κύπρο ως «το τελευταίο παράκτιο νησί της ευρωπαϊκής κουλτούρας» και αναφέρεται θετικά στους αστυνομικούς της Λάρνακας.

O. Intro

Δεξιοί τρομοκράτες/δολοφόνοι προέρχονται όλοι και περισσότερο από δίκτυα, τα οποία λίγο μοιάζουν και συνδέονται με κλασικές οργανώσεις και δομές της ακροδεξιάς. Οι πηγές και οι διασυνδέσεις τους είναι δεξιές μάτσοι αρρενογκρούπες, αντιδραστικές υποκουλτούρες του gaming και του trolling, οι οποίες ριζοσπαστικοί θίκαν μέσα σε ένα περιβάλλον από πλατφόρμες κοινωνικών δικτύων, φόρουμ και Chan-Boards (π.χ. 4Chan, 8Chan κτλ). Αυτός ο χώρος αποτελεί μέρος του διεθνούς φαινομένου alt-right.

1. The Mob Is the Movement

Η δολοφονική επίθεση στο Χάλλε στις 9 Οκτωβρίου 2019^[2] απέδειξε στη γερμανική δημοσιότητα, ότι οι διεθνείς εξελίξεις της δεξιάς τρομοκρατίας επιφέρουν συνέπειες ακόμη και στη Γερμανία. Η δημοσιοποίηση ντοκουμέντων του δολοφόνου Stephan Balliet σε ιστοσελίδες Image Board και το livestreaming της ίδιας της επίθεσης στη γνωστή gaming πλατφόρμα Twitch έδειξαν ότι η τακτική και ο τρόπος δράσης του ελάχιστα είχε να κάνει με τις τακτικές κλασικών ακροδεξιών ομάδων της Γερμανίας. Πολύ περισσότερες ομοιότητες είχαν με πράξεις όπως αυτής του Brenton Tarrant στο Christchurch της Νέας Ζηλανδίας, εφτά μήνες πριν. [...]

Τρομοκράτες τέτοιου τύπου, από το 2010 και μετά, όχι μόνο βλέπουν τους προγενέστερους τους ως εμπνευστές, αλλά είναι συνδεδεμένοι μεταξύ τους μέσα σε ένα άμορφο δίκτυο διάφορων διαδικτυακών υποκουλτούρων, εντός των οποίων κεντρική θέση παίρνουν ο αντιφεμινισμός, ο μισογυνισμός και ο αντισημιτισμός. Το δίκτυο έχει ακροδεξιά προέλευση και ο λόγος του πηγάζει από τη διαδικτυακή σφαίρα «manosphere», ένα δίκτυο απογοητευμένων (νεαρών) αντρών, Incels και GamerGate/Imageboard trolls. Σ' αυτό το δίκτυο προπαγανδίζονται συγκεκριμένες ταυτότητες και μορφές δράσης, εκ των οποίων οι πιο ακραίες ενθαρρύνουν τρομοκρατικές και μανιακές (αμόρ) ενέργειες.

2. Manosphere και Incels

Οι «mansphere» χαρακτηρίζεται ένα πλέγμα ιστοσελίδων και διαδικτυακών κοινοτήτων που εμφανίστηκαν το 2009. Οι ιστορικές ρίζες του δικτύου φτάνουν μέχρι το προοδευτικό «Men's Liberation Movement (Αντρικό Απελευθερωτικό Κίνημα)» στις ΗΠΑ (αρχές της δεκαετίας του '70), το οποίο μαζί με το γυναικείο κίνημα κριτίκαρε τους παραδοσιακούς ρόλους των φύλων. Εν τούτοις, μετά το τέλος των 80s αναδύθηκαν μέσα από αυτό το άμορφο κίνημα, ομάδες για τα δικαιώματα των ανδρών («Men's Rights Activists» - MRA), οι οποίες τιμούσαν την ανδροπρέπεια και την αρρενωπότητα, κατηγορώντας παράλληλα τον φεμινισμό για την καταπίεση των ανδρών

και προπαγανδίζοντας την κατωτερότητα των γυναικών και LGBTIQ+ ατόμων. Κάπως έτσι φτιάχτηκε ο πυρήνας του manosphere, εντός του οποίου καθιερώθηκε ο όρος «redpilling» ή «Red Pill» από τη δεκαετία του 2010^[3]. Με τον όρο αυτό περιγράφεται η θεωρία συνωμοσίας «Διαπίστωση», σύμφωνα με την οποία ο φεμινισμός είναι μία συνωμοσία κατά των λευκών αντρών, η οποία πραγματώνεται από τους πολιτισμικούς μαρξιστές (cultural marxists).

Πέραν του redpilling, διαφημίζονταν εντός του manosphere παροχές υπηρεσιών από σεξιστές μέχρι και μισογυνιστές pick up artists (PUA)^[4], για να βοηθήσουν και καλά «betas (beta males^[5])» με το σεξ και τον ανδρισμό. Μια τέτοια διάσημη φιγούρα είναι ο Daryush Valizadeh (Roosh V). Ο Roosh ενσωμάτωσε το 2015 το αντιφεμινιστικό redpilling στον μύθο της «παγκόσμιας εβραιϊκής συνωμοσίας», ισχυρίζόμενος ότι ο φεμινισμός είναι μία εβραιϊκή στρατηγική στη μάχη κατά του λευκού πληθυσμού της Αμερικής. Στη θέση του αυτή, συμμερίστηκε τον αμερικανό ακροδεξιό και αντισημίτη εξελικτικό βιολόγο Kevin MacDonald, υποστηρικτή της λευκής υπεροχής (white supremacy).

Κοινά σημεία με το manosphere έχουν ομάδες αυτοαποκαλούμενων «incels (involuntary celibate, ανοικειοθελής αγαμία)»^[6]. Οι ρίζες τους τοποθετούνται στα 90s, όταν δημιουργήθηκαν ως ενώσεις αυτοβοήθειας ανεξαρτήτως φύλου. Τις επόμενες δεκαετίας αναπτύχθηκαν όμως ως καθαρά αντρικές ομάδες, διαχωρίζοντας τον ανδρισμό τους από τους «alpha males» και καλλιεργώντας μισογυνισμό. Μέλη αυτής της υποκουλτούρας, βασισμένοι σε τέτοιες αντιλήψεις, έκαναν επιθέσεις στις ΗΠΑ και τον Καναδά.

Συγκεκριμένα, ο incel τρομοκράτης Elliot Rodger σκότωσε το 2014, στο Isla Vista της Καλιφόρνια, 6 ανθρώπους και τραυμάτισε άλλους 14 ώσπου αυτοκτόνησε μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών με τους μπάσους. Αρχικά σχεδίαζε να δολοφονήσει μέλη μιας γυναικείας φοιτητικής ένωσης, όταν όμως δεν κατάφερε να εισέλθει στο κτήριο, έχασε τον έλεγχο. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης δημοσίευσε ένα «μανιφέστο» όπως και ένα βίντεο στο YouTube, μέσω των οποίων δικαιολογούσε τις πράξεις του ως «εκδίκηση» για τις σεξουαλικές απορρίψεις που δέχτηκε από γυναίκες.

Ο Rodgers τιμήθηκε, ακολούθως, ως ήρωας εντός των incel κύκλων στο reddit και στο 4chan^[7]. Ενας εκ των θαυμαστών του, ο Alek Minassian, το 2018 χτύπησε με ένα βαν περιστοικό, σκοτώνοντας 10 ανθρώπους (8 εκ των οποίων γυναίκες) και τραυματίζοντας άλλους 16. Στο προφίλ του στο Facebook ανέβασε, πριν από την επίθεσή του, μία ειρωνική ανάρτηση παραπέμποντας στο 4chan, μέσα στο οποίο αναφερόταν θετικά στον Elliot Rodger διακηρύσσοντας την «επανάσταση των incels». [...]

3. Hardcore Gaming Υποκουλτούρες και το #GamerGate

Μία άλλη προέλευση αυτού του δικτύου αποτελούν συγκεκριμένες σκληροπυρνικές gaming υποκουλτούρες, οι οποίες αρχικά ουδεμία σχέση είχαν με ακροδεξιές φιγούρες, οργανώσεις και δομές. Ήδη από τη δεκαετία του '80 διαμορφώθηκε μέσα στην πολιτισμική καμπάνια #GamerGate το 2014.

Η καμπάνια είχε δύο κύρια σημεία εκκίνησης, που είχαν και τα δύο να κάνουν με ένα πλεκτρονικό παιχνίδι της Zoë Quinn. Η Quinn δημοσίευσε το 2013 το παιχνίδι «Depression Quest», η πλοκή του οποίου είναι πιο διαδραστική από ένα «κλασικό» πλεκτρονικό παιχνίδι, γεγονός που εξόργισε διάφορους σκληροπυρνικούς gamers. Αυτοί αρνήθηκαν να αποδεχτούν τον χαρακτήρα του παιχνιδιού, με την πρόφαση πως ήταν υπερβολικά καλλιτεχνικό και πως ο στόχος της δημιουργού ήταν ουσιαστικά η πολιτικοποίηση τού δήθεν απολιτική gaming. Επιπλέον, ένας πρών της Quinn δημοσίευσε τον Αύγουστο του 2014 διάφορα σεξουαλικού περιεχομένου κείμενα στο blog του, κατηγορώντας την ότι τον είχε απατήσει προς όφελος της καριέρας της. Στο Twitter, Reddit και 4chan οργανώθηκε ακολούθως ένα ετερογενές δίκτυο από ατομικότητες και ομάδες. Προκειμένου να καλύψει τον δικό του μισογυνιστικό χαρακτήρα, το δίκτυο ξεκίνησε μία εκστρατεία ονόματι #GamerGate ενάντια στην «αριστερό-φιλελεύθερη πολιτικοποίηση του gaming» και υπέρ της «ηθικής στη δημοσιογραφία πλεκτρονικών παιχνιδιών». Οι Gamergaters χρησιμοποίησαν τους αριθμούς τους για να ασκήσουν πίεση στις επιχειρήσεις ώστε να περιοριστεί η πολυμορφία στα πλεκτρονικά παιχνίδια και να εκφοβίσουν τις γυναίκες που αγωνίζονταν για ένα προοδευτικό gaming, στέλνοντας απειλές δολοφονίας και βιασμού και γεμίζοντας το διαδίκτυο με ένα καταιγισμό μηδιών και προσβλητικών εκφράσεων (shit-storm) κατά αυτών των γυναικών. Ο σκοπός τους ήταν να τις κάνουν να χάσουν τις δουλειές τους και να τις διώξουν ολοκληρωτικά από τον κυβερνοχώρο.

Ένα κομμάτι της μισογυνιστικής σκληροπυρνικής gaming υποκουλτούρας είχε ήδη, από το 2012, μαζέψει εμπειρίες με παρόμοιες μεθόδους, τρομοκρατώντας τη φεμινίστρια gamer, Anita Sarkeesian, με αφορμή την κριτική της ως προς την εικόνα της γυναίκας μέσα στα πλεκτρονικά παιχνίδια. Οι απειλές και οι παρενοχλήσεις από άντρες gamers αυξήθηκαν ραγδαία στις αρχές του 2014, όταν υπήρξαν μέχρι και βομβιστικές απειλές ενάντια στον διοργανωτή των αμερικανικών βραβείων Game Developer's Choice Awards, όπου επρόκειτο να

βραβευτεί η Sarkeesian. Επίσης, στα πλαίσια της καμπάνιας #GamerGate, επίθεση δέχτηκε και η ίδια η Sarkeesian, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να εγκαταλείψει παροδικά την κατοικία της, όπως συνέβη και στις Quinn και Brianna Wu, των οποίων οι προσωπικές διευθύνσεις δημοσιεύτηκαν από διάφορους gamergaters. Αντίπαλοι της καμπάνιας βαφτίστηκαν κοροϊδευτικά «Social Justice Warriors (Μακτές Κοινωνικής Δικαιοσύνης)», μία εχθρική εικόνα, που ταιριάζει στον ακροδεξιό και αντισημιτικό μύθο συνωμοσίας του «πολιτισμικού μαρξισμού». Στο πλαίσιο αυτό, η Sarkeesian έγινε δέκτρια αντισημιτικών προσβολών.

Αναφορές του gamergater, James Desborough, υποστηρίζουν ότι η εκστρατεία κτίστηκε από την ρατσιστική 4chan board-kουλτούρα και στη συνέχεια ρίζοσπαστικοποιήθηκε τόσο πολύ ούτως ώστε μπαναρίστηκε από το ίδιο το 4chan και το Reddit. Νέο εύφορο έδαφος βρήκαν οι gamergaters στο 8chan (σήμερα 8kun)^[8]. Αυτά τα boards ήταν από πριν κακόφημα, γνωστά για το ρατσιστικό κιούμορ τους εις βάρος μειονοτήτων και γυναικών. Η ψυχολογική τρομοκρατία μέσω shitstorms ήταν επίσης βασικό συστατικό κομμάτι τους. Η υποτίμηση των «άλλων», μια κατηγορία όπου εύκολα ο οποιοσδήποτε μπορεί να ανήκει, ενώνει τους «Anons» (anonymous) αυτής της κουλτούρας μεταξύ τους. Ακριβώς όπως και στο mansphere, η αντρική υπεροχή αποτελεί το μαγικό συστατικό για τις συγκεκριμένες gaming και Chan/Board-υποκουλτούρες^[9].

Αυτή η διαδεδομένη τάση θυματοποιήστηκε λευκής αντρικής ταυτότητας προσέφερε εύφορο έδαφος για ακροδεξιά δημαγωγία. Το GamerGate και παρόμοιες, δομικά, καμπάνιες όπως π.χ. το ComicsGate, φανέρωσαν τη δύναμη αυτού του χαλαρά οργανωμένου διεθνούς online δικτύου απέναντι σε μεγάλες επιχειρήσεις και, πάνω από όλα, απέναντι στην κριτική σκέψη. Έγινε, έτσι,

εκάθαρο, πώς η πγεμονία του δημόσιου λόγου μπορεί να κατακτηθεί με ελάχιστο κόπο, μέσω της μεθόδου του εκφοβισμού.

4. Επιρροή από τα δεξιά: Bannon, Breitbart και Milo

Η διασύνδεση του gaming με την ακροδεξιά δεν ενισχύθηκε απλά και μόνο οργανικά. Ο Steve Bannon μπήκε το 2007 σε μία εταιρεία, που διατηρούσε ένα World of Warcraft (WoW) «gold farm» στην Κίνα. Αυτή η εταιρεία λοιπόν, πουλούσε σε διτικό κοινό εικονικά αντικείμενα μέσα στο WoW, τα οποία αποκτώνται κανονικά παίζοντας το παιχνίδι. Μέσω αυτής της επένδυσης, ήρθε σε επαφή με gamers που ο ίδιος αναγνώριζε ως «λευκούς άντρες χωρίς ρίζες», οι οποίοι είχαν, δυνητικά, μια «τεράστια δύναμη». Ήταν «έξυπνοι, συγκεντρωμένοι, σχετικά ευκατάστατοι και ενθουσιώδεις για θέματα που έβρισκαν σημαντικά»^[10]. Σύμφωνα με τον πρών συνάδελφό του, Christopher Wylie της Cambridge Analytica, ο Bannon είχε βάλει στο στόχαστρο την incel κοινότητα, προσπαθώντας μέσω στοχευμένων διαφημίσεων να την επιπρέσσει προς όφελος τής εκλογής του Trump στις προεδρικές εκλογές του 2016 στις ΗΠΑ. Στους incels «έλειπαν οι οικονομικές ευκαιρίες» και έτσι, θα έτειναν προς θεωρίες συνωμοσίας. Για να επιτύχει πρόσβαση σ' αυτή την ομάδα, προσέλαβε το 2014 τον προβοκάτορα Milo Yiannopoulos για τη δημοσιογραφική του πλατφόρμα, το Breitbart. Ο Milo εκφράζοταν μέχρι τότε πάντοτε υποτιμητικά για τους gamers, χαρακτηρίζοντάς τους «ελεεινούς, που ζουν στο υπόγειο των γονιών τους» και συνδέοντάς τον σεξιστή διολοφόνο Elliot Roger με βίαια πλεκτρονικά παιχνίδια. Εντούτοις, με το gaming στο επίκεντρο του «πολέμου των πολιτισμών» άλλαξε τη σάστη του στο Θέμα. Με αφετηρία ένα άρθρο του στο Breitbart το 14, υποστήριξε «ολόκληρη την (gaming)

κοινότητα» ενάντια σε «ένα στρατό ψυχασθενών φεμινιστριών προγραμματιστών και ακτιβιστών».

Η εγκαθίδρυση του Milo τον καιρό αυτό ως μια από τις πιγετικές φυσιογνωμίες του GamerGate, λόγω του αντιφεμινισμού του, την ώρα που η φεμινίστρια gamer Anita Sarkeesian δεν αναγνωρίζοταν ως αυθεντικό μέλος της κοινότητας, αποτελούν χαρακτηριστικά στοιχεία του κινήματος. Στα πλαίσια του νέου του ρόλου, ο Milo έγινε το 2015 αρχηγός του νέου τμήματος Breitbart Tech. Ένα χρόνο μετά, συνεργάστηκε με το αριεντικό του, τον Bannon, για να κάνουν το Breitbart «ΤΗΝ πλατφόρμα για το alt-Right», δημοσιεύοντας στην πλατφόρμα μαζί με έναν ακόμη συγγραφέα ένα από τα μανιφέστα του κινήματος.^[11]

To 2017 διοχετεύτηκαν διάφορα emails του Milo στη δημοσιογραφική ομάδα του Buzzfeed News, τα οποία και δημοσιεύτηκαν^[12]. Οι δημοσιεύσεις έδειχναν έκαθαρα πώς το μανιφέστο δημιουργήθηκε βασισμένο σε συνομιλίες με νεοναζί και υποστηρικτές του λευκού εθνικισμού, ώστε στη συνέχεια να επεξεργαστεί από συντάκτες του Breitbart και να καθαριστεί από στοιχεία έκαθαρου ρατσισμού, στοχεύοντας σε πιο ευρύ κοινό. [...] Το άρθρο εξελίχθηκε σε ένα από τα τρία καθοριστικά κείμενα περί alt-right^[13] και χρησιμοποιήθηκε ως αναφορά στα New York Times, Los Angeles Times, New Yorker, CNN και το New York Magazine.

Η προσπάθεια του Bannon να δημιουργήσει μια πιγετική φιγούρα του GamerGate και μέσω αυτής να φέρει νέους gamers σε επαφή με ιδέες και εκδόσεις λευκών εθνικιστών μπορεί, λοιπόν, να θεωρηθεί επιτυχημένη.

5. Ριζοσπαστικοί στο 8chan

Εξαιτίας του Bannon, αυτοί οι νεαροί άντρες μεταφέρθηκαν από το gamergate στο alt-right και ριζοσπαστικοί ήθηκαν στη συνέχεια ακόμη περισσότερο μέσα σε imageboards. Η κοινωνεία «αποκάλυψης» που το Breitbart διέδιδε, μίας δύθην «ισλαμοποίησης» του κόσμου και της «μεγάλης αντικατάστασης», εξελίχθηκε και γενικοποιήθηκε σε «λευκή γενοκτονία» με υπεύθυνους Εβραίους συνωμοσιολόγους. Στην νέα τους «πατρίδα», το 8chan, δεν υπήρχε λογοκρισία σε σαφείς εικαλήσεις για βιαιοπραγίες, σε αντίθεση με το 4chan. Όταν το 2015 ο λευκός εθνικιστής Dylan Roof μπούκαρε σε μία εκκλησία μαύρων σκοτώνοντας 9 ανθρώπους και τραυματίζοντας έναν, η κοινότητα (των ακροδεξιών) ήταν ακόμη δικασμένη ως προς τη σάστη της. Ένα κομμάτι της ανέπτυξε μια πρωική λατρεία για τον Roof και μέχρι σήμερα υπάρχει σεβασμός προς το πρόσωπό του – χαρακτηριστικά, μία ομάδα αυτονομάστηκε «Bowlgang», όνομα εμπνευσμένο από το κούρεμα (τύπου κούπα) του δολοφόνου. Εν τούτοις, το αν τέτοιου τύπου βίαιες ενέργειες έκαναν περισσότερη ζημιά ή αν στην τελική ήταν προτιμότερο το «mainstreaming», δηλαδή μέθοδοι επικειρυματολογίας που ανταποκρίνονται περισσότερο στην κοινωνική αποδοχή, παρέμεινεν ένα επίμαχο ζήτημα.

Κομβικό σημείο για τη διαμάχη αυτή θεωρείται η επίθεση του Robert Bowers στη συναγωγή Tree of Life το 2018 στο Πίτσμπουργκ. Στην πιο σοβαρή, μέχρι τότε, αντισημιτική τρομοκρατική ενέργεια στην ιστορία των ΗΠΑ, ο Bowers σκότωσε 11 ανθρώπους και τραυμάτισε άλλους 6. Στην τελευταία του ανάρτηση στο κοινωνικό δίκτυο «gab», το οποίο είναι αρκετά δημοφιλές στους ναζιστικούς του Twitter, αναφέρθηκε στη διαμάχη, γράφοντας: «screw the optics, I'm going in (γάμα το πώς φαίνεται, μπαίνω μέσα)». Το κλίμα στην πλατφόρμα άλλαξε, η τακτική αντίθεσης στη βία μπήκε στο περιθώριο, και την κυρίαρχη θέση πήρε η πρωτοποίηση του θύτη^[14].

Πέντε μήνες αργότερα, ο φασίστας Brenton Tarrant σκότωσε στο Christchurch της Νέας Ζηλανδίας 51 ανθρώπους, τραυματίζοντας άλλους 41, μετά από επίθεση σε δύο τζαμιά. Λίγο πριν την επίθεση πόσταρε ένα «μανιφέστο» στο 8chan και έναν σύνδεσμο στο προφίλ του στο Facebook, κάνοντας ζωντανή αναμετάδοση της επίθεσης. Με αυτή τη μέθοδο έφτιαξε τη «φόρμουλα» για τους επόμενους του είδους του. Ένα μήνα μετά, ένας 19χρονος στο Πόουεϊ της Καλιφόρνια επιχείρησε να χτυπήσει μια συναγωγή με ημιαυτόματο όπλο, σκοτώνοντας έτοις ένα άτομο και τραυματίζοντας άλλα τρία. Πριν την πράξη του, εμφανίστηκε ένα «μανιφέστο» στο 8chan. Το livestream στο Facebook απέτυχε μόνο και μόνο επειδή δεν είχε βάλει τις σωστές ρυθμίσεις, για να μπορεί ο οποιοςδήποτε να παρακολουθήσει τις αποτρόπαιες πράξεις του. Στο «μανιφέστο» του αποκαλεί τους Tarrant και Bowers ως «εμπνευστές».

Τον Αύγουστο του 2019 στο Ελ Πάσο του Τέξας, σκοτώθηκαν 22 άτομα και τραυματίστηκαν άλλα 24. Ο 21χρονος δράστης δημοσίευσε προηγουμένως ένα «μανιφέστο» στο 8chan, αποδίδοντας στη θεωρία συνωμοσίας «μεγάλη αντικατάσταση» το κίνητρό του για τη μαζική δολοφονία, έχοντας το Christchurch ως πρότυπο. Μόλις μια εβδομάδα αργότερα, ένας άλλος 21χρονος φασίστας εισέβαλε με δύο τουφέκια σε ένα τζαμί στο Όσλο, όμως ένας 65χρονος κατάφερε να τον αφογήσει πριν προλάβει να σκοτώσει κάποιον. Πριν ξεκινήσει για το τζαμί, ο νεοναζιστής πυροβόλησε και σκότωσε την ετεροθαλή αδελφή του και δημοσίευσε την επίθεση στο imageboard «Endchan». Στην ανάρτηση, υποστήριζε πώς «ήταν ο εκλεκτός του ιερού Tarrant» με στόχο να «bump the race war thread irl», δηλαδή να φέρει τον «φυλετικό πόλεμο» στον πραγματικό (offline) κόσμο. Το ποστ του δεν εμφανίστηκε στο 8chan, γιατί μετά το Ελ Πάσο έχασε την προστασία του από το Cloudflare (εταιρία παροχής υποδομής ιστοσελίδων) και έτσι ήταν κατεβασμένο εκείνη τη στιγμή. Πέρα από το ποστ, δοκίμασε ανεπιτυχώς να μεταδώσει τη δράση του στο Facebook.

Δυο μήνες μετά, στις 9 Οκτωβρίου, ο Stephan Balliet επιχείρησε να μπουκάρει στη συναγωγή τού Χάλλε στη Γερμανία αλλά δεν τα κατάφερε. Στη συνέχεια, καθώς έφευγε, σκότωσε μία τυχαία περαστικό και έναν πελάτη ενός κοντινού σουβλαζίδικου, τραυματίζοντας άλλα δύο πρόσωπα. Αρχικά, ανέβασε τα «μανιφέστα» του και τον σύνδεσμο για το livestream στο μέχρι τότε λιγότερο γνωστό Anime Imageboard «Meguca», του οποίου οι αναρτήσεις ελάχιστα διαφέρουν ιδεολογικά από αυτές του 8chan. Λίγα λεπτά αργότερα παρουσίασε το livestream στη γνωστή για τους gamers πλατφόρμα Twitch.

Η επιλογή του να πάρει τα όπλα αποδείχθηκε παραδειγματική για τη ρητορική των μετέπειτα δραστών, όπως εκφράζεται στα «μανιφέστα» τους. Ο δράστης του Ελ Πάσο είχε αιτιολογήσει τις πράξεις του, ισχυρίζομενος ότι ήταν καθήκον του να δράσει στις ΗΠΑ, γιατί παρόλο που η Ευρώπη δέχεται παρόμοιες επιθέσεις, οι άνθρωποι εκεί δεν έχουν το δικαίωμα για οπλοφορία, πράγμα αναγκαίο για να αμυνθούν από τους «εκατομμύρια εισβολείς που βασανίζουν τις χώρες τους». Ως απάντηση, ο δολοφόνος του Χάλλε εκτύπωσε τα κομμάτια του όπλου του χροισμοποιώντας ένα 3D-εκτυπωτή που κοστίζει γύρω στα 150 ευρώ. Στα ποστ του στο Meguca συμπεριέλαβε τα κατασκευαστικά σχέδια των όπλων του, σημειώνοντας μάλιστα, ότι «θα τα δοκίμαζε ζωντανά». Ένας από τους λόγους που δεν υπήρξαν περισσότερα θύματα ήταν ότι οι κατασκευές του φάνηκαν προβληματικές, αποτυχία που παραδέχτηκε και ο ίδιος στο βίντεο του.

Η ξαφνική έκρηξη τέτοιου τύπου τρομοκρατικών ενεργειών εξηγείται παραστατικά μέσω της δημοτικότητας ενός άλλου μιμιδίου της incel κοινότητας, του Black Pill. Το μαύρο χάρι σημαίνει για τους incels, τη διαπίστωση, ότι δεν πρόκειται να βρουν ποτέ μια σύντροφο.

Για τους ακροδεξιούς σημαίνει ότι η «μεγάλη αντικατάσταση» δεν μπορεί πλέον να εμποδιστεί μέσω πολιτικών επιλύσεων, και πως για να αποτραπεί η «λευκή γενοκτονία» είναι αναγκαίο να γίνουν τρομοκρατικές επιθέσεις που θα επιφέρουν έναν εμφύλιο πόλεμο.

6. Accelerationism (Επιταχυντισμός)

Υπό αυτές τις συνθήκες, μία παλιά ιδεολογία απολαμβάνει νέα δημοτικότητα: το accelerationism. Αυτή δεν είναι μια αποκλειστικά ακροδεξιά ιδεολογία. Υπάρχει και ως αριστερή οπτική, η οποία υποστηρίζει πως αφού ο καπιταλισμός ούτως ή άλλως θα καταλήξει σε συντριβή, η οποία ενυπάρχει στις ίδιες της τις αντιφάσεις, τότε γιατί να μην επιταχυνθεί η αυτοκαταστροφή του μέσω ενός τούρμπο-καπιταλισμού. Για τους ακροδεξιούς, το accelerationism βασίζεται στη λογική του ότι οι δυτικές κυβερνήσεις είναι ανεπανόρθωτα διεφθαρμένες και πως το καλύτερο σενάριο θα ήταν η επιτάχυνση της κατάρρευσής τους, σπέρνοντας χάος και δημιουργώντας πολιτικές εντάσεις. Οι ακροδεξιοί accelerationists αρνούνται να αποκτήσουν πολιτική δύναμη μέσω εκλογών. Προτιμούν βίαιες τακτικές, όπως επιθέσεις σε μειονότητες και Εβραίους, ώστε να δώσουν το έναυσμα για τον «φυλετικό πόλεμο». Η επιλογή πυροβόλων όπλων γίνεται συνειδητά, για να ριζοσπαστικοί ήσουν περισσότερο μέσω του διαλόγου περί οπλοκατοχής και ελέγχου των όπλων. Οι alt-right είναι για αυτούς απλά δειλοί που φοβούνται να πάρουν τα πράματα στα χέρια τους.

Όπως και οι νεοαντιδραστικοί, έτσι και οι accelerationists βλέπουν τη φιλελευθερό-δημοκρατική συνταγματική τάξη ως ένα λάθος. Για αυτούς, το ιδανικό μέλλον δεν είναι ο καπιταλιστικός αυταρχισμός, αλλά ο πλήρης κατάρρευση της «διεφθαρμένης και αλλοτριωμένης δυτικής κοινωνίας», όπως την αντιλαμβάνονται, και η αναγέννηση μίας νέας πολιτικής τάξης χτισμένης πάνω στη λευκή υπεροχή. Η κύρια έμπνευση για τη διαδικασία προώθησης της επιτάχυνσης πηγάδει από τον νεοναζιστή συγγραφέα James Mason και το ενημερωτικό του δελτίο «Siege», το οποίο εκδίδεται από τη δεκαετία του 1980. Η δεξιά τρομοκρατική οργάνωση Atomwaffen Division έδωσε στα κείμενα αυτά νέα πνοή επανεκδίδοντας το συνολικό έργο του σε βιβλίο. [...]

Από το gamergate στο alt-right, μέχρι το accelerationism, η στοχευμένη προς νεαρούς άντρες ακροδεξιά διαδικτυακή κουλτούρα έχει αλλάξει έντονα. Την ίδια ώρα, η ριζοσπαστικοίστις τους εντείνεται σταθερά. Οι όποιες προσπάθειες χειραγώησης και υποκίνησης του εν λόγω διαδικτυακού όχλου προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις απέτυχαν, καθιστώντας τον ανεξέλεγκτο. Αυτό έδειξαν, για παράδειγμα, οι τελευταίες εξελίξεις γύρω από τον Nicolas Fuentes, πρών alt-right, ο οποίος αυτή τη στιγμή οργανώνει μία εξέγερση ενάντια στην προσαρμογή σε κλασικές συντροπικές γραμμές

και διεκδικεί για τον εαυτό του τον πραγματικό χαρακτήρα του «Make America Great Again». Αυτό οδήγησε σε γιουχαίσματα από τους οπαδούς του ακόμη και στον γιο του Donald Trump, Donald Trump Jr., κατά την περιοδεία του για παρουσίαση του βιβλίου του.

Υστερόγραφο για την επίθεση στο Hanau: Στις 19 Φεβρουαρίου 2020 ο Tobias R. δολοφονεί συνολικά δέκα ανθρώπους. Μπροστά και μέσα σε ναργιλεδάδικα πυροβολεί και σκοτώνει εννιά ανθρώπους, όλοι τους με μεταναστευτικό υπόβαθρο. Ακόμη έξι τραυματίζονται, οι πέντε εκ των οποίων με μεταναστευτικό υπόβαθρο. Οι μπάτσοι βρίσκουν αργότερα τον θύτη και την μάνα του νεκρούς στο διαμέρισμά τους. Μίνις πριν την απόπειρα (!), ο R. δημοσίευσε ρατσιστικά διαγγέλματα και θεωρίες συνωμοσίας, εκ των οποίων σε βίντεο αλλά και γραπτώς (...ακόμη και γράμμα στον ομοσπονδιακό εισαγγελέα!).

Ο φυσικός αυτουργός του Hanau και αυτός του Halle, σε αντίθεση με το NSU και τον εκτελεστή του Walter Lübcke*, δεν ήταν οργανωμένους φασίστας της «γενιάς του Hoyerswerda» *. Προέρχονται, μάλλον, από το κοινωνικό κέντρο, το οποίο έχει, καιρό τώρα, πάρει δεξιά στροφή με σταθερή επιτάχυνση. Τους ηθικούς με τους φυσικούς αυτουργούς δεν τους χωρίζουν θάλασσες και κόσμοι. Ίσως μια εύστοχη παρομοίωση θα ήταν: Οι δολοφόνοι είναι ωρολογιακές βόμβες και οι παροξύνσεις του AfD για «αποστείρωση» του γερμανικού λαού, η κήρυξη των shisha bars ως χώρους ανομίας από πολιτικούς του CDU, SPD, μπάτσους, τον κίτρινο τύπο κτλ., οι καταλύτες. Συνοψίζοντας σε μία γρόταση, το Hanau είναι το άσχημο παιδί της Γερμανίας και κατ' επέκταση της Ευρώπης.

* Walter Lübcke: πολιτικός του CDU στο κρατίδιο του Hesse. Εξέφρασε ανοιχτά ανθρωπιστικές αντιλήψεις υποστηρίζοντας τους πρόσφυγες. Δολοφονήθηκε στις 2 Ιουνίου 2019 από τον νεοναζί Stephan Ernst, πρώην μέλος του NPD και του C-18.

* Hoyerswerda: Πόλη της Σαξονίας. Τον Σεπτέμβρη του 1991 υπήρξαν μεγάλης έντασης ρατσιστικές επιθέσεις κατά μεταναστών και προσφύγων σε κέντρα φιλοξενίας. Το Hoyerswerda θεωρείται η αρχή μιας σειράς φασιστικών επεισοδίων στα 90s.

[1] Πρόκειται για τη γνωστή επίθεση νεοναζί που άνοιξε πυρ σε ένα τζαμί και ένα ισλαμικό κέντρο σκοτώνοντας 49 άτομα και τραυματίζοντας άλλα 50 στην πόλη Christchurch της Νέας Ζηλανδίας στις 15.03.2019 (Σ.τ.Μ.).

[2] Στις 9.10 ο 27χρονος Γερμανός Stephan Balliet επεδίωξε να εισέλθει ένοπλος σε εβραϊκή συναγωγή της γερμανικής πόλης Χάλε (Halle). Αφού απέτυχε να εισέλθει, άνοιξε πυρ σε περαστικούς, δολοφονώντας δύο άτομα και τραυματίζοντας άλλα δύο (Σ.τ.Μ.).

[3] Ο όρος παραπέμπει στην ταινία «The Matrix», όπου ο πρωταγωνιστής καλείται από μία επαναστατική ομάδα να επιλέξει σε ένα κόκκινο χάπι, που θα του επιφέψει αν το πάρει να δει όλη την αλήθεια και τις δυνάμεις που σκλαβώνουν τον κόσμο ή ένα μπλε, που θα τον κάνει να ξεχάσει την προσφορά που του έγινε (Σ.τ.Μ.).

[4] Οι Pick Up Artists είναι ένα σεξιστικό κίνημα που διδάσκει «κόλπα» σε άντρες για να «ρίχνουν» γυναίκες, οι οποίες αντιμετωπίζονται ως ένα άβουλο σύνολο που θέλει τα ίδια πράγματα και σκέφτεται με τον ίδιο τρόπο (Σ.τ.Μ.).

[5] Beta-Males αποκαλούνται στην αργκό του manosphere οι άντρες που είναι λιγότερο «αρρενωποί», λιγότερο ελκυστικοί και δυναμικοί προς τις γυναίκες σε σχέση με τους κυρίαρχους Alpha Males (Σ.τ.Μ.).

[6] Ging, Debbie, Alphas, Betas and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere, in: Men and Masculinities 19 (2017), Die Incel-Szene und Rechtsterorismus, in: Antifaschistisches Infoblatt 124 (2019).

[7] Ο Roger δεν ήταν ο πρώτος μισογύνης δολοφόνος. Είναι παρόλα αυτά ένα τραύμα παράδειγμα εντός τέτοιων ομάδων. Βλέπε: Alex DiBrando, "The Incel Rebellion". Movement Misogyny Delivers Another Massacre, in: The Public Eye 1 (2018)

[8] Inside Gamergate. A social history of the gamer revolt, 2017.

[9] Jake Swearingen, Steve Bannon Saw the 'Monster Power' of Angry Gamers While Farming Gold in World of Warcraft, New York Magazine, 18.07.2017.

Σε αυτό το σημείο είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι δεν αντιπροσωπεύουν όλες οι MRAs, hardcore gaming και Chan υποκουλτούρες τις ίδιες θέσεις.

[10] Jake Swearingen, Steve Bannon Saw the 'Monster Power' of Angry Gamers While Farming Gold in World of Warcraft, στο: New York Magazine, 18.07.2017.

[11] Bokhari, Allum/Yiannopoulos, Milo, An Establishment Conservative's Guide To The Alt-Right in: Breitbart, vom 29.03. 2016.

[12] Bernstein, Joseph, Here's How Breitbart and Milo Smuggled White Nationalism Into The Mainstream, in BuzzFeed 05.10.2017

[13] Τα άλλα δύο είναι: Colin Liddells, A Normie's Guide to the Alt-Right, in Alternative Right (2016) και το ανοικτά αντισημιτικό, ρατσιστικό και ακροδεξιό Andrew Anglin, A Normie's Guide to the Alt-Right, in The Daily Stormer (2016)

[14] Zack Beauchamp, Accelerationism: the obscure idea inspiring white supremacist killers around the world, in: Vox, vom 18.11.2019.

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟ

Ο οικοφασισμός ορίζεται με διάφορους τρόπους^[1]. Σε τούτο το κείμενο χρησιμοποιούμε τον όρο για να αναφερθούμε που την μια στες αυταρχικές ιδεολογίες που διούν έμφαση στο “περιβάλλον” τζαι κατ’επέκταση στην οικολογία γενικότερα, αλλά τζαι σε αποσπασματικές ιδέες τζαι τάσεις τουντων ιδεολογιών που επανεμφανίζονται τα τελευταία χρόνια με εκφραστές που εν περιορίζονται στα (ακρο)δεξιά του πολιτικού φάσματος. Για παράδειγμα, τους τελευταίους μήνες εφάνηκε έντονα ότι η αποπολιτικοποίηση των περιβαλλοντικών ζητημάτων, που εκφράστηκε τζαι μέσα που συνθήματα όπως το “humans are the virus”, έδωκε χώρο για νομιμοποίηση οικοφασιστικών λογικών, αλλά τζαι αυταρχικών μέτρων τζαι πολιτικών που εφαρμόστηκαν ή προτείνονται ως οι μόνες λύσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του «πλανήτη» (ως οργανικού συνόλου που συμπεριλαβάνει τους ανθρώπους τζαι την υπόλοιπη φύση). Πριν αναλύσουμε πώς τζαι γιατί διάφορα ακροδεξιά ρεύματα του σήμερα ασπάζονται τον περιβαλλοντισμό, εννα εστιάσουμε σε δύο ιστορικά παραδείγματα που μας δείχνουν ξεκάθαρα ότι τούτη η σύνδεση ενεν κάτι καινούργιο, αλλά μια συνέχεια της χρήσης του περιβαλλοντισμού που φασιστικά κινήματα του παρελθόντος.

Ο οικοφασισμός εμφανίζεται παράλληλα με την άνοδο των πρώτων φασιστικών κινημάτων, τζαι διαιτέρα του ναζιστικού κόμματος. Στην γερμανία είχαν γίνει ήδη προσπάθειες που τον 19ο αιώνα να συνδεθεί ο εθνικισμός (παράλληλα με την άνοδό του) με τον περιβαλλοντισμό, όταν η οικολογία ως επιστήμη άρχισε να εδραιώνεται για πρώτη φορά που γερμανούς ζωολόγους τζαι βοτανολόγους την ίδια περίοδο. Ο γερμανικός μυστικισμός, που έδινε έμφαση στη σημασία της γης τζαι της φύσης, εσυνδέθηκε με τον αντισημιτισμό, την καθαρότητα του έθνους, κ.α., με αποτέλεσμα την ενσωμάτωση περιβαλλοντικής θεματολογίας στο ναζιστικό κίνημα μέσω της Πράσινης Πτέρυγας του κόμματος. Τούτη η ενσωμάτωση θεωρείται μάλιστα σημαντικός παράγοντας στην ανέλιξη των ναζί, που εκμεταλλευτήκαν την προϋπάρχουσα σύνδεση μεταξύ εθνικισμού τζαι οικολογίας για να προσελκύσουν ένα μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Το σύνθημα “Άιμα και Γη” (Blood and Soil) εν ήταν απλά ένα σύνθημα. Ο Hitler, ο Himmler, τζαι διάφοροι άλλοι υψηλόβαθμοι ναζί φέρεται να ήταν χορτοφάγοι τζαι να υποστηρίζαν τα δικαιώματα των ζώων. Εφαρμόσαν διάφορες κυβερνητικές πολιτικές υπέρ του περιβαλλοντος, ακόμα τζαι μετά την έναρξη του πολέμου.

Με μια τόσο βαθιά ριζωμένη σχέση μεταξύ περιβαλλοντισμού τζαι ναζισμού, ήταν επόμενο, φασίστες σε διάφορες μεταγενέστερες περιόδους να δείξουν μεγάλο ενδιαφέρον για τα περιβαλλοντικά ζητήματα, τζαι να προσπαθήσουν να ασκήσουν επιρροή στην ίδια την επιστήμη της οικολογίας ως τακτική κανονικοποίησης της ευρύτερης ιδεολογίας τους. Που την δεκαετία του 60 τζαι μετά, το θέμα του υπερπλυθυσμού έγινε η βασική πτυχή τούτης της προσπάθειας. Ο φινλανδός οικολόγος, βασικός θεωρητικός του οικοφασισμού, Pentti Linkola, που ευτυχώς επέθανε πριν λίγους μήνες, εκφράζει ξεκάθαρα τί πιστεύει πως πρέπει να γίνει για να σωθεί ο πλανήτης: ενεργειακή βιωσιμότητα, χρήση οργανικών προϊόντων, παύση της υπερκατανάλωσης, κλειστά σύνορα, εξόντωση των “ελαττωματικών”, τζαι επιστροφή σε δικτατορικά καθεστώτα.

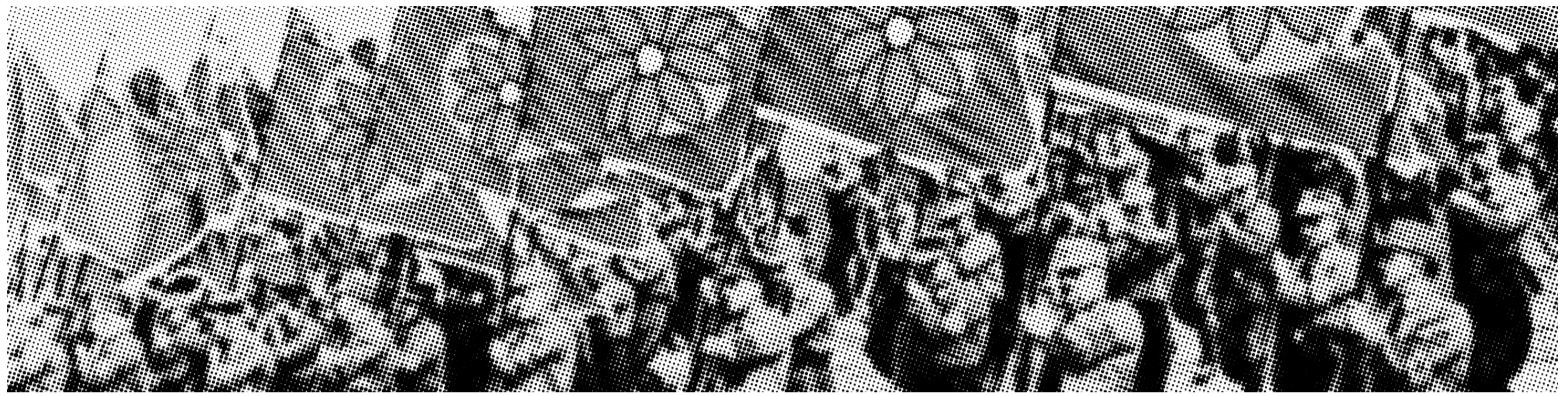
Ως επί το πλείστον τέθκοις φασιστικές πολιτικές ως αναγκαίες/αποδεχτές για αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής κρίσης εμείναν στο παρασκήνιο, τουλάχιστον στην επιστημονική κοινότητα. Έκ των υστέρων όμως, μπορούμε να πούμε ότι λόγω τζαι της ανάγκης του καπιταλισμού να αποδώσει αλλού τις ευθύνες για προβλήματα όπως η κλιματική αλλαγή, ο υπερπληθυσμός εντελώς λανθασμένα εδραιώθηκε στη δημόσια σφαίρα ως βασικό ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί για να σώσουμε τον πλανήτη. Τούτο εν σημαίνει κατ’ ανάγκη

ότι όποιος πιστέφκει στον υπερπληθυσμό εν (οικο)φασίστας. Αλλά ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τζαι παρουσιάζουμε καποιες πτυχές της ανθρώπινης επίδρασης στο περιβάλλον προσκαλεί τζαι συγκεκριμένες λύσεις, που στην περίπτωση του υπερπληθυσμού τείνουν να εν αυταρχικές, ρατσιστικές τζαι νέο-ευγονικές πολιτικές.

Όπως είδαμε τζαι με το κείμενο για το alt-right, ο φασισμός του 21ου αιώνα εν έμεινε στάσιμος – οι πρακτικές που χρησιμοποιούνται τζαι τα κοινωνικά ζητήματα με τα οποία καταπιάννεται αλλάσσουν. Που την μια εν τζαι ακροδεξιού όπως ο Τραμπ που εν μπορούν να χαρακτηριστούν ως οικοφασίστες, αφού η κύρια τους έννοια εν άρση οποιωνδήποτε περιορισμών στην δυνατότητα εξουρκικής τζαι βιομηχανικής εκμετάλλευσης της φύσης. Η γενεαλογική αφετηρία τέθκοις θέσεων στην ακροδεξιά φαντάζει πιο κοντά στον ιταλικό φασισμό τζαι τον φουτουρισμό που εξυμνούσε την τεχνολογικό θρίαμβο, την κυριαρχία των ανθρώπων πάνω στη φύση τζαι την βία. Που την άλλη, σε μια εποχή που η κλιματική αλλαγή τζαι η γεννικότερη περιβαλλοντική κατάρρευση αντιμετωπίζονται ως οι μεγαλύτερες απειλές σε πλανητική κλίμακα, η αναζωπύρωση ενδιαφέροντος που την ακροδεξιά για το περιβάλλον τζαι την οικολογία ήταν αναπόφευκτη. Στο μανιφέστο του, ο Brenton Tarrant, που δολοφόνησε 52 άτομα σε επιθέσεις σε τζαι στο Christchurch της νέας ζηλανδίας, δηλώνει πως εν οικοφασίστας, τζαι ότι εν μπορεί να υπάρχει εθνικισμός χωρίς περιβαλλοντισμό. Αν κάποιοι πρέπει να θυσιαστούν για να σωθεί η ανθρωπότητα που την οικολογική καταστροφή, σίουρα εν θα είναι οι λευκοί, αλλά οι υπόλοιπες κατώτερες φυλές, σύμφωνα με την οικοφασιστική λογική. Με πολλά πιο ήπιο τότο, τούτη η λογική ενισχύεται που δυτικοκεντρικές αφηγήσεις που σύρνουν την ευθύνη για τον covid-19 στους «κινέζους», εκφραστές της ανάγκης για προγράμματα ελέγχου (μείωσης) του πληθυσμού, που στες πιο ακραίες τους εκφάνσεις συμπεριλαβάνουν μαζικές στειρώσεις γυναικών σε χώρες του παγκόσμιου Νότου κτλ.

Για τέθκοις το βλέμμα μας στην κυπριακή πραγματικότητα, παρατηρούμε μια αύξηση στο ενδιαφέρον για ιδέες που περιστρέφονται γύρω που τον οικοφασισμό. Η παράληψη τζαι αποτυχία της αριστεράς -με ελάχιστες εξαιρέσεις- να δώσει έμφαση στα οικολογικά ζητήματα υπήρξαν καθοριστικοί παράγοντες, αφού η ακροδεξιά ήβρε πρόσφορο έδαφος διείσδυσης στο πράσινο ιδεολογικό κενό που εδημοιουργήθηκε. Ας μεν ξεχνούμε στον ρότσο στον οποίον ως τζαι το κόμμα των «οικολόγων περιβαλλοντιστών» εδιακήρυξε, τουλάχιστον που το 1996 που εκατέβηκε για πρώτη φορά ανεξάρτητο στην εκλογές, ότι το μεγαλύτερο οικολογικό πρόβλημα εν η κατοχή τζαι η δημογραφική αλλοίωση, ενώ υπήρχε ήδη το ζήτημα του Ακάμα τζαι η αχαλίνωτη ανάπτυξη που ακολούθησε το 1974 η οποία είσσιεν τεράστιο αρνητικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο. Επροσαρμόζαν δηλαδή την αντιδραστική εθνικιστική οικολογία των προηγούμενων δεκαετιών που εστίαζε στον υπερπληθυσμό τζαι την αναπαραγωγή του Άλλου ως περιβαλλοντική απειλή, στα κυπριακά δεδομένα.

Μέσω τούντης σύντομης ιστορικής αναδρομής του οικοφασισμού στο πλαίσιο των κυπριακών δεδομένων, παρατηρούμε πως το ΕΛΑΜ ακολουθεί τες ναζιστικές του ρίζες. Σε αντίθεση με οποιοδήποτε που τα μεγάλα κόμματα, οι νεοναζί έχουν ως βασική τους θέση στη καταστατικό τους την προστασία του περιβάλλοντος. Για πολλά χρόνια είχαν επίσης τομέα για το περιβάλλον με την ονομασία “Πράσινη Πτέρυγα”, ενώ συχνά στέλλουν εθελοντές πυροσβέστες σε μεγάλες πυρκαγιές τζαι συμμετέχουν σε δεντροφυτεύσεις. Βασική διαφοροποίηση, από τον ναζιστικό οικοφασισμό, φαίνεται στην αντιμετώπιση του (νόμιμου τζαι μη) κυνηγιού. Το κυνήγι θεωρείται που τους εθνικιστές (τζαι όι μόνο...) ως μέρος της κυπριακής παράδοσης τζαι ταυτότητας αλλά τζαι ως

κομμάτι του κυπριακού ανδρισμού.** Ως εκ τούτου ο κίνδυνος αφανισμού των αμπελοποιούλιων τζαι άλλων ενδημικών ειδών μπαίνει σε δεύτερο μοίρα. Οι ελαμίτες προωθούν νομοσχέδια για την ενίσχυση των καταφυγών σκύλων, ενώ παράλληλα ζητούν αυξημένη προστασία των κυνηγών που δέχονται "παρενόχληση" που ακτιβιστές-οικολόγους. Το τελευταίο έρκεται ως απάντηση στον υποψήφιο βουλευτή του ΕΛΑΜ ο οποίος το 2017 κατηγορήθηκε ότι έριξε δύο απειλητικούς πυροβολισμούς για εκφοβισμό εναντίον μελών της Επιτροπής Κατά της Σφαγής Πουλιών (CABS).

Οι ιδεολογικές περιβαλλοντικές αντιφάσεις εν σταματούν δαμέ. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ακροδεξιά κινήματα προσπαθούν να προωθήσουν ένα οικολογικό πρόσωπο, το οποίο όμως έσσει πάντα ως σκοπό του την προστασία των εθνικών φυσικών πόρων, τζαι βέβαια μόνο όταν εξυπηρετουν τζαι εν συγκρουονται με το εθνικό συμφέρον γενικότερα. Όσο εντείνεται η περιβαλλοντική κρίση, οι φασίστες εννα βρίσκουν ακόμα πιο πρόσφορο έδαφος για τη διάδοση οικοφασιστικών ιδεών. Ένα πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η διαμαρτυρία κατά της δημιουργίας κέντρου φιλοξενίας αιτητών ασύλου στην Αγλαντζά, την οποία εδιοργάνωσαν ρατσιστές κάτοικοι με τη στήριξη του ελαμ. Η διοργανώτρια Στέλλα Κοκκίνου, εδήλωσε χαρακτηριστικά στην ομιλία της: "Δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να κινδυνεύσει το δάσος μας, αφού έχουμε δει περιπτώσεις όπου εξεγείρονται οι αιτητές πολιτικού ασύλου, ανάβουν φωτιές σε στρώματα... σε καμία περίπτωση δεν θα επιπρέψουμε να κινδυνεύσει έστω και ελάχιστα το δάσος της Αθαλάσσας. Το αγαπούμε και είναι δικό μας..." Σε τούτες τις τραγελαφικές προτάσεις θωρούμε την σύνδεση της προστασίας του περιβάλλοντος με τον ρατσιστικό οχετό απέναντι στους μετανάστες. Συναντούμε, επίσης, τη ρητορική περί προστασίας των οικολογικών πόρων, οι οποίοι αποτελούν κομμάτι του ιερού εθνικού εδάφους: "το δάσος είναι δικό μας..." Παρόμοια εν τζαι η ρητορική του Κίνηματος Αλληλεγγύης θεοχάρους, το οποίο ακολουθά πιο θεωρητικά την σύνδεση οικολογίας τζαι εθνικισμού. Πέραν που λαϊκιστικές προκηρύξεις για πρόληψη περιβαλλοντικών καταστροφών «προς όφελος μεγαλοεπιχειρηματιών», η Αλληλεγγύη δια έμφαση στην αναγκαιότητα της προστασίας του «εθνικού πλούτου». Μέρος του ίδιου φαντασιακού αποτελεί βέβαια η προστασία των "εθνικών πόρων" τζαι της εθνικής ταυτότητας που τους μετανάστες τζαι οποιονδήποτε εν εντάσσεται στον εθνικό κορμό. Τόσο το Κίνημα Αλληλεγγύη, όσο τζαι το ΕΛΑΜ, μιλούν για κλιματική αλλαγή μόνο στο πλαίσιο μιας αφηρημένης κριτικής σε συγκεκριμένες πολιτικές της κυβέρνησης, την ίδια ώρα που υπερασπίζουνται την εκμετάλλευση του υποθαλάσσιου φυσικού αερίου. Σε τούτην τη περίπτωση, το εθνικιστικό παραλλήρημα με τις ελληνο-τουρκικές εντάσεις εν πιο σημαντικό που την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι ξενοφοβικές ανησυχίες για δημογραφική αλλοίωση τζαι υπερπληθυσμό μάλλον εν το σημείο που η κυπριακή (ακρο)δεξιά διαχρονικά εκφράζεται πιο φανερά με οικοφασιστικό λόγο. Θκιαβάζουμε για παράδειγμα σε ανακοίνωση του ΕΛΑΜ ότι, «θα πρέπει ο λαός να αγαπήσει την γη του, το περιβάλλον του, καθώς είναι μέρος αυτού.» Άλλα ο λαός σε τούτη τη περίπτωση εννεν το σύνολο των ανθρώπων που ζουν σε μια συγκεκριμένη περιοχή. Τέθηκες δηλώσεις εν ταυτόχρονα κάλεσμα για ταύτιση του ελληνοκυπριακού πληθυσμού του νησιού με την φύση του τόπου, με τους μετανάστες να αποτελούν απειλή στην διατήρηση μιας οικολογικής ισορροπίας. Ευρύτερα, πέραν του ΕΛΑΜ, ακούμε που διάφορους άλλους πολιτικούς τζαι τα πλείστα ΜΜΕ για την μετανάστευση που απειλεί να «βυθίσει» την Κύπρο. Τούτη η μεταφορά παραπέμπει ανησυχητικά στα lifeboat ethics του Garrett Hardin, ενώς άλλου εθνικιστή οικολόγου τζαι θεωρητικού του υπερπληθυσμού, που οι θεωρίες του, αν τζαι απορρίφθηκαν γενικότερα που την επιστημονική κοινότητα, επιάσαν τόπο

στον χώρο της πολιτικής τζαι γεφυρώνουν το χάσμα μεταξύ παραδοσιακού συντηρητισμού τζαι οικοφασισμού. Ο Hardin παρομοιάζει μια χώρα με ένα πλοίο που κουβαλά 50 επιβάτες, αλλά έσσει χώρο μόνο για 10 άλλους, τζαι τίθεται το δήλημμα του πώς διαχειρίζεσαι εκατοντάδες κολυμβητές (μετανάστες) που θέλουν να φκουν στο πλοίο. Βασική υπόθεση τούντης μεταφοράς εν ότι εν υπάρχουν, ούτε μπορούν να παραχθούν αρκετοί πόροι για ούλους, τζαι άρα οι μετανάστες εν μια ανταγωνιστική ομάδα προς τους ιθαγενείς, κάτι που το ακούμε να εκφράζεται με διαφορετικά λόγια που ούλο το πολιτικό φάσμα. Ακόμα τζαι αν που κάποιους γίνεται μια προσπάθεια να μεν παρουσιαστούν ως ρατσιστές, εν φαίνεται να διαφωνεί κανένας με την αντίληψη ότι υπάρχει ένας συγκεκριμένος αριθμός ατόμων που μπορούν να φιλοξενηθούν στην Κύπρο. Για παράδειγμα, ακόμα τζαι αν το ΑΚΕΛ εν εκφράζει ισλαμοφοβικό λόγο για ανεξέλεγχτη αναπαραγωγή των μεταναστών τζαι ισλαμοποίηση της Κύπρου, εν αντίθεται στες διαδικασίες κράτησης τζαι απέλασης μεταναστών, αλλά ζητά απλά μια πιο «ανθρωπιστική» διαχείριση που τους ακροδεξιούς που μιλούν ανοιχτά για κλειστά σύνορα τζαι επαναπρωθήσεις.

Η οικολογική τζαι οικονομική κρίση που βιώννουμε έσσει ήδη σοβαρές επιπτώσεις πάνω στην πολυεθνική εργατική τάξη. Θωρούμε πως ούλο τζαι παραπάνω κόσμος εν πιο επιρρεπής στον οικοφασιστικό λόγο, τόσο στην Κύπρο όσο τζαι παγκόσμια. Σε τούτο ακριβώς το σημείο ξεκινούμε να χαρτογραφούμε τες διασυνδέσεις ανάμεσα στον αντιφασιστικό αγώνα τζαι την οικοφασιστική ιδεολογία, τζαι κατ' επέκταση ανάμεσα στον αντιφασισμό τζαι την ανάπτυξη μιας ριζοσπαστικής οικολογικής συνείδησης. Η χαρτογράφηση τούτη γίνεται ακόμα πιο επιτακτική σήμερα, μέσα στις συνθήκες της πανδημίας-ως απειλή που πλανάται πάνω που τον πλανήτη τζαι της αυταρχικής διαχείρισης του κράτους, συνθήκες που εννα μπορούσαν να προσφέρουν εύφορο έδαφος για την περαιτέρω ανάπτυξη τζαι εδραίωση οικοφασιστικών ιδεών.

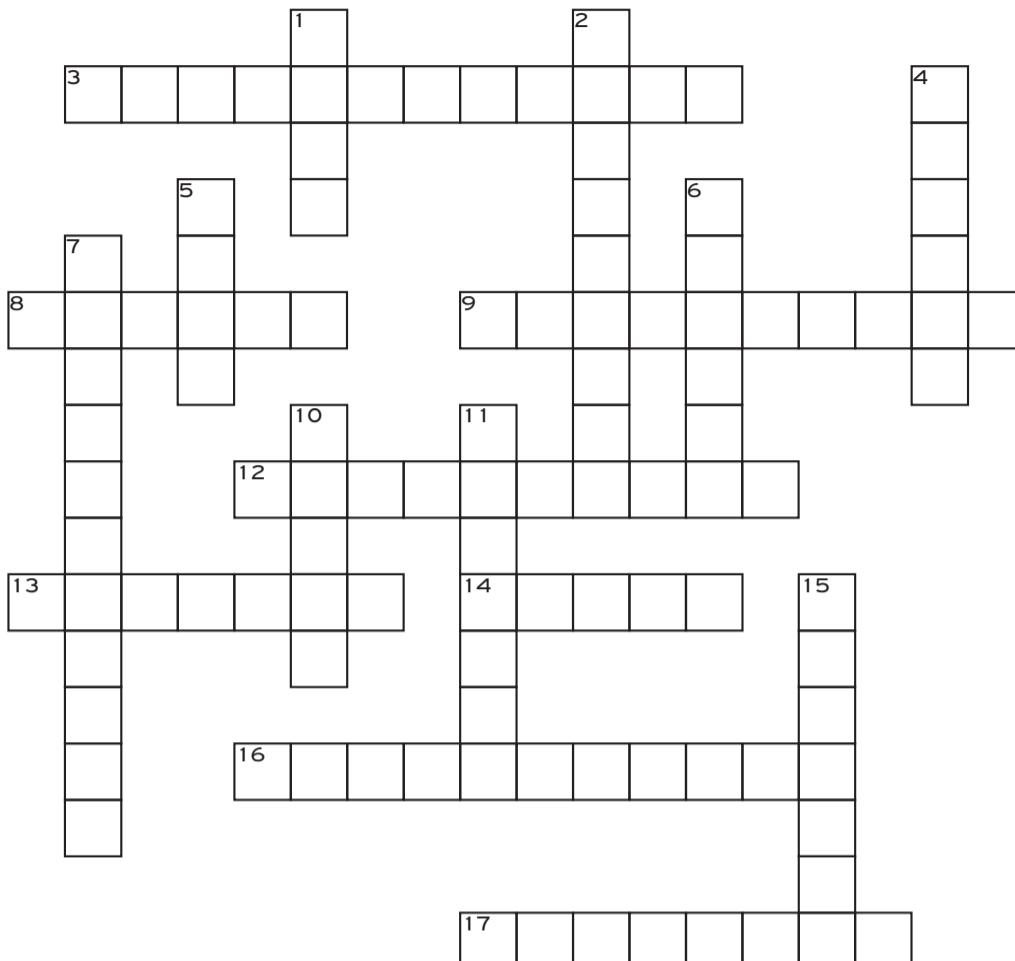
1. Για παράδειγμα, χρησιμοποιείται συχνά που τα ΜΜΕ για να περιγράψει περιβαλλοντικούς ακτιβιστές τζαι μέλη αναρχικών ομάδων όταν χρησιμοποιούν βία ή καταστροφή περιουσίας σε δράσεις κατά της βιομηχανίας κρέατος, της πετρελαιοβιομηχανίας, κτλ., στο πλαίσιο της στείρας "θεωρίας των δύο άκρων"

Πηγές:

24h.com.cy, 26/07/20. Ο Μικρός Εμφύλιος Της Αγλαντζάς
Janet Biehl and Peter Staudenmaier, 1996. Ecofascism: Lessons from the German Experience. [στο theanarchistlibrary.org]
Alexandra Minna Stern, 2019. Understanding Ecofascism, White Nationalists' Extreme Reaction to the Coming Environmental Apocalypse. [στο fastcompany.com]
Κίνημα Αλληλεγγύη, 2019. Η Αλληλεγγύη για την "ανάπτυξη" στον Κόλπο των Κοραλλίων. [στο allileggi.com]

Περαιτέρω θκιέβασμα:

Sarajevo, 24/04/20. Πρόλογος στον οικοφασισμό; [στο sarajevomag.net]
Κλείτος Παπαστυλιανό, 2015. Το κυνήγι μέσα από τη διάσταση της αρρενωπότητας, του σεξισμού και της πατριαρχίας, στο περιοδικό Εντροπία #5 και διαδικτιακά στο entropia.syspirosiataktion.org & movementsarchive.org

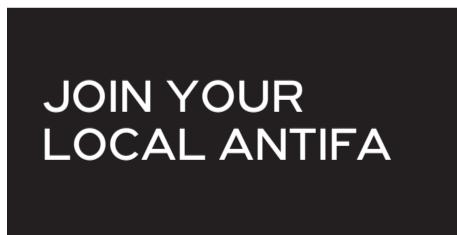
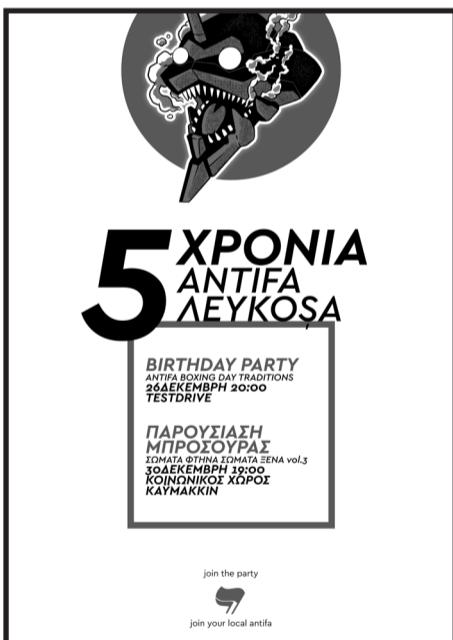
Οριζόντια

- 3.** Μια μικρή κουκούβαγια
 - 8.** Φυτό που ανακουφίζει τη φαγούρα της τσουκνίδας
 - 9.** Έτσι λαλούν τα κοχυλάκια στη Λάρνακα
 - 12.** Τζιαμέ εθάφτηκεν ο Χασάν τζια η Χαμπού
 - 13.** Διάσημη για την ιδιότητά της να βοηθά τις γυναικείες ορμόνες και τους πόνους της περιόδου (φυτό)
 - 14.** Όρος στην πιλόττα
 - 16.** Χωριό στη βόρεια κύπρο που μιλούν (ελληνο)κυπριακά
 - 17.** Μια κατάληψη στη Λευκωσία

Κάθετα

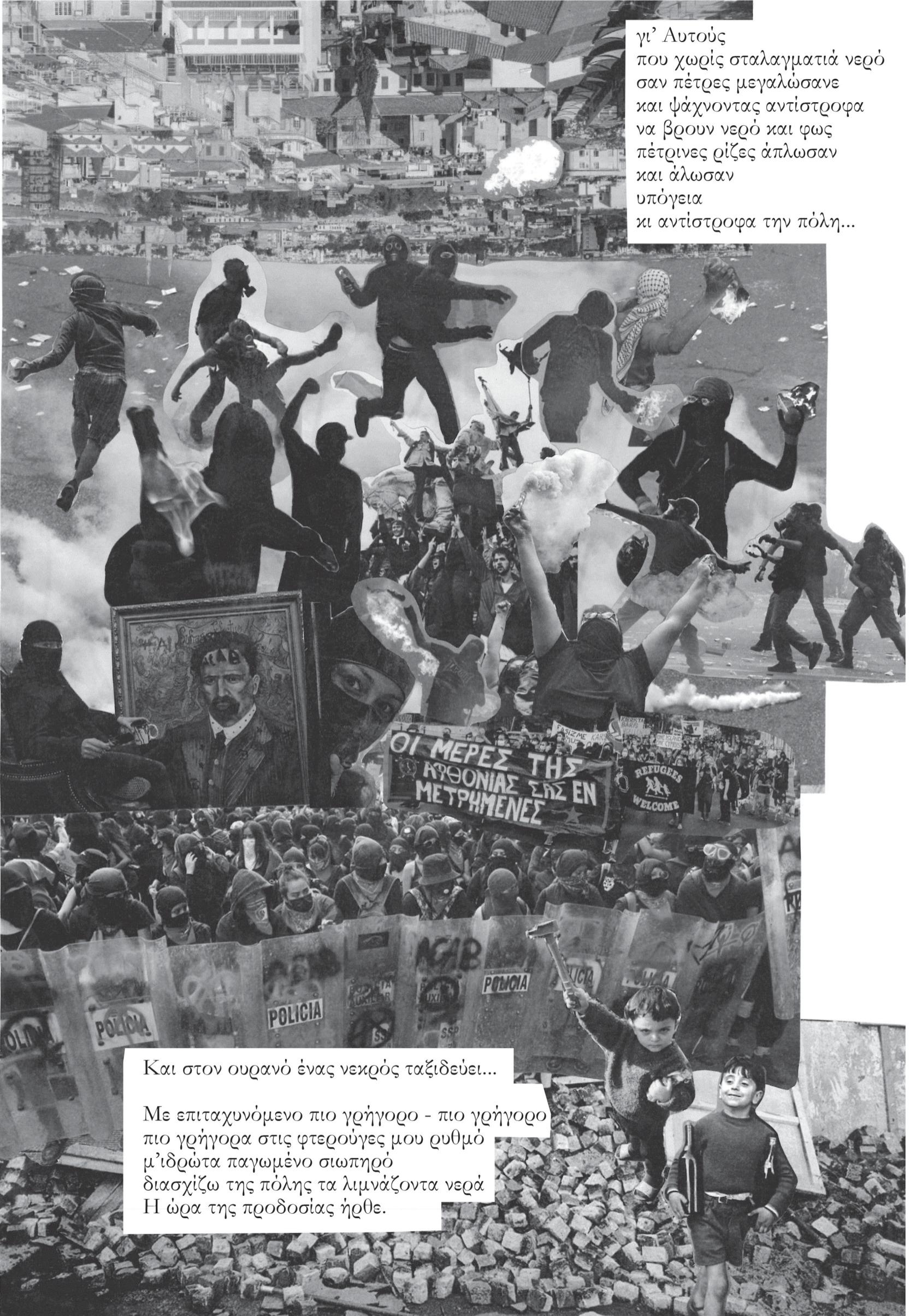
1. Τραβά το... τζιείνος που έσσει βάσανα
 2. Το πεζοδρόμιο
 4. Έγραψε το βιβλίο για την Κύπρο "Bitter Lemons" (επίθετο)
 5. Διπλό, βιάζεται
 6. Το πρώτο αναρχικό περιοδικό στην Κύπρο
 7. Το πποπούζι άλλοσπως
 10. Ένα χωριό του Ακάμα
 11. Τι βάλλουμεν τους καλλικάντζιαρους να μετρούν;
 15. Αειθαλές δέντρο της περιοχής του Τροόδους

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1. ZOPLI, 2. KAPTEPMI, 3. KOKTOYOKHIAZ (irkhan konkoukgiha nout ovututuutje nohdia ouvxa tnu nhdia enkuwida, he te etiutuut ovutu little owl - jelyadaweti hechdi 22cm), 4. NTAPEI, 5. APON, 6. TPAIND (qavkixko nspigioide nou mru nqipta tau miqkio), wote sonhou va nehpakao o kdyakivatqipos nou nehpylekis tes phinles, qavdouqe o neteviis ornteviis efoupoploqa va efpahvatojotyv), 12. ANAPQAKIOY, 13. AYVPLAIA, 14. DEKKAIA, 15. APATDZ (avwotot bevpdo tou Topgobus, jelyadaweti de qfuhjepte nou 1 000 ws 1 950 jefcaz 17qai jnophre vaf qfheci ws tqdai 1 500 pqvvi), 16. AOYPTZINA, 17. MAAKAZA.

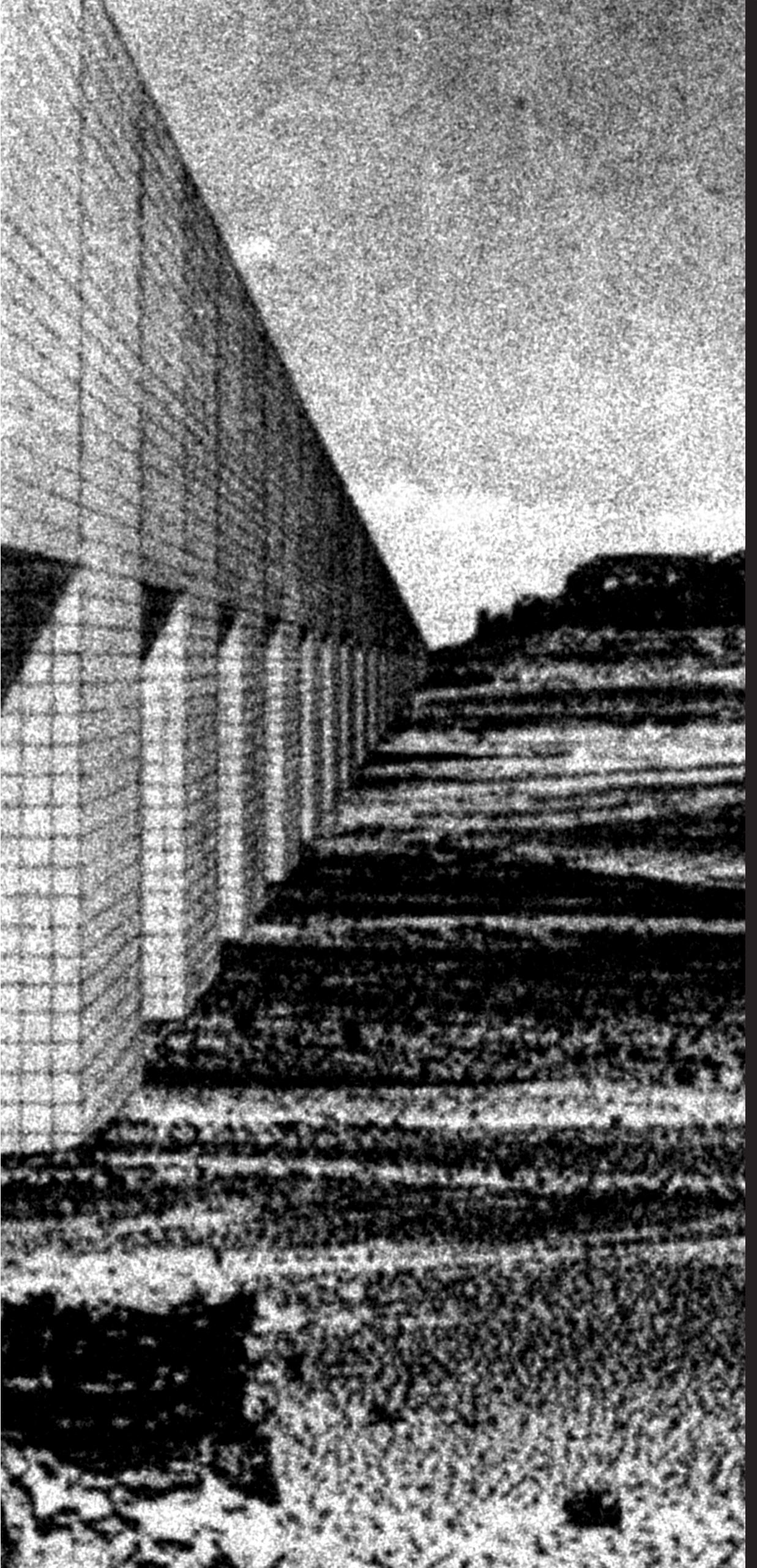

γι' Αυτούς
που χωρίς σταλαχματιά νερό
σαν πέτρες μεγαλώσανε
και φάχνοντας αντίστροφα
να βρουν νερό και φως
πέτρινες ρίζες άπλωσαν
και άλωσαν
υπόγεια
κι αντίστροφα την πόλη...

Και στον ουρανό ένας νεκρός ταξιδεύει...

Με επιταχυνόμενο πιο γρήγορο - πιο γρήγορο
πιο γρήγορα στις φτερούγες μου ρυθμό
μ'ιδρώτα παγωμένο σιωπηρό
διασχίζω της πόλης τα λιμνάζοντα νερά
Η ώρα της προδοσίας ήρθε.

Na πιστέψουμε
σε τζείνο που νιώθουμε.
Na πράξουμε αναλόγως.
Na σπρώζουμε την πόρτα
του παρόντος.
Na προσπαθήσουμε.
Na χάσουμε.
Na προσπαθήσουμε ξανά.
Na χάσουμε καλύτερα.
Na πεισμώσουμε.
Na επιτεθούμε.
Na χτίσουμε.
Na νικήσουμε ίσως.
Όπως τζαι να 'σσιει, να
ανασκωθούμε.
Na πάρουμε το δρόμο μας.
Na ζήσουμε, άρα.
Τωρά.

aόρατη επιτροπή x superstudio

